

Hallituksen esitys eduskunnalle tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen poistamiseksi ja veron kiertämisen ja välttämisen estämiseksi Ranskan kanssa tehdyn sopimuksen ja pöytäkirjan hyväksymiseksi ja voimaansaattamiseksi

ESITYKSEN PÄÄASIAALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan, että eduskunta hyväksyisi tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen poistamiseksi ja veron kiertämisen ja välttämisen estämiseksi Ranskan kanssa huhtikuussa 2023 tehdyn sopimuksen ja siihen liittyvän pöytäkirjan.

Sopimus ja pöytäkirja rakentuvat eräin poikkeuksin OECD:n laatimalle malliverosopimukselle. Ne sisältävät määräyksiä, joilla toiselle sopimusvaltiolle myönnetään oikeus verottaa eri tuloja, kun taas toisen sopimusvaltion on vastaavasti luovuttava käyttämästä veronlainsäädäntönsä perustuvaa verottamisoikeuttaan tai poistettava kaksinkertainen verotus sopimuksen ja pöytäkirjan määräysten mukaisesti. Lisäksi sopimuksessa ja pöytäkirjassa on muun muassa sopimukseen perustuvien etuuksien väärinkäytön estämistä ja verotietojen vaihtoa koskevia määräyksiä.

Sopimus ja pöytäkirja tulevat voimaan kolmekymmentä päivää sen jälkeen, kun sopimuksen osapuolet ovat ilmoittaneet toisilleen toteuttaneensa sopimuksen edellyttämät menettelyt.

Esitykseen sisältyy lakiehdotus sopimuksen ja pöytäkirjan lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta. Lain on tarkoitus tulla voimaan valtioneuvoston asetuksella säädettävänä ajankohtana samanaikaisesti sopimuksen ja pöytäkirjan kanssa.

SISÄLLYS

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ	1
PERUSTELUT	3
1 Asian tausta ja valmistelu	3
1.1 Tausta	3
1.2 Valmistelu	4
2 Sopimuksen tavoitteet	4
3 Keskeiset ehdotukset	4
4 Esityksen vaikutukset	5
4.1 Taloudelliset vaikutukset	5
4.2 Vaikutukset verovelvollisiin	7
4.3 Vaikutukset viranomaisiin	7
5 Sopimuksen määräykset ja niiden suhde Suomen lainsäädäntöön	8
6 Voimaantulo	18
7 Ahvenanmaan maakuntapäivien suostumus	18
8 Eduskunnan suostumuksen tarpeellisuus ja käsittelyjärjestys	19
8.1 Eduskunnan suostumuksen tarpeellisuus	19
8.2 Käsittelyjärjestys	19
LAKIEHDOTUS	20
Laki 20	
tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen poistamiseksi ja veron kiertämisen ja	
välttämisen estämiseksi Ranskan kanssa tehdystä sopimuksesta ja pöytäkirjasta	20
SOPIMUSTEKSTI	21
PÖYTÄKIRJA	57

PERUSTELUT

1 Asian tausta ja valmistelu

1.1 Tausta

Suomen ja Ranskan välillä on tällä hetkellä voimassa Suomen Tasavallan Hallituksen ja Ranskan Tasavallan Hallituksen välillä tulon ja omaisuuden kaksinkertaisen verotuksen ja veron kiertämisen estämiseksi Helsingissä 11 päivänä syyskuuta 1970 tehty sopimus (SopS 8/1972).

Kaksinkertaisen verotuksen välttämisen alalla, OECD:n laatimassa kahdenkeskisessä malliverosopimuksessa, jäljempänä *mallisopimus*, ja verotietojenvaihdossa tapahtuneen kehityksen johdosta on Ranskan kanssa voimassa olevaa verosopimusta pidettävä vanhentuneena ja siten tarkistusta kaipaavana. Sopimus on vanhentunut erityisesti muusta kuin julkisesta palveluksesta saadun eläkkeen verottamista sekä portfolio-osinkojen verottamista ja portfolio-osinkoihin kohdistuvan kaksinkertaisen verotuksen poistamismenetelmää koskevien määräysten osalta. Lisäksi sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen on sekä Suomen että Ranskan verolainsäädäntöön tehty olennaisia muutoksia. Näistä syistä uuden sopimuksen tekeminen Ranskan kanssa on ollut tarkoituksenmukaista.

Suomella on voimassa oleva laaja verosopimus, jossa määrätään lähes kaikista mallisopimuksen tekstissä käsitellyistä asioista, seuraavien 78 valtion tai lainkäyttöalueen kanssa (sopimussarjanumero sulkuumerkeissä): Alankomaat (84/1997 ja 31/1998), Albania (30/2023), Arabiemiraattien liitto (90/1997 ja 32/1998), Argentiina (85/1996), Armenia (120/2007 ja 31/2008), Australia (91/2007 ja 32/2008), Azerbaidzhan (94/2006), Barbados (79/1992 ja 58/2013), Belgia (66/1978, 54/1997 ja 13/2014), Bosnia-Hertsegovina (60/1987 ja 75/2005), Brasilia (92/1997 ja 33/1998), Bulgaria (11/1986), Egypti (12/1966 ja 56/1976), Espanja (32/2018), Etelä-Afrikka (78/1995 ja 4/1996), Filippiinit (60/1981), Färsaaret (26 ja 95/1997, 34/1998, 127/2008, 43/2009 ja 80/2019), Georgia (76/2008), Hongkong (79/2018), Indonesia (4/1989), Intia (58/2010), Irlanti (88/1993), Islanti (26 ja 95/1997, 34/1998, 127/2008, 43/2009 ja 80/2019), Iso-Britannia (2/1970, 31/1974, 26/1981, 8/1987, 2/1992, 75/1992 ja 63/1997), Israel (90/1998), Italia (55/1983), Itävalta (18/2001 ja 95/2011), Japani (43/1972, 111/1991 ja 76/1992), Kanada (2/2007), Kazakstan (85/2010), Kiina (104/2010), Kirgisia (14/2004), Korean tasavalta (75/1981), Kosovo (60/1987 ja 1/2012), Kreikka (58/1981), Kroatia (60/1987 ja 34/1995), Kypros (40/2013), Latvia (92/1993 ja 15/2021), Liettua (94/1993 ja 67/2019), Luxemburg (18/1983, 60/1992 ja 62/2010), Malesia (16/1986), Malta (82/2001), Marokko (18/2013), Meksiko (65/1998), Moldova (92/2008), Montenegro (60/1987 ja 45/2007), Norja (26 ja 95/1997, 34/1998, 127/2008, 43/2009 ja 80/2019), Pakistan (15/1996), Pohjois-Makedonia (23/2002), Puola (21/2010), Ranska (8/1972 ja 5/1976), Romania (7/2000), Ruotsi (26 ja 95/1997, 34/1998, 127/2008, 43/2009 ja 80/2019), Saksa (86/2017 ja 12/2021), Sambia (28/1985), Serbia (60/1987 ja 70/2001), Singapore (115/2002, 38/2003 ja 41/2010), Slovakia (28/2000), Slovenia (70/2004), Sri Lanka (28/2018), Sveitsi (90/1993, 92/2006, 122/2010 ja 14/2013), Tadžikistan (72/2013), Tansania (70/1978), Tanska (26 ja 95/1997, 34/1998, 127/2008, 43/2009 ja 80/2019), Thaimaa (28/1986), Tšekki (80/1995 ja 5/1996), Turkki (49/2012), Turkmenistan (12/2017), Ukraina (82/1995 ja 6/1996), Unkari (51/1981), Uruguay (16/2013), Uusi Seelanti (49/1984 ja 16/1988), Uzbekistan (10/1999 ja 43/2016), Valko-Venäjä (84/2008), Venäjä (110/2002), Vietnam (112/2002 ja 64/2003), Viro (96/1993 ja 55/2016) ja Yhdysvallat (2/1991 ja 3/2008).

1.2 Valmistelu

Sopimuksen valmistelu

Vuonna 1970 tehtyä verosopimusta yritettiin uudistaa alun perin jo 1980- ja 1990-luvuilla, mutta uuteen sopimukseen ei päästy eläketulojen verotusoikeuden jakamista koskeneiden eriävien näkemysten vuoksi. Sopimusneuvottelut aloitettiin uudestaan vuonna 2019 ja Suomen ja Ranskan välinen uusi verosopimus allekirjoitettiin 4.4.2023.

Kansallinen valmistelu

Valtiovarainministeriö asetti 18.6.2019 valtuuskunnan Ranskan kanssa käytäviin sopimusneuvotteluihin.

Tasavallan presidentti myönsi sopimuksen allekirjoitusvaltuudet valtioneuvoston esittelystä 23.3.2023.

2 Sopimuksen tavoitteet

Sopimuksen perimmäisenä tavoitteena on sopia kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta siten, että samalla ei luoda tilaisuuksia verottamatta jäämiseen tai alennettuun verotukseen veron kiertämisen tai välttämisen keinoin. Toiselle sopimusvaltiolle myönnetään oikeus verottaa eri tuloja, kun taas toisen sopimusvaltion on vastaavasti luovuttava käyttämästä verolainsäädäntönsä perustuvaa verottamisoikeuttaan tai poistettava kaksinkertainen verotus sopimuksen määräysten mukaisesti. Sopimus sisältää myös yleisen väärinkäytöksen estämiseen tarkoitettua säännöksen. Lisäksi tavoitteena on sopia sopimusvaltioiden veroviranomaisten yhteistyöstä erityisesti laaja-alaisen verotietojen vaihtamisen osalta.

Hyväksyttäväksi ehdotetun sopimuksen pohjana on nykyinen Suomen ja Ranskan välinen verosopimus. Uudella sopimuksella päivitetään monelta osin vanhentunut verosopimus ottamaan huomioon OECD:n malliverosopimuksessa ja verotietojenvaihdossa tapahtunut kehitys sekä Suomen ja Ranskan verolainsäädännössä tehtyjä muutoksia.

3 Keskeiset ehdotukset

Esityksessä ehdotetaan, että eduskunta hyväksyisi Suomen tasavallan hallituksen ja Ranskan tasavallan hallituksen välisen verosopimuksen.

Esitys sisältää myös ehdotuksen niin sanotuksi blankettilaiksi, jolla saatetaan voimaan sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset.

Uusi sopimus muuttaisi muusta kuin julkisesta palveluksesta saadun eläkkeen verottamista. Uuden sopimuksen mukaan Suomi saa verottaa myös Suomesta Ranskaan maksettuja muusta kuin julkisesta palveluksesta saatuja eläkkeitä. Uusi sopimus muuttaisi myös osinkojen verotusta. Uuden sopimuksen mukaan osinkotulon lähdevaltiolle annetaan portfolio-osingon osalta oikeus periä verosopimuksissa tavanomaisesti käytetty 15 prosentin lähdevero. Myös kaksinkertaisen verotuksen poistamiseen käytetty menetelmä muuttuisi vapautusmenetelmästä hyvitysmenetelmään. Lisäksi kiinteän toimipaikan määritelmä muutettaisiin uudessa sopimuksessa pääosin vastaamaan OECD:n uusinta malliverosopimusta.

4 Esityksen vaikutukset

4.1 Taloudelliset vaikutukset

Sopimuksen tarkoituksesta johtuu, että sopimuksen soveltamisalaan kuuluvien verojen saajat eivät käytä verottamisoikeuttaan sopimuksessa määrätyissä tapauksissa tai että ne sopimuksessa edellytetyllä tavalla muutoin myöntävät huojuksista verosta. Sopimusmääräysten soveltaminen merkitsee Suomessa sitä, että valtio ja kunnat sekä evankelis-luterilaisen kirkon ja ortodoksisen kirkkokunnan seurakunnat luopuvat vähäisestä osasta verotulojaan, jotta kansainvälinen kaksinkertainen verotus vältettäisiin.

Osingot

Nykyisen sopimuksen mukaan lähdevaltiolla ei ole portfolio-osinkojen verotusoikeutta, vaan osingoista verotetaan ainoastaan osingonsaajan asuinvaltiossa. Näin ollen Suomi ei saa tällä hetkellä verotuloja suomalaisen yhtiön Ranskassa asuville luonnollisille henkilöille ja yhtiöille maksamista osingoista. Uusi sopimus antaa lähdevaltiolle oikeuden periä portfolio-osingoista 15 prosentin lähdeveron, edellyttäen että kyseessä ei ole suorasijoitusosinko eli osinko, joka on maksettu yhtiölle, joka on omistanut osinkoa jakavasta yhtiöstä vähintään viisi prosenttia osingon maksupäivän ja vähintään sitä edeltävän vuoden. Muutoksen seurauksena Suomi saa Ranskaan maksettavasta portfolio-osingosta lähdeverotuloja. Vastaavasti Ranska voi periä samansuuruisen veron Suomeen maksettavasta portfolio-osingosta. Portfolio-osinkojen kaksinkertaisen verotuksen poistamisessa käytetään uuden sopimuksen mukaan hyvitysmenetelmää. Uusi sopimus ei tuo muutosta suorasijoitusosinkojen verotusoikeuteen.

Osinkoa maksaneiden yhtiöiden Verohallinnolle antamien vuosi-ilmoitustietojen mukaan Ranskaan maksettiin vuonna 2019 muuta kuin suorasijoitusosinkoa noin 260 miljoonaa euroa, josta kannettiin veroa noin seitsemän miljoonaa euroa (n. 3 %). Maksetun muun kuin suorasijoitusosingon ja siitä kannetun veron määrä oli vuonna 2020 noin 145 miljoonaa euroa ja noin 20 miljoonaa euroa (n. 14 %), vuonna 2021 noin 125 miljoonaa euroa ja noin 18 miljoonaa euroa (n. 15 %) ja vuonna 2022 noin 155 miljoonaa euroa ja noin 21 miljoonaa euroa (n. 14 %). Suomesta Ranskaan maksettujen osinkojen kokonaismäärä voi vaihdella vuosittain olennaisesti esimerkiksi yksittäisten yhtiöiden ja yksittäisten sijoittajien päätösten vuoksi. Ranskaan maksetuista osingoista Suomessa kannettujen lähdeverojen vuosittaisten määrien osalta on syytä ottaa huomioon, että nykyinen sopimus antaa tietyissä, lähinnä kiinteän toimipaikan, tilanteissa verotusoikeuden lähdevaltiolle. Lisäksi on oletettavaa, että joissakin tilanteissa osingosta on pidätetty verosopimuksen määräyksiä korkeampi lähdevero rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain (627/1978) nojalla, koska suorituksenmaksaja ei ole saanut riittävää selvitystä osingonsaajan asuinvaltiosta. Osingonsaaja voi saada Verohallinnolta hakemuksesta lähdeveron palautusta, jos edellytykset verosopimuksen mukaiseen verosopimusetuuteen täyttyvät. Lopullisen lähdeveron vuosittaiset kokonaismäärät ovat tästä syystä edellä mainittuja alhaisempia.

Ranskasta maksettiin Verohallinnolta saatujen tietojen mukaan Suomeen osinkoa vuonna 2019 noin 23 miljoonaa euroa, josta Ranska oli pidättänyt lähdeveroa noin 1,5 miljoonaa euroa (n. 7 %). Maksetun osingon ja pidätetyn lähdeveron määrä oli vuonna 2020 noin 36 miljoonaa euroa ja noin 0,6 miljoonaa euroa (n. 2 %), vuonna 2021 noin 17 miljoonaa euroa ja 0,8 miljoonaa euroa (n. 4,7 %) ja vuonna 2022 noin 21 miljoonaa euroa ja noin miljoona euroa (n. 5 %). Ranskasta Suomeen maksettujen osinkojen ja niistä pidätettyjen lähdeverojen osalta on huomattava, että ne pitävät sisällään myös suorasijoitusosingot, jotka on vapautettu verosta myös uudessa sopimuksessa.

Verohallinnolta saatujen tietojen perusteella ei edellä mainituista syistä voida suoraan laskea tai arvioida, kuinka suuri vaikutus lähdevaltion oikeudella jatkossa verottaa toiseen sopimusvaltioon maksettuja portfolio-osinkoja on Suomen verotuloihin. Sopimusvaltiosta toiseen maksettujen osinkojen euromäärän perusteella voidaan kuitenkin todeta, että Suomesta Ranskaan maksetaan osinkoa selvästi enemmän kuin Ranskasta Suomeen. Näin ollen voidaan arvioida, että portfolio-osinkojen verotusoikeutta koskevalla uudella määräyksellä on Suomessa verotuloja jossakin määrin lisäävä vaikutus. Lähdevaltion oikeuden jatkossa pidättää portfolio-osingosta verosopimuksissa tyypillinen 15 prosentin lähdevero voidaan lisäksi arvioida vähentävän mahdollisuuksia aggressiiviseen verosuunnitteluun ja veronkiertoon Suomessa ja Ranskassa. Euroopassa on havaittu runsaasti lähdeveron välttämiseen tähtäviä järjestelyjä, kuten esimerkiksi niin sanottuja cum/cum- ja cum/ex-järjestelyjä. Näissä järjestelyissä on tyypillisesti hyödynnetty myös verosopimuksia, joissa lähdevaltiolla ei ole osingon verotusoikeutta.

Eläkkeet

Nykyisessä sopimuksessa muusta kuin julkisesta palveluksesta maksettujen eläkkeiden ja vapaaehtoiseen eläkevakuutukseen perustuvien suoritusten verotusoikeus on julkisesta palveluksesta maksetuista eläkkeistä poiketen yksinomaan eläkkeensaajan asuinvaltiolla. Uusi sopimus antaa näiden eläkkeiden osalta verotusoikeuden myös eläkkeiden kertymisvaltiolle eli lähdevaltiolle.

Verohallinnon vuosia 2019–2022 koskevien tietojen perusteella Suomesta maksettiin Ranskaan eläkkeitä muusta kuin julkisesta palveluksesta vuosittain keskimäärin noin 700 henkilölle noin 10 miljoonaa euroa. Ranskasta vastaavasti maksettiin Suomeen eläkkeitä vuosittain keskimäärin noin 3 miljoonaa euroa noin 340 henkilölle. Nykyisen sopimuksen mukaisesti Ranskasta Suomeen maksetuista eläkkeistä on maksettu verot pääasiassa Suomeen.

Verohallinnon tilastojen mukaan Suomesta maksetaan Ranskaan eläkkeitä selvästi enemmän kuin Ranskasta Suomeen. Tämän voidaan lähtökohtaisesti arvioida tarkoittavan sitä, että muutoksella muusta kuin julkisesta palveluksesta maksettujen eläkkeiden verotusoikeuteen olisi Suomessa verotuloja lisäävä vaikutus. Muutoksen euromääräinen arviointi on kuitenkin vaikeaa siitä syystä, että näihin eläkkeisiin kohdistuva kaksinkertainen verotus poistetaan niin sanotulla käänteisellä hyvitysmenetelmällä. Tämä tarkoittaa sitä, että Suomesta Ranskassa asuvalle henkilölle maksettava eläke verotetaan Suomessa siten, että Suomen verotuksessa hyvitetään ensin samasta tulosta asuinvaltioon eli Ranskaan maksettu vero. Ranskaan maksetuista eläkkeistä Suomeen kertyvän veron määrä riippuu näin ollen paljon siitä, miten Ranska verottaa näitä eläkkeitä. Sekä Suomessa että Ranskassa eläkkeiden verotus on progressiivista. Tuloveroasteikoissa on eroja maiden välillä ja eron suuruus vaihtelee tuloaluokittain. Erot eivät kuitenkaan ole niin suuria, että niillä voisi arvioida olevan merkittävää vaikutusta verotuottoihin.

Verotulojen kertymiseen muusta kuin julkisesta palveluksesta Ranskaan maksetuista eläkkeistä vaikuttaa merkittävästi myös lähdevaltion verotusoikeutta rajoittava määräys. Ainoastaan asuinvaltiolla on nykyisen sopimuksen tavoin verotusoikeus eläkkeisiin, jotka maksetaan yhdestä sopimusvaltiosta toisessa sopimusvaltiossa sopimuksen allekirjoitusajankohtana eli 4.4.2023 asuville henkilöille. Eläkkeen verotusoikeuden muutos ei tämän vuoksi näy verokertymässä välittömästi, vaan asteittain sen myötä, kun yhdessä sopimusvaltiossa asuvia henkilöitä eläköityy ja he alkavat saada eläkettä toisesta sopimusvaltiosta.

Verosopimukseen tehtyjen muiden muutosten taloudelliset vaikutukset

Nykyinen ja uusi sopimus antavat molemmat usean tulolajin osalta verotusoikeuden kiinteän toimipaikan sijaintivaltiolle. Sopimukseen tehdyt muutokset kiinteän toimipaikan määritelmässä voivat jossain määrin lisätä ranskalaisten yritysten kiinteiden toimipaikkojen määrää Suomessa ja päinvastoin, mutta muutoksilla ei arvioida olevan suurta vaikutusta verotuottoihin. Sopimusmääräyksiin tehdyillä muillakaan muutoksilla ei ole merkittäviä vaikutuksia esimerkiksi maksetuista koroista tai rojalteista saataviin verotuottoihin.

4.2 Vaikutukset verovelvollisiin

Uudella sopimuksella ei arvioida olevan kokonaisuudessaan merkittäviä vaikutuksia verovelvollisiin ottaen huomioon, että Suomella ja Ranskalla on ollut keskinäinen verosopimus jo vuosikymmeniä.

Lähdevaltiolle asuinvaltion ohella annettavalla oikeudella verottaa muusta kuin julkisesta palveluksesta saatavaa eläketuloa on vaikutuksia niihin sopimusvaltiossa asuviin eläkeläisiin, jotka saavat eläkettä toisesta sopimusvaltiosta. Esimerkiksi, Ranskassa asuvan eläkeläisen saadessa Suomesta eläkettä sekä Suomella että Ranskalla on jatkossa verotusoikeus eläkkeeseen. Ranskassa asuvat eläkeläiset saavat vähentää Suomesta saadusta eläkkeestä Suomessa maksettavasta verosta eläkkeestä Ranskaan maksetun veron. Eläkkeen verotusoikeuden muutoksen vaikutukset eläkkeestä sopimusvaltioissa yhteensä maksetun veron suhteelliseen kokonaismäärään riippuvat siitä, miten kumpikin sopimusvaltio eläkkeitä verottaa. Tämä muutos ei kuitenkaan vaikuta niiden henkilöiden eläkkeisiin, jotka olivat sopimusvaltiossa asuvia uuden sopimuksen allekirjoituspäivänä eli 4.4.2023 ja he saivat tuolloin toisesta sopimusvaltiosta eläkettä, jota verotetaan vain henkilön asuinvaltiossa. Tällaisia eläkkeitä verotetaan jatkossakin vain henkilön asuinvaltiossa.

Kiinteän toimipaikan määritelmään tehdyt muutokset voivat johtaa siihen, että suomalaisille yrityksille muodostuu kiinteä toimipaikka Ranskassa nykytilannetta useammin.

Kaksinkertaisen verotuksen poistamiseen käytettävän menetelmän muuttuminen vapautusmenetelmästä hyvitysmenetelmään vaikuttaa verovelvollisen kokonaisveroasteeseen usean tulolajin, kuten osingon, palkan, kiinteästä omaisuudesta saadun tulon ja luovutusvoiton osalta. Esimerkiksi portfolio-osinkoja saavat verovelvolliset ovat verosopimuksen nojalla jatkossa asuinvaltiossaan oikeutettuja veronhyvitykseen osingosta lähdevaltiossa perityn lähdeveron osalta. On kuitenkin huomattava, että verovelvollisen on suoritettava samasta osingosta veroa myös asuinvaltiossaan. Asuinvaltiossa suoritettavan veron määrä muodostuu osinkotulosta asuinvaltion lainsäädännön mukaan suoritettavan veron ja osingosta lähdevaltiossa verosopimuksen mukaisesti perityn lähdeveron välisestä erotuksesta.

Sopimusmuutoksilla voi olla vaikutuksia myös toisessa sopimusvaltiossa tilapäisesti oleskeleviin opetus- ja tutkimustyötä tekeviin henkilöihin ja heidän siirtymiseensä toiseen sopimusvaltioon työskentelemään. Nykyisen sopimuksen mukaan, sopimusvaltiossa asuvien opettajien ja tutkijoiden toisessa sopimusvaltiossa tekemästä opetus- tai tutkimustyöstä saama tulo on verosta vapaa tässä toisessa sopimusvaltiossa enintään kahden vuoden ajan. Uudessa sopimuksessa ei ole tätä huojennusta, vaan opetus- ja tutkimustoiminnasta saatuun tuloon sovelletaan työtulon tai julkisesta palveluksesta saadun tulon verotusoikeutta koskevia artikloja.

4.3 Vaikutukset viranomaisiin

Uudella sopimuksella ei ole merkittäviä vaikutuksia viranomaisiin ottaen huomioon, että Suomella ja Ranskalla on ollut keskinäinen verosopimus jo vuosikymmeniä.

Uuden sopimuksen myötä Verohallinnon on tehtävä päivityksiä järjestelmiinsä ja ohjeisiinsa. Sopimus ei aiheuta lisäresurssitarpeita Verohallinnon osalta.

5 Sopimuksen määräykset ja niiden suhde Suomen lainsäädäntöön

Sopimus noudattaa pääasiallisesti OECD:n mallisopimuksen uusinta versiota vuodelta 2017. Merkittävimmät poikkeukset mallisopimuksesta koskevat osinko- ja korkotulon sekä eläkkeiden verotusoikeuden jakoa.

Johdanto. Sopimuksen johdannossa kuvataan sopimuksen tavoite, joka on kaksinkertaisen verotuksen poistaminen siten, että samalla ei luoda tilaisuuksia verottamatta jäämiseen tai alennettuun verotukseen veron kiertämisen tai veron välttämisen keinoin. Johdantokappale on mallisopimuksen (2017) mukainen.

1 artikla. *Sopimuksen piiriin kuuluvat henkilöt.* Artiklassa määritellään ne henkilöt, joihin sopimusta sovelletaan. Artiklan 1 kohdan mukaan sopimusta sovelletaan henkilöihin, jotka asuvat sopimusvaltiossa tai molemmissa sopimusvaltioissa.

Uuteen sopimukseen lisätty 2 kohta sisältää määräykset tulon kohdistamisesta tilanteessa, jossa tulo saa sellainen yhtymä tai muu vastaava yksikkö tai jossa tulo saadaan sellaisen yhtymän tai muun vastaavan yksikön kautta, jota jommankumman sopimusvaltion verolainsäädännön mukaan käsitellään kokonaan tai osaksi verotuksellisesti jaettavana eli transparenttina. Tällöin kyseinen tulo katsotaan sopimusvaltiossa asuvan henkilön tuloksi siltä osin kuin tuloa käsitellään tämän valtion verotuksessa tässä valtiossa asuvan henkilön tulona. Samalla tavalla käsitellään kyseisenlaista tuloa tilanteessa, jossa jommankumman sopimusvaltion verolainsäädännön mukaan verotuksellisesti jaettavana käsiteltävä yhtymä tai muu vastaava yksikkö on sijoittautunut sellaiseen kolmanteen valtioon, joka katsoo yhtymän tai muun vastaavan yksikön kokonaan tai osaksi verotukselliseksi jaettavaksi ja joka on lisäksi tehnyt veron kiertämisen ja välttämisen estämiseksi virka-apua koskevan sopimuksen sen sopimusvaltion kanssa, josta tuloa kertyy. Artiklan 2 kohdan määräyksiä ei sovelleta tuloon, jonka saa yhtymä tai muu vastaava yksikkö tai joka on saatu sellaisesta yhtymästä tai muusta vastaavasta yksiköstä, joka on 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti Ranskassa asuva henkilö eli yksikkö, jonka tosiasiallisen johdon sijaintipaikka on Ranskassa, joka on verovelvollinen Ranskassa ja jonka kaikille osakkeenomistajille, osakkaille tai jäsenille heidän osuutensa yhtymän tai muun vastaavan yksikön voitoista on Ranskan verolakien mukaan heille henkilökohtaisesti veronalaista.

Artiklan 1 kohta ja 2 kohdan ensimmäinen kappale vastaavat pääosin mallisopimuksen (2017) 1 artiklan 1 ja 2 kohtaa.

2 artikla. *Sopimuksen piiriin kuuluvat verot.* Verot, joihin sopimusta sovelletaan, määritellään ja mainitaan tässä artiklassa. Omaisuusvero on jätetty pois uudesta sopimuksesta, koska sitä ei kanneta enää Suomessa eikä kaksinkertaista omaisuusverotusta siis voi syntyä. Tämän vuoksi uudesta sopimuksesta on myös poistettu omaisuuden verotusoikeutta koskevat määräykset, jotka sisältyvät nykyisen sopimuksen 22 artiklaan.

3 artikla. *Yleiset määritelmät.* Artiklassa määritellään sanontoja, jotka esiintyvät useammassa sopimuksen artiklassa. Määritelmiä on lisäksi tiettyä tuloa koskevissa artikloissa ja esimerkiksi sanonnat osinko, korko ja rojalti määritellään näiden tulolajien verottamista käsittelevissä 10–12 artikloissa. Uudessa sopimuksessa on selkeyden vuoksi määritelty joitakin sanontoja, joita ei ole nykyisessä sopimuksessa. Niillä kuten myöskään joihinkin sanontoihin tehdyillä vähäisillä tekstimuutoksilla ei ole sopimuksen sisältöä tai soveltamisalaa muuttavaa merkitystä.

Lisäksi artiklassa määrätään, että sanonnalla, jota sopimuksessa ei ole määritelty, on sopimusta soveltavan valtion lainsäädännön mukainen merkitys ja tässä valtiossa annetaan etusija verolainsäädännön mukaiselle merkitykselle suhteessa muussa laissa annettuun merkitykseen.

4 artikla. Kotipaikka. Artiklassa määritellään sanonta sopimusvaltiossa asuva henkilö. Siinä mainitaan myös valtio ja sen valtiolliset osat sekä paikallisviranomaisen ja julkisyhteisö. Oikeushenkilön kaksoisasumistilanteessa oikea asuinpaikka ratkaistaan tosiasiallisen johdon sijaintipaikan perusteella (3 kohta). Artiklaan lisätyssä 4 kohdassa määrätään erikseen sanonnan sopimusvaltiossa asuva henkilö sisällöstä tilanteessa, jossa sopimusvaltiolla tarkoitetaan Ranskaa. Tällöin sanonta käsittää kaikki yhtymät ja muut vastaavat yksiköt, joiden tosiasiallisen johdon sijaintipaikka on Ranskassa, jotka ovat verovelvollisia Ranskassa ja joiden kaikille osakkeenomistajille, osakkaille tai jäsenille heidän osuutensa kyseisen yhtymän tai muun vastaavan yksikön voitoista on Ranskan verolakien mukaan heille henkilökohtaisesti veronalaista.

Artiklaan on tehty vain vähäisiä muutoksia. Artiklan 1 ja 2 kohta vastaavat pääosin mallisopimuksen (2017) 4 artiklan 1 ja 2 kohtaa. Artiklan 3 kohta vastaa mallisopimuksen vuoden 2014 version 3 kohtaa, johon ei sisälly toimivaltaisten viranomaisten keskinäisen sopimisen menettelyä ratkaistaessa muun kuin luonnollisen henkilön asuinvaltiota.

5 artikla. Kiinteä toimipaikka. Artiklassa määriteltävä kiinteän toimipaikan sanonta on tärkeä liiketulon verottamista koskevan 7 artiklan soveltamisen kannalta. Uuden sopimuksen määritelmä vastaa mallisopimuksen vuoden 2017 versiota. Artiklan 4 kohdan määräykset vastaavat mallisopimuksen (2017) 4 artiklan kommentaariin sisältyviä vaihtoehtoisia määräyksiä.

Artiklaan lisätty 4.1 kohta rajaa määrättyjä tilanteita 4 kohdan soveltamisen ulkopuolelle. Nykyisestä sopimuksesta poiketen yrityksen käyttämästä tai ylläpitämästä kiinteästä liikepaikasta katsotaan muodostuvan kiinteä toimipaikka sopimusvaltiossa myös silloin, jos yritys tai siihen läheisesti sidoksissa oleva yritys harjoittaa liiketoimintaa samassa paikassa tai toisessa paikassa samassa sopimusvaltiossa. Lisäedellytyksenä kiinteän toimipaikan muodostumiselle tällaisessa tilanteessa on, että joko liiketoiminnan harjoittamisen paikka muodostaa kiinteän toimipaikan jommallekummalle yritykselle tai yritysten toiminta ei kokonaisuudessaan ole luonteeltaan valmistelevaa tai avustavaa. Lisäksi edellytetään, että kahden yrityksen samassa paikassa tai saman yrityksen siihen läheisesti sidoksissa olevien yritysten kahdessa paikassa harjoittama liiketoiminta muodostaa toisiaan täydentäviä toimintoja, jotka ovat osa yhtenäistä liiketoimintaa.

Artiklan uuden 5 kohdan mukaan yrityksellä katsotaan olevan kiinteä toimipaikka sopimusvaltiossa, jos sopimusvaltiossa toimii yrityksen puolesta henkilö, joka joko tekee sopimuksia yrityksen nimissä, tai henkilön tekemät sopimukset koskevat yrityksen omistaman omaisuuden, tai sellaisen omaisuuden, johon sillä on käyttöoikeus, omistuksensiiirtoa tai käyttöoikeuden siirtoa, taikka henkilön tekemät sopimukset koskevat tämän yrityksen suorittamaa palvelujen tarjoamista. Yrityksellä katsotaan jonkin näistä edellytyksistä täyttyessä olevan kiinteä toimipaikka tässä sopimusvaltiossa jokaisen toiminnan osalta, jota tämä henkilö harjoittaa yrityksen lukuun, ottaen kuitenkin huomioon artiklan 4 ja 4.1 kohdan määräykset.

Artiklan uusi 6 kohta asettaa rajoituksia 5 kohdan soveltamiselle. Artiklan 5 kohtaa ei sovelleta tilanteessa, jossa henkilö toimii sopimusvaltiossa itsenäisenä edustajana toisessa sopimusvaltiossa olevan yrityksen puolesta toimien yrityksen lukuun tämän säännönmukaisessa liiketoiminnassa. Rajoitukset eivät kuitenkaan sovellu tilanteisiin, joissa henkilö toimii

pelkästään tai lähes pelkästään yhden tai useamman yrityksen puolesta, joihin henkilö on etuyhteydessä.

Artiklan uudessa 7 kohdassa määrätään, ettei sopimusvaltiossa asuvan yhtiön määräämisvalta toisessa sopimusvaltiossa asuvassa tai liiketoimintaa harjoittavassa yhtiössä itsestään tee kumpaakaan yhtiötä toisen kiinteäksi toimipaikaksi.

Artiklaan lisätyssä 8 kohdassa määritellään, mitä artiklaa sovellettaessa tarkoitetaan ilmaisulla yritykseen läheisesti sidoksissa oleva. Henkilön tai yrityksen katsotaan olevan yritykseen läheisesti sidoksissa, jos toisella on kaikki tosiasiat ja olosuhteet huomioon ottaen määräysvaltaa toiseen nähden tai molemmat ovat samojen henkilöiden tai yritysten määräysvallassa. Sidos yritykseen on läheinen joka tapauksessa silloin, jos toinen omistaa suoraan tai välillisesti enemmän kuin 50 prosenttia toisen etuusintresseistä (tai yhtiön osalta enemmän kuin 50 prosenttia yhtiön osakkeiden kokonaismäärästä ja -arvosta tai yhtiön omapääomaetusintressistä) tai jos muu henkilö tai yritys omistaa suoraan tai välillisesti enemmän kuin 50 prosenttia henkilön tai yrityksen tai kahden yrityksen etuusintressistä (tai yhtiön osalta enemmän kuin 50 prosenttia yhtiön osakkeiden kokonaismääräistä ja -arvosta tai yhtiön omapääomaetusintressistä).

6 artikla. *Kiinteästä omaisuudesta saatu tulo.* Kiinteästä omaisuudesta saatua tuloa voidaan verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa omaisuus on. Tällaiseen tuloon rinnastetaan muun muassa tulo, joka saadaan kiinteistöyhteisön osakkeen tai muun yhteisöosuuden perusteella hallitun huoneiston käytöstä tai vuokralleannosta. Näin ollen Suomessa voidaan verottaa esimerkiksi tuloa, jonka suomalaisen asunto-osakeyhtiön osakkeenomistaja saa osakehuoneistonsa vuokralleannosta. Pöytäkirjan 2 kohdan mukaan sanonta kiinteä omaisuus käsittää 6 artiklan osalta rakennuksen tai laitoksen, joka on jonkun toisen maalla ja joka yhdessä kyseistä maata koskevan hallintaoikeuden kanssa voidaan siirtää kolmannelle osapuolelle ilman maanomistajan suostumusta.

Artiklaan on tehty vain vähäisiä muutoksia ja se vastaa pääosin mallisopimuksen (2017) 6 artiklaa.

7 artikla. *Liiketulo.* Sopimusvaltiossa olevan yrityksen saamasta liiketulosta voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa vain, jos yritys harjoittaa toimintaansa tässä toisessa sopimusvaltiossa olevasta (5 artiklassa määritellystä) kiinteästä toimipaikasta. Liiketuloa, josta kiinteän toimipaikan sijaintipaikkana oleva sopimusvaltio voi verottaa, on vain tulo, joka on luettava kuuluvaksi kyseiseen kiinteään toimipaikkaan (1 kohta). Jos liiketuloon sisältyy tuloa, jota käsitellään erikseen sopimuksen muissa artikloissa, tuloon sovelletaan sitä koskevia erityismääräyksiä.

Uudesta sopimuksesta on poistettu nykyisen sopimuksen itsenäisen henkilökohtaisen työn verotusoikeutta koskeva 14 artikla. Kyseinen artikla on poistettu mallisopimuksesta ja verotusoikeus ammatinharjoittamisesta saatuun tuloon ratkaistaan uudessa sopimuksessa 7 artiklan perusteella.

Artiklaan on tehty vain vähäisiä muutoksia ja se vastaa mallisopimuksen vuoden 2010 version 7 artiklaa.

8 artikla. *Kansainvälinen kuljetus.* Artikla sisältää merenkulusta ja ilmakuljetuksesta saadun tulon osalta poikkeuksia 7 artiklan määräyksiin. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa kansainvälisestä merenkulusta tai ilmakuljetuksesta, verotetaan vain tässä sopimusvaltiossa. Sopimukseen on lisätty 2 kohta, jonka mukaan artiklan 1 kohdan määräyksiä sovelletaan myös

tuloon, joka saadaan osallistumisesta pooliin, yhteiseen liiketoimintaan tai kansainväliseen kuljetusjärjestykseen.

Artikla vastaa mallisopimuksen (2017) 8 artiklaa.

9 artikla. *Etuyhteydessä keskenään olevat yritykset.* Etuyhteydessä keskenään olevien yritysten saamaa tuloa saadaan artiklan mukaan oikaista, jos perusteetonta voitonsiirtoa voidaan osoittaa tapahtuneen. Suomessa tällä määräyksellä on merkitystä verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 31 §:n soveltamisen kannalta. Artiklaan on lisätty 2 kohta, jossa on määräys siirtohinnoittelun vastaoikaisusta. Kyseinen vastaoikaisumenettely on ollut käytössä Suomen ja Ranskan välillä vuodesta 2020 alkaen, kun artiklan 2 kohdan mukaisiin tilanteisiin on sovellettu samansisältöistä OECD:n monenvälisen yleissopimuksen, jolla toteutetaan verosopimukseen liittyvät toimenpiteet veropohjan rapautumisen ja voitonsiirron estämiseksi (SopS 22/2019), jäljempänä *yleissopimus*, 17 artiklan 1 kappaletta.

Artikla vastaa mallisopimuksen (2017) 9 artiklaa.

10 artikla. *Osinko.* Osingosta voidaan verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa osingon saaja asuu.

Jos ranskalaisen yhtiön maksaman osingon saaja on suomalainen yhtiö, joka hallitsee välittömästi vähintään 10 prosenttia osingon maksavan yhtiön äänimäärästä, osinko on Suomessa vapautettu verosta (21 artiklan 1 kohdan b alakohta).

Uuden sopimuksen mukaan osinkotulon lähdevaltio eli sopimusvaltio, jossa osingon maksavalla yhtiöllä on kotipaikka, saa määrätä osingolle enintään 15 prosentin veron (2 kohdan b alakohta). Lähdevaltiolla ei ole kuitenkaan verotusoikeutta osinkoon, jos toisessa sopimusvaltiossa asuva osingon saava yhtiö omistaa vähintään viisi prosenttia osingon maksavan yhtiön pääomasta koko sellaisena 365 päivän ajanjaksona, joka sisältää osingon maksupäivän (2 kohdan a alakohta). Nykyinen sopimus ei salli lähdevaltion verottaa osinkoa.

Artiklan 3 kohdassa määritellään, mitä sanonnalla osinko tarkoitetaan tässä artiklassa. Kohta vastaa sen viimeistä virkettä lukuun ottamatta mallisopimuksen (2017) 10 artiklan 3 kohtaa. Viimeisen virkkeen mukaan ilmaisu osinko käsittää myös tuloa, jota voiton jakavan yhtiön asuinvaltion lainsäädännön mukaan kohdellaan voitonjakona. Tällä lisäyksellä otetaan huomioon Ranskan mallisopimuksen 10 artiklan 3 kohtaan tekemä varauma.

Lähdevaltio ei ole velvollinen noudattamaan mainittuja rajoituksia, jos osingon maksamisen perusteena oleva osuus tosiasiallisesti liittyy lähdevaltiossa olevaan kiinteään toimipaikkaan (4 kohta).

Syntynyt kaksinkertainen verotus poistetaan Suomessa uuden sopimuksen mukaan veronhyvityksellä 21 artiklan 1 kohdan a alakohdan määräysten mukaisesti. Nykyisessä sopimuksessa käytetään vapautusmenetelmää.

Uuden sopimuksen 6 kohdassa määrätään kiinteästä omaisuudesta saadusta tulosta tai voitosta maksettavan osingon verotusoikeudesta sopimusvaltioissa eräissä tilanteissa. Jos sopimusvaltioon sijoittautunut sijoitusväline jakaa vuosittain suurimman osan kiinteästä omaisuudesta saamastaan tulosta tai jos sijoitusvälineen kiinteästä omaisuudesta saama tulo tai voitto on vapautettu verosta, toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle maksettavasta osingosta voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa (6 kohdan a alakohta). Myös kiinteän omaisuuden sijaintivaltio voi verottaa tällaisesta osingosta, mutta perittävä vero saa olla enintään 15 prosenttia osingon kokonaismäärästä, jos osinkoetuuden omistaja on toisessa

sopimusvaltiossa asuva henkilö, jolla on suoraan tai välillisesti hallussaan alle 10 prosentin osuus tämän sijoitusvälineen pääomasta (6 kohdan b alakohta). Jos osuus on vähintään 10 prosenttia, osingon kertymisvaltio voi verottaa osingosta kansallisen verokannan mukaan. Tällä uudella artiklakohdalla on merkitystä sopimusvaltioiden verotusoikeuteen muun muassa asuntojen vuokraustoimintaa harjoittavien niin sanottujen REIT-yhtiöiden jakaman osingon osalta.

Pöytäkirjan 3 kohdassa on määräys, jonka mukaan yhteissijoitusyrityksiä koskevan direktiivin 2009/65/EY (UCITS) soveltamisalaan kuuluva sopimusvaltioon sijoittautunut yhteissijoitusväline saa 10 artiklassa tarkoitettuja etuudet. Tämän lisäksi muu sopimusvaltioon sijoittautunut yhteissijoitusväline, joka toisen sopimusvaltion lainsäädännön mukaan rinnastetaan sen yhteissijoitusvälineeseen, saa 10 artiklassa tarkoitettuja etuudet siitä tulon osasta, joka vastaa oikeuksia, jotka ovat henkilöillä, jotka ovat sopimusvaltiossa asuvia tai jotka asuvat sellaisessa valtiossa, jonka kanssa sopimusvaltio, josta osinko kertyy, on tehnyt virka-apua koskevan sopimuksen veron kiertämisen ja välttämisen estämiseksi.

Artiklan 1–5 kohdat vastaavat pääosin mallisopimuksen (2017) 10 artiklaa.

11 artikla. *Korko.* Korosta verotetaan artiklan 1 kohdan mukaan mallisopimuksesta poiketen vain siinä sopimusvaltiossa, jossa koron saaja asuu, jos tämä henkilö on korkoetuuden omistaja. Määräys on linjassa tuloverolain (1535/1992) 9 §:n 2 momentin kanssa, jonka mukaan rajoitetusti verovelvollisen on vain eräissä harvinaisissa ja vähämerkityksisissä tapauksissa suoritettava Suomessa veroa täältä saadusta korosta. Nykyisen sopimuksen mukaan korosta voidaan pääsääntöisesti verottaa kummassakin sopimusvaltiossa.

Lähdevaltio ei ole velvollinen noudattamaan 1 kohdassa olevia määräyksiä, jos koron maksamisen perusteena oleva saaminen tosiasiallisesti liittyy lähdevaltiossa olevaan kiinteään toimipaikkaan.

Pöytäkirjan 3 kohdassa on määräys sopimusvaltioon sijoittautuneiden yhteissijoitusvälineiden oikeuksista 11 artiklassa tarkoitettuihin etuuksiin. Etuudet vastaavat niitä etuuksia, jotka myönnetään vastaaville yhteissijoitusvälineille 10 artiklan osalta.

Artiklan 2–4 kohdat vastaavat mallisopimuksen (2017) 11 artiklan kohtia 3, 4 ja 6.

12 artikla. *Rojalti.* Rojaltista verotetaan vain sen saajan asuinvaltiossa, jos tämä henkilö on rojaltin etuudenomistaja (1 kohta). Lähdevaltio ei ole velvollinen noudattamaan tätä rajoitusta, jos rojaltin maksamisen perusteena oleva oikeus tai omaisuus tosiasiallisesti liittyy lähdevaltiossa olevaan kiinteään toimipaikkaan (3 kohta). Rojaltista, joka maksetaan kiinteän omaisuuden käyttöoikeudesta, sekä kaivoksen tai muiden luonnonvarojen hyväksikäytöstä, verotetaan 6 artiklan mukaan.

Artiklaan on tehty vain vähäisiä muutoksia ja se vastaa mallisopimuksen (2017) 12 artiklaa.

13 artikla. *Luovutusvoitto.* Voitosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa olevan kiinteän omaisuuden luovutuksesta, voidaan verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa kiinteä omaisuus on (1 kohta). Nykyisen sopimuksen mukaan luovutusvoitto verotetaan pääsääntöisesti vain kiinteän omaisuuden sijaintivaltiossa. Jos sopimusvaltiossa asuvalla henkilöllä on toisessa sopimusvaltiossa kiinteä toimipaikka, toimipaikan ja sen liikeomaisuuteen kuuluvan irtaimen omaisuuden luovutuksesta saadusta voitosta voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa eli kiinteän omaisuuden sijaintivaltiossa (2 kohta).

Myyntivoitosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa kansainvälisessä liikenteessä käytetyn laivan tai ilma-aluksen ja niiden käyttöön liittyvän irtaimen omaisuuden luovutuksesta, verotetaan vain tässä sopimusvaltiossa eli yrityksen sijaintivaltiossa (3 kohta).

Artiklaan lisätyn 4 kohdan mukaan voitosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa sellaisten osakkeiden, oikeuksien tai niihin verrattavien intressien, kuten yhtymä- tai trustiosuuksien, luovutuksesta, voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa, jos milloin tahansa luovutusta edeltävien 365 päivän aikana nämä osakkeet, oikeudet tai niihin verrattavat intressit saivat suoraan tai välillisesti enemmän kuin 50 prosenttia arvostaan 6 artiklassa määritellystä kiinteästä omaisuudesta, joka sijaitsee tässä toisessa valtiossa. Näin ollen voitosta, jonka suomalaisen asunto-osakeyhtiön osakkeenomistaja saa osakehuoneistonsa luovutuksesta, voidaan siis verottaa Suomessa. Nämä määräykset ovat olleet käytössä Suomen ja Ranskan välillä vuodesta 2024 alkaen, kun sopimuksen määräyksiin on sovellettu samansisältöistä yleissopimuksen 9 artiklan 4 kappaletta.

Voitosta, joka saadaan muun kuin edellä esitetyn omaisuuden luovutuksesta, verotetaan vain luovuttajan asuinvaltiossa.

Artikla vastaa pääosin mallisopimuksen (2017) 13 artiklaa.

14 artikla. *Työtulo.* Palkasta ja muusta epäitsenäisestä työstä saadusta suorituksesta verotetaan artiklan 1 kohdan mukaan vain henkilön asuinvaltiossa, jollei työtä tehdä toisessa sopimusvaltiossa (työskentelyvaltio). Jos työ tehdään tässä toisessa valtiossa, työnteosta saadusta hyvityksestä voidaan verottaa siellä. Artiklan 2 kohdan mukaan työskentelystä verotetaan kuitenkin vain asuinvaltiossa, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- tulon saaja oleskelee toisessa valtiossa yhdessä tai useammassa jaksossa enintään 183 päivää kahdentoista kuukauden ajanjaksona

- palkan maksaa työnantaja, joka ei asu työskentelyvaltiossa

- palkka ei rasita työskentelyvaltiossa olevaa kiinteää toimipaikkaa.

Edellä kuvattujen määräysten estämättä hyvityksestä, joka saadaan sopimusvaltiossa olevan yrityksen kansainväliseen liikenteeseen käyttämässä laivassa tai ilma-aluksessa tehdystä epäitsenäisestä työstä, voidaan verottaa yrityksen asuinvaltiossa.

Pöytäkirjan 4 kohdan mukaan 14 artiklan 2 kohdan määräyksiä ei sovelleta vuokrattuun työntekijään. Kyseisessä kohdassa määritellään, milloin sopimusvaltiossa asuvaa henkilöä pidetään vuokrattuna. Nykyisessä sopimuksessa ei ole näitä määräyksiä.

Artiklaan on tehty vain vähäisiä muutoksia. Artiklan määräykset ovat Suomen verosopimuksissaan noudattaman käytännön mukaiset ja noudattavat mallisopimuksen (2017) 15 artiklan määräyksiä.

Jos Ranskalla on työskentelyvaltiona artiklan määräysten johdosta verotusoikeus, poistetaan kaksinkertainen verotus Suomessa 21 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti hyvitysmenetelmää käyttäen.

15 artikla. *Johtajanpalkkio.* Johtajanpalkkiota, joka saadaan yhtiön hallituksen tai hallintoneuvoston jäsenenä, voidaan verottaa kummassakin sopimusvaltiossa.

Artiklaan on tehty vain vähäisiä muutoksia ja se vastaa pääosin mallisopimuksen (2017) 16 artiklaa.

16 artikla. *Viihdetaiteilijat, urheilijat ja mallit.* Artikla sisältää viihdetaitelijan, urheilijan ja nykyisestä sopimuksesta poiketen myös mallin henkilökohtaisesta toiminnasta saadun tulon osalta poikkeuksia 14 artiklan ja 20 artiklan (Muu tulo) määräyksiin. Taitelijan, urheilijan tai mallin henkilökohtaisesta toiminnasta saadusta tulosta voidaan, riippumatta siitä, maksetaanko tulo taitelijalle, urheilijalle tai mallille itselleen vai toiselle henkilölle, verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa toimintaa harjoitetaan (1 kohdan ensimmäinen kappale ja 2 kohta). Artiklan 1 kohdan uudessa toisessa kappaleessa määrätään lisäksi erikseen, että sopimusvaltiossa asuvan viihdetaitelijan, urheilijan tai mallin toisesta sopimusvaltiosta saamaa tuloa sellaisista suorituksista, joita ei voida pitää erillään ammatillisesta maineesta, voidaan verottaa tässä toisessa sopimusvaltiossa. Uuden 3 kohdan mukaan artiklan määräyksiä ei kuitenkaan sovelleta tuloon, jos viihdetaitelijan, urheilijan tai mallin vierailu sopimusvaltiossa on kokonaan tai pääasiallisesti toisen sopimusvaltion julkisista varoista rahoitettu.

Artiklan 1 kohdan ensimmäinen kappale ja 2 kohta vastaavat pääosin mallisopimuksen (2017) 17 artiklaa. Mallisopimuksessa ei ole malleja koskevia määräyksiä eikä artiklan 1 kohdan toisen kappaleen eikä 3 kohdan määräyksiä.

17 artikla. *Eläkkeet ja samanluonteiset suoritukset.* Artikla sisältää määräykset muusta kuin julkisesta palveluksesta maksettujen eläkkeiden ja muiden samanluonteisten suoritusten verotusoikeudesta. Nykyisessä sopimuksessa muusta kuin julkisesta palveluksesta maksettujen eläkkeiden ja vapaaehtoiseen eläkevakuutukseen perustuvien suoritusten verotusoikeus on yksinomaan eläkkeensaajan asuinvaltiolla. Uusi sopimus antaa varsin laajan verotusoikeuden myös eläkkeiden kertymisvaltiolle eli lähdevaltiolle. Lähdevaltiolla on verotusoikeus, jos edunsaajan maksamat eläkemaksut olivat vähennyskelpoisia tämän verotettavasta tulosta lähdevaltiossa, tai jos työnantajan eläkejärjestelmään maksamat eläkemaksut eivät olleet edunsaajan verotettavaa tuloa lähdevaltiossa, taikka jos eläkkeet maksetaan lähdevaltion sosiaalivakuutuslainsäädännön mukaisesti (2 kohta). Tämä tarkoittaa käytännössä sitä, että Suomi saisi jatkossa verottaa myös muusta kuin julkisesta palveluksesta Suomesta Ranskaan maksettuja eläkkeitä.

Artiklan 2 kohdan tilanteissa kaksinkertaisen verotuksen poistamiseen sovelletaan niin sanottua käänteistä hyvitysmenetelmää, jossa kaksinkertaisen verotuksen poistaa tulonsaajan asuinvaltion sijasta lähdevaltio (21 artikla, Kaksinkertaisen verotuksen poistaminen). Näin ollen, Suomi poistaa kaksinkertaisen verotuksen Ranskassa asuvalle henkilölle Suomesta maksettavasta eläkkeestä vähentämällä Suomessa menevästä verosta tästä eläkkeestä Ranskassa maksetun veron. Vähennys ei sopimuksen 21 artiklan 3 kohdan mukaan saa ylittää sitä tulosta kannettavan veron osaa, joka lasketaan ennen vähennyksen tekemistä ja kohdistuu tuloon, josta voidaan verottaa lähdevaltiossa, joten Suomen veron määrä on yläraja vähennettävän Ranskan veron määrälle. Saman artiklakohdan mukaisesti, lähdevaltiossa maksetusta verosta ei myönnetä hyvitystä asuinvaltiossa artiklan 1 tai 2 kohdan nojalla.

Sopimuksen voimaantulosta määräävän 29 artiklan 4 kohta rajaa 17 artiklan 2 kohdan soveltamisen ulkopuolelle sellaisten henkilöiden eläkkeet, jotka olivat sopimusvaltiossa asuvia uuden sopimuksen allekirjoituspäivänä eli 4.4.2023. Lisäedellytyksenä on, että henkilöt saivat tuolloin toisesta sopimusvaltiosta sellaista eläkettä, jota nykyisen sopimuksen 18 tai 21 artiklan määräysten mukaan verotetaan vain henkilön asuinvaltiossa. Tällaisia eläkkeitä verotetaan vain henkilön asuinvaltiossa, mutta vain niin kauan kuin henkilö keskeytyksettä asuu kyseisessä sopimusvaltiossa.

Artiklan määräykset vastaavat pääosin mallisopimuksen (2017) 18 artiklan kommentaariin sisältyviä vaihtoehtoisia määräyksiä.

Tämä sääntely vastaa sitä käytäntöä, jota Suomi pyrkii noudattamaan neuvotellessaan verosopimuksista.

18 artikla. *Julkinen palvelus.* Nykyisen sopimuksen 19 artiklan määräykset antavat verotusoikeuden julkisesta palveluksesta saatuun tuloon tulonsaajan asuinvaltion lisäksi lähdevaltiolle. Uuden sopimuksen mukaan julkisesta palveluksesta saatua tuloa verotetaan pääsäännön mukaan vain lähdevaltiossa eli siinä sopimusvaltiossa, josta maksu tapahtuu (1 kohdan a alakohhta). Vastaava pääsääntö koskee myös tällaisen palveluksen perusteella maksettavaa eläkettä (2 kohdan a alakohhta). Toisella sopimusvaltiolla on kuitenkin yksinomainen verotusoikeus julkisesta palveluksesta saatuun palkkaan ja tällaisen palveluksen perusteella maksettuun eläkkeeseen, jos (palkan osalta) työ tehdään tässä toisessa sopimusvaltiossa, henkilö asuu tässä valtiossa ja hän on tämän valtion kansalainen eikä hän ole samaan aikaan ensiksi mainitun sopimusvaltion kansalainen.

Artiklaan lisätyssä 3 kohdassa on määräyksiä diplomaattisen edustuston työntekijän saaman palkan, eläkkeen ja muun hyvityksen verotusoikeudesta. Jos sopimusvaltion toisessa sopimusvaltiossa sijaitseva diplomaattinen edustusto palkkaa paikalta siellä asuvan henkilön, joka on molempien sopimusvaltioiden kansalainen, ensimmäisen sopimusvaltion henkilölle maksamasta palkasta, eläkkeestä ja muusta hyvityksestä verotetaan vain toisessa sopimusvaltiossa.

Jos kyse on julkisen tahon harjoittamasta liiketoiminnasta, sovelletaan sopimuksen 14–17 artiklan määräyksiä (4 kohta).

Tämän artiklan määräyksiä ei sovelleta sellaisten henkilöiden saamiin tuloihin, jotka asuivat sopimusvaltiossa sopimuksen allekirjoituspäivänä eli 4.4.2023 ja jotka saivat tuolloin hyvitystä, mukaan lukien eläkettä, jonka toinen sopimusvaltio maksaa. Tällaisia tuloja verotetaan jatkossakin nykyisen sopimuksen 19 artiklan mukaisesti (29 artiklan 5 kohta).

Artiklan 1, 2 ja 4 kohta vastaavat pääosin mallisopimuksen (2017) 19 artiklaa.

19 artikla. *Opiskelijat ja harjoittelijat.* Opiskelijoiden, liikealan harjoittelijoiden ja ammattioppilaiden tuloja, jotka on saatu opiskelu- tai harjoitteluvaltion ulkopuolella olevista lähteistä, ei veroteta opiskelu- tai harjoitteluvaltiosta artiklassa kuvattujen edellytysten täytyessä. Nykyisen sopimuksen 20 artiklasta poiketen opiskelu- tai harjoitteluvaltiosta kertyneitä tuloja ei ole vapautettu verosta. Uudessa sopimuksessa ei ole myöskään yleisen edun hyväksi tehdystä opetus- ja tutkimustyöstä saadun tulon määräaikaista verovapautta koskevia erillismääräyksiä. Nykyisen sopimuksen 20 artiklan 2 kohdan mukaan sopimusvaltiossa asuvien henkilöiden, jotka oleskelevat toisessa sopimusvaltiossa tehdäkseen siellä opetus- tai tutkimustyötä, tästä työstä saama tulo on vapaa verosta tässä toisessa sopimusvaltiossa enintään kahden vuoden ajan henkilön saapumisesta tähän valtioon. Uuden sopimuksen 29 artiklassa on tätä määräaikaista verovapautta koskeva siirtymäsäännös. Artiklan 6 kohdan mukaan nykyisen sopimuksen verovapausmääräystä sovelletaan henkilöön, jolla on sopimuksen voimaan tullessa oikeus nykyisen sopimuksen 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin määräaikaisiin etuuksiin. Pöytäkirjan 5 kohtaan on määritelty, minkälaisia henkilöitä ilmaisu liikealan harjoittelija tai ammattioppilas käsittää 19 artiklan osalta.

Artikla vastaa pääosin mallisopimuksen (2017) 20 artiklaa.

20 artikla. *Muu tulo.* Tulosta, jota ei käsitellä 6–19 artiklassa, verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa tulon saaja asuu. Artiklaan lisätyssä 3 kohdassa määrätään poikkeuksesta tähän pääsääntöön. Sen mukaan, jos tulon määrä sopimusvaltiossa asuvan henkilön ja jonkin muun henkilön tai heidän molempien ja jonkin kolmannen henkilön välisen erityisen suhteen vuoksi ylittää määrän, josta he olisivat sopineet, jollei tällaista suhdetta olisi, tämän artiklan määräyksiä sovelletaan vain viimeksi mainittuun määrään. Tässä tapauksessa verotetaan tämän määrän ylittävistä tulon osasta kummankin sopimusvaltion lainsäädännön mukaan, ottaen huomioon sopimuksen muut määräykset.

Artiklan 1 ja 2 kohta vastaavat mallisopimuksen (2017) 21 artiklaa.

21 artikla. *Kaksinkertaisen verotuksen poistaminen.* Nykyisestä sopimuksesta poiketen, Suomi käyttää uudessa sopimuksessa kaksinkertaisen verotuksen poistamisessa päämenetelmänä hyvitysmenetelmää. Suomea koskeva 1 kohdan a alakohta rakentuu sille periaatteelle, että Suomessa asuvaa tulon saajaa verotetaan myös sellaisesta tulosta, josta sopimuksen mukaan voidaan verottaa tulon lähdevaltiossa Ranskassa. Suomessa maksettavasta verosta vähennetään kuitenkin vero, joka sopimuksen mukaisesti on maksettu samasta tulosta Ranskassa. Suomessa kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta on lisäksi voimassa, mitä kansainvälisen kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta annetussa laissa (1552/1995) säädetään.

Jos Suomessa asuvan henkilön tulo on sopimuksen määräyksen mukaan vapautettu verosta Suomessa, Suomi voi kuitenkin määrätessään tämän henkilön muusta tulosta suoritettavan veron määrää ottaa lukuun verosta vapautetun tulon eli soveltaa progressioehtoista vapautusmenetelmää.

Pääsääntönä olevasta hyvitysmenetelmästä on Suomen osalta poikettu lisäksi tilanteessa, jossa Ranskassa asuva yhtiö maksaa osinkoa yhtiölle, jonka asuu Suomessa ja välittömästi hallitsee vähintään 10 prosenttia osingon maksavan yhtiön äänimäärästä. Tässä tarkoitettu osinko on vapautettu Suomen verosta.

Myös Ranska käyttää kaksinkertaisen verotuksen poistamisessa lähtökohtaisesti hyvitysmenetelmää.

Artiklaan lisätyssä 3 kohdassa määrätään eläkkeen (17 artikla) kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta. Kumpikin valtio poistaa kaksinkertaisen verotuksen soveltamalla niin sanottua käänteistä hyvitystä. Asiaa on käsitelty yksityiskohtaisemmin 17 artiklan yhteydessä.

22 artikla. *Syrjintäkielto.* Syrjintäkielto koskee kaikenlaatuisia veroja.

Artikla vastaa pääosin mallisopimuksen (2017) 24 artiklaa.

23 artikla. *Keskinäinen sopimusmenettely.* Artikla antaa henkilölle, joka katsoo, että sopimusvaltion tai sopimusvaltioiden toimenpiteet ovat johtaneet tai johtavat hänen osaltaan verotukseen, joka on tämän sopimuksen määräysten vastainen, mahdollisuuden saattaa asiansa toimivaltaisten viranomaisten käsiteltäväksi. Suomen osalta toimivaltaisena viranomaisena toimii pääsääntöisesti Verohallinto. Asia on saatettava käsiteltäväksi kolmen vuoden kuluessa siitä, kun henkilö sai ensimmäisen kerran tiedon toimenpiteestä, joka on aiheuttanut sopimuksen vastaisen verotuksen. Jos toimivaltainen viranomainen ei, havaittuaan huomautuksen perustelluksi, itse voi saada aikaan tyydyttävää ratkaisua, on sen pyrittävä toisen sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa keskinäisin sopimuksin ratkaisemaan asia siinä tarkoituksessa, että vältetään verotus, joka on sopimuksen vastainen. Käytännössä samansisältöiset määräykset ovat olleet käytössä Suomen ja Ranskan välillä pääosin vuodesta

2020 alkaen, kun sopimuksen määräyksiin on sovellettu yleissopimuksen 16 artiklan 1 kappaleen ensimmäistä ja toista virkettä, 2 kappaleen toista virkettä sekä 3 kappaleen ensimmäistä virkettä.

Artikla vastaa mallisopimuksen (2017) 25 artiklan 1–4 kohtaa. Nykyiseen sopimukseen sovelletaan yleissopimuksen välimiesmenettelyä. Uusi sopimus ei sisällä määräyksiä välimiesmenettelystä. Suomen ja Ranskan väliseen verosopimukseen liittyviin riita-asioihin voidaan sen sijaan soveltaa riidanratkaisumenettelyä, joka perustuu verosopimuksen veroriitojen ratkaisumekanismeista Euroopan unionissa annetun direktiivin (EU) 2017/1852 täytäntöönpanoon. Suomessa direktiivi on pantu täytäntöön kansainvälisten veroriitojen ratkaisumenettelystä annetulla lailla (530/2019).

24 artikla. *Tietojen vaihtaminen.* Tietojenvaihto koskee kaikenlaatuisia veroja.

Tietojenvaihtoartikla on mallisopimuksen (2017) 26 artiklan mukainen.

25 artikla. *Virka-apu perinnässä.* Artikla sisältää määräyksiä virka-apusta, jota sopimusvaltioiden on annettava toisilleen verosaamisten perinnässä. Nykyisestä sopimuksesta poiketen, verosaamisten perintää koskevaa virka-apua ei ole uudessa sopimuksessa rajattu koskemaan sopimuksen piiriin kuuluvia veroja, vaan se koskee kaikenlaatuisia sopimusvaltioiden tai niiden valtiollisten osien tai paikallis- ja alueviranomaisien puolesta määrättyjä veroja.

Artikla vastaa mallisopimuksen (2017) 27 artiklaa.

26 artikla. *Diplomaattisen edustuston ja konsuliedustuston jäsenet.* Diplomaattisten edustustojen ja konsuliedustustojen jäseniä koskevat artiklan 1 kohdan määräykset vastaavat mallisopimuksen (2017) 28 artiklan määräyksiä. Uudessa sopimuksessa on artiklan soveltamista selventävä uusi 2 kohta, jossa määrätään diplomaattisten edustustojen ja konsuliedustustojen jäsenten asuinvaltiosta 4 artiklan määräysten estämättä. Kyseisen kohdan määräys vastaa suurelta osin mallisopimuksen 28 artiklan kommentaariin sisältyvää lisämääräystä.

27 artikla. *Sopimukseen perustuvien etuuksien epääminen.* Artikla käsittää sopimuksen väärinkäytön estämistä koskevan määräyksen, jota sovelletaan sopimuksen muiden määräysten estämättä. Sopimukseen perustuvaa etuutta ei myönnetä, jos on kohtuullista päätellä, ottaen huomioon kaikki asiaa koskevat tosiasiat ja olosuhteet, että tämän etuuden hankkiminen oli yksi sellaisen järjestelyn tai transaktion pääasiallisista tarkoituksista, joka välittömästi tai välillisesti johti tähän etuuteen. Etuus voidaan kuitenkin myöntää, jos osoitetaan, että tämän etuuden myöntäminen näissä olosuhteissa olisi tämän sopimuksen asiaa koskevien määräysten tavoitteen ja tarkoituksen mukaista. Määräystä kutsutaan pääasiallisen tarkoituksen testiksi (principal purpose test, PPT).

Artikla vastaa mallisopimuksen (2017) 29 artiklan 9 kohtaa. Tämä sopimuksen väärinkäytön estämistä koskeva määräys on ollut käytössä Suomen ja Ranskan välillä vuodesta 2020 alkaen, kun sopimuksen määräyksiin on sovellettu samansisältöistä yleissopimuksen 7 artiklan 1 kappaletta.

28 artikla. *Soveltamistapa.* Artiklan 1 kohdassa määrätään, että sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat sopia tämän sopimuksen soveltamistavasta. Artiklan 2 kohdassa määrätään, että erityisesti osinkoa, korkoa ja rojaltia käsittelevissä 10–12 artiklassa tarkoitettujen etuuksien saamiseksi sopimusvaltiossa on toisessa sopimusvaltiossa asuvan

henkilön esitettävä ensiksi mainitun valtion edellyttämät asiakirjat. Nykyisessä sopimuksessa ei ole näitä määräyksiä.

29 artikla. *Voimaantulo.* Artikla sisältää sopimuksen voimaantulomääräykset.

30 artikla. *Päättyminen.* Artikla sisältää sopimuksen päättymistä koskevat määräykset. Sopimuksen on määrä olla voimassa toistaiseksi.

Pöytäkirja. Pöytäkirjan 1 kohdassa luetellaan 3 artiklan 1 kohdan c alakohdan osalta Ranskan merentakaiset alueet.

Pöytäkirjan muut määräykset on käsitelty niiden artiklojen yhteydessä, joita ne koskevat.

6 Voimaantulo

Molemmat sopimusvaltiot ilmoittavat toisilleen, kun tämän sopimuksen voimaantulon edellyttämät menettelyt on toteutettu. Sopimus tulee voimaan kolmekymmentä päivää ilmoituksista myöhemmän päivämäärän jälkeen.

Sopimuksen määräyksiä sovelletaan Suomessa lähteellä pidätettävien verojen osalta tuloon, joka saadaan sopimuksen voimaantulovuotta lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen. Muiden tulosta suoritettavien verojen osalta sopimuksen määräyksiä sovelletaan Suomessa veroihin, jotka määrätään sopimuksen voimaantulovuotta lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen alkavilta verovuosilta. Ranskassa sopimuksen määräyksiä sovelletaan lähteellä pidätettävien tulosta perittävien verojen osalta määriin, jotka verotetaan sen kalenterivuoden jälkeen, jona sopimus tulee voimaan. Niiden tulosta perittävien verojen osalta, joita ei pidätetä lähteellä, sopimuksen määräyksiä sovelletaan Ranskassa tuloon, joka liittyy tapauksen mukaan mihin tahansa kalenterivuoteen tai tilikauteen, joka alkaa sen kalenterivuoden jälkeen, jona sopimus tulee voimaan. Muiden verojen osalta sopimuksen määräyksiä sovelletaan molemmissa sopimusvaltioissa verotukseen, kun verot aiheuttava tapahtuma tapahtuu sen kalenterivuoden jälkeen, jona sopimus tulee voimaan. Näiden lisäksi esityksen jaksossa 5 on sopimuksen 17–19 artiklan yhteydessä selostettu eläkkeiden, julkisesta palveluksesta saadun palkan ja muun hyvityksen sekä opiskelijoiden ja opettajien saaman tulon verotusoikeutta koskevia erityisiä voimaantulo- ja siirtymäsäännöksiä.

Ranskan tasavallan hallituksen ja Suomen tasavallan hallituksen välillä tulon ja omaisuuden kaksinkertaisen verotuksen ja veron kiertämisen estämiseksi 11 päivänä syyskuuta 1970 allekirjoitetun sopimuksen soveltaminen lakkaa uuden sopimuksen soveltamisalaan kuuluvien verojen osalta edellisessä kappaleessa todettujen määräysten mukaisesti. Vuoden 1970 sopimus lakkaa olemasta voimassa sinä viimeisenä ajankohtana, jona sitä edellä olevan tämän kohdan määräyksen mukaan sovelletaan.

Ehdotetaan, että esitykseen sisältyvä laki tulee voimaan valtioneuvoston asetuksella säädettävänä ajankohtana samanaikaisesti, kun sopimus tulee Suomen osalta voimaan.

7 Ahvenanmaan maakuntapäivien suostumus

Ahvenanmaan itsehallintolain (1144/1991) 59 §:n mukaan, jos valtiosopimus tai muu kansainvälinen velvoite, johon Suomi sitoutuu, sisältää määräyksen tämän lain mukaan maakunnan toimivaltaan kuuluvassa asiassa, maakuntapäivien on, jotta määräys tulisi voimaan maakunnassa, hyväksyttävä säädös, jolla määräys saatetaan voimaan. Kahdenväliset

verosopimukset sisältävät maakunnan toimivaltaan kuuluvia määräyksiä itsehallintolain 18 §:n 5 kohdan perusteella. Esitykseen sisältyvän voimaansaattamislain voimaantulolle Ahvenanmaan maakunnassa on tarpeen saada itsehallintolain 59 §:n 1 momentin mukaisesti Ahvenanmaan maakuntapäivien hyväksyntä.

8 Eduskunnan suostumuksen tarpeellisuus ja käsittelyjärjestys

8.1 Eduskunnan suostumuksen tarpeellisuus

Perustuslain 94 §:n 1 momentin mukaan eduskunta hyväksyy muun muassa sellaiset valtiosopimukset ja muut kansainväliset velvoitteet, jotka sisältävät lainsäädännön alaan kuuluvia määräyksiä. Perustuslakivaliokunnan tulkintakäytännön mukaan eduskunnan hyväksymistoimivalta kattaa kaikki aineelliselta luonteeltaan lain alaan kuuluvat kansainvälisen velvoitteen määräykset. Sopimuksen määräykset on luettava lainsäädännön alaan, jos 1) määräys koskee jonkin perustuslaissa turvatun perusoikeuden käyttämistä tai rajoittamista, 2) määräys muutoin koskee yksilön oikeuksien tai velvollisuuksien perusteita, 3) määräyksen tarkoittamasta asiasta on perustuslain mukaan säädettävä lailla taikka, 4) määräyksen tarkoittamasta asiasta on voimassa lain säännöksiä tai 5) jos määräyksen tarkoittamasta asiasta on Suomessa vallitsevan käsityksen mukaan säädettävä lailla. Kysymykseen ei vaikuta se, onko jokin määräys ristiriidassa vai sopusoinnussa Suomessa lailla annetun säännöksen kanssa (PeVL 11/2000 vp, PeVL 12/2000 vp ja PeVL 45/2000 vp). Perustuslain 81 §:n 1 momentin ja 121 §:n 3 momentin mukaan verovelvollisuuden perusteista säädetään lailla. Lisäksi määräykset, jotka välillisesti vaikuttavat aineellisten, lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten tulkintaan ja soveltamiseen, kuuluvat itsekin lainsäädännön alaan (PeVL 6/2001 vp ja PeVL 24/2001 vp). Tällaisia ovat esimerkiksi sopimuksen määritelmät ja soveltamisalaa koskevat määräykset.

Sopimuksen tulon verottamista koskevat 6–20 artikla, joissa määrätään tulon verottamisoikeuden jaosta tai kansallisen veron alentamisesta taikka siitä vapauttamisesta, sisältävät lainsäädännön alaan kuuluvia määräyksiä. Tämän vuoksi sopimus vaatii näiltä osin eduskunnan hyväksymisen.

Sopimuksen kaksinkertaisen verotuksen poistamista koskeva 21 artikla sekä 22–26 artikla sisältävät joko suoraan tai välillisesti verotukseen liittyviä määräyksiä, jotka kuuluvat lainsäädännön alaan. Sopimuksen 27 artiklasta voi seurata, että alennusta tai vapautusta verosta ei myönnetä. Myös näiltä osin sopimuksen määräykset edellyttävät eduskunnan hyväksymistä.

8.2 Käsittelyjärjestys

Koska sopimus ei sisällä määräyksiä, jotka koskisivat perustuslakia sen 94 §:n 2 momentissa tai 95 §:n 2 momentissa tarkoitettulla tavalla, sopimus voidaan hallituksen käsityksen mukaan hyväksyä äänten enemmistöllä ja ehdotus sen voimaansaattamislainsäädännön tavallisen lain säätämisyjärjestyksessä.

1. ponsi

Edellä olevan perusteella ja perustuslain 94 §:n mukaisesti esitetään, että eduskunta hyväksyisi tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen poistamiseksi ja veron kiertämisen ja välttämisen estämiseksi Suomen tasavallan hallituksen ja Ranskan tasavallan hallituksen välillä Helsingissä 4.4.2023 tehdyn sopimuksen ja pöytäkirjan.

2. ponsi

Koska sopimus ja pöytäkirja sisältävät määräyksiä, jotka kuuluvat lainsäädännön alaan, annetaan samalla eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen poistamiseksi ja veron kiertämisen ja välttämisen estämiseksi Ranskan kanssa tehdystä sopimuksesta ja pöytäkirjasta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen poistamiseksi ja veron kiertämisen ja välttämisen estämiseksi Suomen tasavallan hallituksen ja Ranskan tasavallan hallituksen välillä Helsingissä 4 päivänä huhtikuuta 2023 tehdyn sopimuksen ja siihen liittyvän pöytäkirjan lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset ovat lakina voimassa sellaisina kuin Suomi on niihin sitoutunut.

2 §

Sopimuksen ja pöytäkirjan muiden kuin lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta säädetään valtioneuvoston asetuksella.

3 §

Tämän lain voimaantulosta säädetään valtioneuvoston asetuksella.

Helsingissä 7.3.2024

Pääministeri

Petteri Orpo

Valtiovarainministeri Riikka Purra

**SOPIMUS SUOMEN TASAVALLAN
HALLITUKSEN JA RANSKAN
TASAVALLAN HALLITUKSEN
VÄLILLÄ TUOVEROJA KOSKEVAN
KAKSINKERTAISEN VEROTUKSEN
POISTAMISEKSI JA VERON
KIERTÄMISEN JA VÄLTÄMISEN
ESTÄMISEKSI**

**CONVENTION ENTRE LE
GOUVERNEMENT DE LA
RÉPUBLIQUE DE FINLANDE ET LE
GOUVERNEMENT DE LA
RÉPUBLIQUE FRANÇAISE POUR
L'ÉLIMINATION DE LA DOUBLE
IMPOSITION EN MATIÈRE D'IMPÔTS
SUR LE REVENU ET LA PRÉVENTION
DE L'ÉVASION ET DE LA FRAUDE
FISCALES**

Suomen tasavallan hallitus ja Ranskan tasavallan hallitus, jotka

haluavat kehittää edelleen taloudellista suhdettaan ja laajentaa yhteistyötään veroasioissa,

haluavat tehdä sopimuksen tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen poistamiseksi luomatta tilaisuuksia verottamatta jäämiseen tai alennettuun verotukseen veron kiertämisellä tai välttämällä (mukaan lukien treaty shopping -järjestelyt, joilla tähdätään tässä sopimuksessa määrättyjen huojennusten hankkimiseen kolmansissa valtioissa asuvien henkilöiden välilliseksi hyödyksi),

ovat sopineet seuraavasta:

1 artikla

Sopimuksen piiriin kuuluvat henkilöt

1. Tätä sopimusta sovelletaan henkilöihin, jotka asuvat sopimusvaltiossa tai molemmissa sopimusvaltioissa.

2. Tätä sopimusta sovellettaessa katsotaan tulo, jonka saa sellainen yhtymä tai muu vastaava yksikkö (myös henkilöiden yhteenliittymä) tai joka saadaan sellaisen yhtymän tai muun vastaavan yksikön (myös henkilöiden yhteenliittymän) kautta, jota jommankumman sopimusvaltion verolainsäädännön mukaan käsitellään kokonaan tai osaksi verotuksellisesti jaettavana (transparenttina),

Le Gouvernement de la République de Finlande et le Gouvernement de la République française,

Soucieux de promouvoir leurs relations économiques et d'améliorer leur coopération en matière fiscale,

Entendant conclure une Convention pour l'élimination de la double imposition à l'égard d'impôts sur le revenu, et ce, sans créer de possibilités de non-imposition ou d'imposition réduite via des pratiques d'évasion ou de fraude fiscale (résultant notamment de la mise en place de stratégies de chalandage fiscal destinées à obtenir des allègements prévus dans la présente Convention au bénéfice indirect de résidents d'États tiers),

Sont convenus des dispositions suivantes :

Article 1

Personnes visées

1. La présente Convention s'applique aux personnes qui sont des résidents d'un État contractant ou des deux États contractants.

2. Aux fins de la présente Convention, le revenu perçu par ou via une société de personnes ou toute autre entité analogue (y compris un groupement de personnes) considérée comme totalement ou partiellement transparente sur le plan fiscal selon la législation fiscale de l'un des États contractants est considéré comme étant le revenu d'un résident d'un État contractant, mais uniquement dans la mesure où ce

sopimusvaltiossa asuvan henkilön tuloksi, mutta vain siltä osin kuin tuloa käsitellään tämän valtion verotuksessa tässä valtiossa asuvan henkilön tulona.

Jos yhtymä tai muu vastaava yksikkö (myös henkilöiden yhteenliittymä), jota jommankumman sopimusvaltion verolainsäädännön mukaan käsitellään kokonaan tai osaksi verotuksellisesti jaettavana (transparenttina), on sijoittautunut kolmanteen valtioon, tulo katsotaan kuitenkin sopimusvaltiossa asuvan henkilön tuloksi vain, jos myös tämä kolmas valtio katsoo yhtymän tai muun vastaavan yksikön (myös henkilöiden yhteenliittymän) kokonaan tai osaksi verotukselliseksi jaettavaksi (transparentiksi) ja se on tehnyt veron kiertämisen ja välttämisen estämiseksi virka-apua koskevan sopimuksen sen sopimusvaltion kanssa, josta tulo kertyy.

Tämän kohdan määräyksiä ei sovelleta tuloon, jonka saa yhtymä tai muu vastaava yksikkö (tai henkilöiden yhteenliittymä) tai joka on saatu yhtymästä tai muusta vastaavasta yksiköstä (myös henkilöiden yhteenliittymästä), joka on Ranskassa asuva henkilö 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

2 artikla

Sopimuksen piiriin kuuluvat verot

1. Tätä sopimusta sovelletaan sopimusvaltion tai sen valtiollisten osien taikka paikallis- tai alueviranomaisten lukuun määrättäviin tuloveroihin niiden kantotavasta riippumatta.

2. Tulon perusteella suoritettavina veroina pidetään kaikkia kokonaistulon taikka tulon osan perusteella suoritettavia veroja, niihin luettuina irtaimen tai kiinteän omaisuuden luovutuksesta saadun voiton perusteella suoritettavat verot sekä arvonnousun perusteella suoritettavat verot.

3. Tällä hetkellä olemassa olevat verot, joihin sopimusta sovelletaan, ovat erityisesti:
a) Suomessa:

revenu est traité, aux fins de l'imposition par cet État, comme le revenu d'un résident de cet État.

Lorsque la société de personnes ou toute autre entité analogue (y compris un groupement de personnes) considérée comme totalement ou partiellement transparente sur le plan fiscal selon la législation fiscale de l'un des États contractants est établie dans un État tiers, ce revenu ne peut toutefois être considéré comme étant le revenu d'un résident d'un État contractant que si cet État tiers considère également comme totalement ou partiellement transparente sur le plan fiscal la société de personnes ou toute autre entité analogue (y compris un groupement de personnes) et s'il a conclu avec l'État contractant d'où provient le revenu une convention d'assistance administrative en vue de lutter contre l'évasion et la fraude fiscales.

Les dispositions du présent paragraphe ne s'appliquent pas à un revenu perçu par ou via une société de personnes ou toute autre entité analogue (y compris un groupement de personnes) qui est un résident de France conformément au paragraphe 4 de l'article 4.

Article 2

Impôts visés

1. La présente Convention s'applique aux impôts sur le revenu perçus pour le compte d'un État contractant, de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales ou territoriales, quel que soit le système de perception.

2. Sont considérés comme impôts sur le revenu les impôts perçus sur le revenu total ou sur des éléments du revenu, y compris les impôts sur les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers ou immobiliers, ainsi que les impôts sur les plus-values.

3. Les impôts actuels auxquels s'applique la Convention sont notamment :
a) en ce qui concerne la Finlande :

- (i) valtion tuloverot; (i) l'impôt d'État sur le revenu (« valtion tuloverot » ; « de statliga inkomstskatterna ») ;
- (ii) yhteisöjen tuloverot; (ii) l'impôt sur les sociétés (« yhteisöjen tuloverot » ; « inkomstskatterna för samfund ») ;
- (iii) kunnallisvero; (iii) l'impôt communal (« kunnallisvero » ; « kommunalskatten ») ;
- (iv) kirkollisvero; (iv) l'impôt ecclésiastique (« kirkollisvero » ; « kyrkoskatten ») ;
- (v) korkotulon lähdevero; ja (v) l'impôt retenu à la source sur les intérêts (« korkotulon lähdevero » ; « källskatten på ränteinkomst ») ; et
- (vi) rajoitetusti verovelvollisen lähdevero; (vi) l'impôt retenu à la source sur les revenus de non-résidents (« rajoitetusti verovelvollisen lähdevero » ; « källskatten för begränsat skattskyldig ») ;
- (jäljempänä ”Suomen vero”); (ci-après dénommés « impôt finlandais »)
- b) Ranskassa: b) en ce qui concerne la France :
- (i) tulovero (impôt sur le revenu); (i) l'impôt sur le revenu ;
- (ii) yhtiövero (impôt sur les sociétés); (ii) l'impôt sur les sociétés ;
- (iii) yhtiöverosta perittävät maksut (contributions sur l'impôt sur les sociétés); (iii) les contributions sur l'impôt sur les sociétés ;
- (iv) yleinen sosiaalimaksu (contributions sociales généralisées) ja sosiaaliturvavelan lyhentämiseksi pidätettävä maksu (contributions pour le remboursement de la dette sociale); (iv) les contributions sociales généralisées et les contributions pour le remboursement de la dette sociale ;
- mukaan lukien edellä mainittuja veroja y compris toutes retenues à la source et avances décomptées sur ces impôts ;
- (jäljempänä ”Ranskan vero”). (ci-après dénommés « impôt français ») ;
4. Sopimusta sovelletaan myös kaikkiin 4. La Convention s'applique aussi aux samantlaisiin tai pääasiallisesti impôts de nature identique ou analogue qui samanluonteisiin veroihin, joita on serait établis après la date de signature de sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen la Convention et qui s'ajouteraient aux suoritettava tällä hetkellä suoritettavien impôts actuels ou qui les remplaceraient. Les verojen ohella tai asemesta. autorités compétentes des États contractants Sopimusvaltioiden toimivaltaisten se communiquent les modifications viranomaisten on ilmoitettava toisilleen significatives apportées à leurs législations verolainsäädäntönsä tehdyistä merkittävistä fiscales. muutoksista.

3 artikla

Yleiset määritelmät

1. Tässä sopimuksessa, jollei asiayhteydestä muuta johdu:

a) ”sopimusvaltio” ja ”toinen sopimusvaltio” tarkoittavat Ranskaa ja

Article 3

Définitions générales

1. Au sens de la présente Convention, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente :

a) Les expressions « État contractant » et « autre État contractant » désignent, suivant les cas, la France ou la Finlande ;

Suomea sen mukaan kuin asiayhteys edellyttää;

b) ”Suomi” tarkoittaa Suomen tasavaltaa ja, maantieteellisessä merkityksessä käytettynä, Suomen tasavallan aluetta ja Suomen tasavallan aluevesiin rajoittuvia alueita, joilla Suomi kansainvälisen oikeuden mukaan saa käyttää täysivaltaisia oikeuksiaan tai lainkäyttövaltaansa merenpohjan ja sen sisustan sekä niiden yläpuolella olevien vesien luonnonvarojen tutkimiseen ja hyväksikäyttöön;

c) ”Ranska” tarkoittaa Ranskan tasavallan Euroopassa sijaitsevia departementteja ja pöytäkirjassa lueteltuja merentakaisia yhteisöjä, mukaan lukien aluemerta ja muita aluemerren ulkopuolisia alueita, joilla Ranskan tasavallalla kansainvälisen oikeuden mukaan on täysivaltaiset oikeudet tai joilla se käyttää lainkäyttövaltaansa merenpohjan ja sen sisustan sekä niiden yläpuolella olevien vesien luonnonvarojen tutkimiseen ja hyväksikäyttöön;

d) ”henkilö” käsittää luonnollisen henkilön, yhtiön ja muun henkilöiden yhteenliittymän;

e) ”yhtiö” tarkoittaa oikeushenkilöä tai muuta yksikköä, jota verotuksessa käsitellään oikeushenkilönä;

f) sanontaa ”yritys” sovelletaan kaikkeen liiketoiminnan harjoittamiseen;

g) ”sopimusvaltiossa oleva yritys” ja ”toisessa sopimusvaltiossa oleva yritys” tarkoittavat yritystä, jota sopimusvaltiossa asuva henkilö harjoittaa, ja vastaavasti yritystä, jota toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö harjoittaa;

h) ”kansainvälinen liikenne” tarkoittaa kuljetusta laivalla tai ilma-aluksella, jota sopimusvaltiossa oleva yritys käyttää, paitsi milloin laivaa tai ilma-alusta käytetään ainoastaan toisessa sopimusvaltiossa olevien paikkojen välillä;

i) ”toimivaltainen viranomainen” tarkoittaa

(i) Suomessa: valtiovarainministeriötä, sen valtuuttamaa edustajaa tai sitä viranomaista,

b) le terme « Finlande » désigne la République de Finlande et, lorsqu'il est employé dans un sens géographique, désigne le territoire de la République de Finlande et toute région adjacente aux eaux territoriales de la République de Finlande à l'intérieur de laquelle, conformément au droit international, la Finlande peut exercer des droits souverains ou sa juridiction concernant l'exploration et l'exploitation des ressources naturelles des fonds marins, de leur sous-sol et des eaux surjacentes ;

c) le terme « France » désigne les départements métropolitains de la République française et les collectivités territoriales d'outre-mer listées au Protocole, y compris la mer territoriale, et, au-delà de la mer territoriale, les espaces marins sur lesquels la République française exerce, en conformité avec le droit international, sa juridiction ou des droits souverains aux fins de l'exploration et de l'exploitation des ressources naturelles des fonds marins, de leur sous-sol et des eaux surjacentes ;

d) le terme « personne » comprend les personnes physiques, les sociétés et tous autres groupements de personnes ;

e) le terme « société » désigne toute personne morale ou toute entité qui est considérée comme une personne morale aux fins d'imposition ;

f) le terme « entreprise » s'applique à l'exercice de toute activité ou affaire ;

g) les expressions « entreprise d'un État contractant » et « entreprise de l'autre État contractant » désignent respectivement une entreprise exploitée par un résident d'un État contractant et une entreprise exploitée par un résident de l'autre État contractant ;

h) l'expression « trafic international » désigne tout transport par un navire ou un aéronef exploité par une entreprise d'un État contractant, sauf lorsque le navire ou l'aéronef n'est exploité qu'entre des points situés dans l'autre État contractant ;

i) l'expression « autorité compétente » désigne :

(i) dans le cas de la Finlande, le ministère des Finances, son représentant autorisé ou

jonka valtiovarainministeriö määrää toimivaltaiseksi viranomaiseksi;

(ii) Ranskassa: valtiovarainministeriä tai ministerin valtuutettua edustajaa.

j) ”kansalainen” tarkoittaa sopimusvaltion osalta

(i) luonnollista henkilöä, jolla on tämän sopimusvaltion kansallisuus tai kansalaisuus; ja

(ii) oikeushenkilöä, yhtymää tai muuta yhteenliittymää, joka on muodostettu tässä sopimusvaltiossa voimassa olevan lainsäädännön mukaan;

k) ”liiketoiminta” käsittää vapaan ammatin ja muun itsenäisen toiminnan harjoittamisen.

2. Kun sopimusvaltio jonakin ajankohtana soveltaa sopimusta, katsotaan, jollei asiayhteydestä muuta johdu, jokaisella sanonnalla, jota ei ole sopimuksessa määritelty, olevan se merkitys, joka sillä tänä ajankohtana on tämän valtion niitä veroja koskevan lainsäädännön mukaan, joihin sopimusta sovelletaan, ja tässä valtiossa sovellettavan verolainsäädännön mukaisella merkityksellä on etusija sanonnalle tämän valtion muussa lainsäädännössä annettuun merkitykseen nähden.

4 artikla

Kotipaikka

1. Tätä sopimusta sovellettaessa sanonnalla ”sopimusvaltiossa asuva henkilö” tarkoitetaan henkilöä, joka tämän valtion lainsäädännön mukaan on siellä verovelvollinen domisiilin, asumisen, liikkeen johtopaikan, perustamispaikan tai muun sellaisen seikan nojalla, ja sanonta käsittää myös tämän valtion sekä sen valtiolliset osat taikka paikallis- tai alueviranomaiset ja kyseessä olevan valtion, sen valtiollisten osien tai paikallis- tai alueviranomaisten julkisyhteisöt. Sanonta ei kuitenkaan käsitä henkilöä, joka on tässä valtiossa verovelvollinen vain tässä valtiossa olevista lähteistä saadun tulon perusteella.

l'autorité désignée comme autorité compétente par le ministère des finances ;

(ii) dans le cas de la France, le ministre des Finances ou son représentant autorisé ;

j) le terme « national », en ce qui concerne un État contractant, désigne :

(i) toute personne physique qui possède la nationalité ou la citoyenneté de cet État contractant ; et

(ii) toute personne morale, société de personnes ou association constituée conformément à la législation en vigueur dans cet État contractant ;

k) les termes « activité », par rapport à une entreprise, et « affaires » comprennent l'exercice de professions libérales ainsi que l'exercice d'autres activités de caractère indépendant.

2. Pour l'application de la Convention à un moment donné par un État contractant, tout terme ou expression qui n'y est pas défini a, sauf si le contexte exige une interprétation différente, le sens que lui attribue, à ce moment, le droit de cet État concernant les impôts auxquels s'applique la Convention, le sens attribué à ce terme ou expression par le droit fiscal de cet État prévalant sur le sens que lui attribuent les autres branches du droit de cet État.

Article 4

Résident

1. Au sens de la présente Convention, l'expression « résident d'un État contractant » désigne toute personne qui, en vertu de la législation de cet État, est assujettie à l'impôt dans cet État en raison de son domicile, de sa résidence, de son siège de direction, de son lieu d'enregistrement ou de tout autre critère de nature analogue et s'applique aussi à cet État ainsi qu'à toutes ses subdivisions politiques ou collectivités locales ou territoriales et aux personnes morales de droit public de cet État, de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales ou territoriales. Toutefois, cette expression ne comprend pas les personnes qui ne sont

2. Milloin luonnollinen henkilö 1 kohdan määräysten mukaan asuu kummassakin sopimusvaltiossa, hänen asemansa määritetään seuraavasti:

a) hänen katsotaan asuvan vain siinä valtiossa, jossa hänen käytettävänä on vakinainen asunto; jos hänen käytettävänä on vakinainen asunto molemmissa valtioissa, hänen katsotaan asuvan vain siinä valtiossa, johon hänen henkilökohtaiset ja taloudelliset suhteensa ovat kiinteämmät (elinetujen keskus);

b) jos ei voida ratkaista, kummassa valtiossa hänen elinetsijensä keskus on, tai jos hänen käytettävänä ei ole vakinaista asuntoa kummassakaan valtiossa, hänen katsotaan asuvan vain siinä valtiossa, jossa hän oleskelee pysyvästi;

c) jos hän oleskelee pysyvästi kummassakin valtiossa tai ei oleskele pysyvästi kummissakaan niistä, hänen katsotaan asuvan vain siinä valtiossa, jonka kansalainen hän on;

d) jos hän on kummankin valtion kansalainen tai ei ole kummissakaan valtion kansalainen, sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on ratkaistava asia keskinäisellä sopimuksella.

3. Milloin muu kuin luonnollinen henkilö 1 kohdan määräysten mukaan asuu molemmissa sopimusvaltioissa, sen katsotaan asuvan vain siinä valtiossa, jossa sen tosiasiallisen johdon sijaintipaikka on.

4. Kun sopimusvaltiolla tarkoitetaan Ranskaa, sanonta ”sopimusvaltiossa asuva henkilö” käsittää kaikki yhtymät ja muut vastaavat yksiköt (myös henkilöiden yhteenliittymät),

a) joiden tosiasiallisen johdon sijaintipaikka on Ranskassa;

b) jotka ovat verovelvollisia Ranskassa; ja

c) joiden kaikille osakkeenomistajille, osakkaille tai jäsenille heidän osuutensa kyseisen yhtymän tai muun vastaavan yksikön (myös henkilöiden yhteenliittymän) voitoista on Ranskan verolain mukaan heille henkilökohtaisesti veronalaista.

assujetties à l’impôt dans cet État que pour les revenus de sources situées dans cet État.

2. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne physique est un résident des deux États contractants, sa situation est réglée de la manière suivante :

a) cette personne est considérée comme un résident seulement de l’État où elle dispose d’un foyer d’habitation permanent ; si elle dispose d’un foyer d’habitation permanent dans les deux États, elle est considérée comme un résident seulement de l’État avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux) ;

b) si l’État où cette personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut pas être déterminé, ou si elle ne dispose d’un foyer d’habitation permanent dans aucun des États, elle est considérée comme un résident seulement de l’État où elle séjourne de façon habituelle ;

c) si cette personne séjourne de façon habituelle dans les deux États ou si elle ne séjourne de façon habituelle dans aucun d’eux, elle est considérée comme un résident seulement de l’État dont elle possède la nationalité ;

d) si cette personne possède la nationalité des deux États ou si elle ne possède la nationalité d’aucun d’eux, les autorités compétentes des États contractants tranchent la question d’un commun accord.

3. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne autre qu’une personne physique est un résident des deux États contractants, elle est considérée comme un résident seulement de l’État où son siège de direction effective est situé.

4. L’expression « résident d’un État contractant » comprend, lorsque cet État contractant est la France, toute société de personnes ou toute autre entité analogue (y compris un groupement de personnes) :

a) dont le siège de direction effective est en France ;

b) qui est assujettie à l’impôt en France ; et

c) dont tous les porteurs de parts, associés ou membres sont, en application de la législation fiscale française, personnellement soumis à l’impôt à raison de leur quote-part dans les bénéfices de cette société de

personnes ou de cette autre entité analogue (y compris un groupement de personnes).

5 artikla

Kiinteä toimipaikka

1. Tätä sopimusta sovellettaessa sanonnalla ”kiinteä toimipaikka” tarkoitetaan kiinteää liikepaikkaa, josta yrityksen toimintaa kokonaan tai osaksi harjoitetaan.

2. Sanonta ”kiinteä toimipaikka” käsittää erityisesti:

- a) johdon sijaintipaikan;
- b) sivuliikkeen;
- c) toimiston;
- d) tehtaan;
- e) työpajan; ja
- f) kaivoksen, öljy- tai kaasulähteen, louhoksen tai muun paikan, josta luonnonvaroja otetaan.

3. Paikka, jossa harjoitetaan rakennus- tai asennustoimintaa, muodostaa kiinteän toimipaikan vain, jos toiminta kestää yli kaksitoista kuukautta.

4. Tämän artiklan edellä olevien määräysten estämättä sanonnan ”kiinteä toimipaikka” ei katsota käsittävän:

- a) järjestelyjä, jotka on tarkoitettu ainoastaan yritykselle kuuluvien tavaroiden varastoinnista, näytteillä pitämistä tai luovuttamista varten;
- b) yritykselle kuuluvan tavaravaraston pitämistä ainoastaan varastoinnista, näytteillä pitämistä tai luovuttamista varten;
- c) yritykselle kuuluvan tavaravaraston pitämistä ainoastaan toisen yrityksen toimesta tapahtuvaa muokkaamista tai jalostamista varten;
- d) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan tavaroiden ostamiseksi tai tietojen keräämiseksi yritykselle;

e) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan sellaisen toiminnan harjoittamiseksi yritykselle, jota ei luetella a)–d) alakohdassa, edellyttäen, että tällainen toiminta on luonteeltaan valmistelevaa tai avustavaa;

f) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan a)–e) alakohdassa mainittujen toimintojen

Article 5

Établissement stable

1. Au sens de la présente Convention, l'expression « établissement stable » désigne une installation fixe d'affaires par l'intermédiaire de laquelle une entreprise exerce tout ou partie de son activité.

2. L'expression « établissement stable » comprend notamment :

- a) un siège de direction,
- b) une succursale,
- c) un bureau,
- d) une usine,
- e) un atelier, et
- f) une mine, un puits de pétrole ou de gaz, une carrière ou tout autre lieu d'extraction de ressources naturelles.

3. Un chantier de construction ou de montage ne constitue un établissement stable que si sa durée dépasse 12 mois.

4. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, on considère qu'il n'y a pas « établissement stable » si :

- a) il est fait usage d'installations aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison de marchandises appartenant à l'entreprise ;
- b) des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison ;
- c) des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de transformation par une autre entreprise ;
- d) une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'acheter des marchandises ou de réunir des informations, pour l'entreprise ;
- e) une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'exercer, pour l'entreprise, toute autre activité non énumérée aux sous-paragraphes a) à d), à condition que cette activité revête un caractère préparatoire ou auxiliaire ; ou
- f) une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins de l'exercice cumulé

yhdistämiseksi, edellyttäen, että tähän yhdistämiseen perustuva kiinteästä liikepaikasta harjoitettava toiminta kokonaisuudessaan on luonteeltaan valmistelevaa tai avustavaa.

4.1 Edellä olevaa 4 kohtaa ei sovelleta yrityksen käyttämään tai ylläpitämään kiinteään liikepaikkaan, jos sama yritys tai siihen läheisesti sidoksissa oleva yritys harjoittaa liiketoimintaa samassa paikassa tai toisessa paikassa samassa sopimusvaltiossa ja

a) tämä paikka tai toinen paikka muodostaa kiinteän toimipaikan yritykselle tai siihen läheisesti sidoksissa olevalle yritykselle tämän artiklan määräysten perusteella; tai

b) se toiminta, joka perustuu kahden yrityksen samassa paikassa tai saman yrityksen tai siihen läheisesti sidoksissa olevien yritysten kahdessa paikassa harjoittamien toimintojen yhdistämiseen, ei kokonaisuudessaan ole luonteeltaan valmistelevaa tai avustavaa;

edellyttäen, että kahden yrityksen samassa paikassa tai saman yrityksen tai siihen läheisesti sidoksissa olevien yritysten kahdessa paikassa harjoittama liiketoiminta muodostaa toisiaan täydentäviä toimintoja, jotka ovat osa yhtenäistä liiketoimintaa.

5. Edellä olevan 1 ja 2 kohdan määräysten estämättä ja jollei 6 kohdan määräyksistä muuta johdu, jos henkilö toimii sopimusvaltiossa yrityksen puolesta ja näin tehdessään tavanomaisesti tekee sopimuksia tai on tavanomaisesti pääosassa, mikä johtaa sellaisten sopimusten tekemiseen, jotka tehdään rutiininomaisesti ilman yrityksen tekemiä olennaisia mukautuksia, ja nämä sopimukset:

a) ovat yrityksen nimissä; tai

b) koskevat tämän yrityksen omistaman omaisuuden tai sellaisen omaisuuden, johon sillä on käyttöoikeus, omistuksensiirtoa tai käyttöoikeuden myöntämistä; tai

c) koskevat tämän yrityksen suorittamaa palvelujen tarjoamista,

tällä yrityksellä katsotaan olevan kiinteä toimipaikka tässä sopimusvaltiossa jokaisen toiminnan osalta, jota tämä henkilö harjoittaa yrityksen lukuun, paitsi jos tämän henkilön

d'activités mentionnées aux sous-paragraphes a) à e), à condition que l'activité d'ensemble de l'installation fixe d'affaires résultant de ce cumul revête un caractère préparatoire ou auxiliaire.

4.1. Le paragraphe 4 ne s'applique pas à une installation fixe d'affaires utilisée ou détenue par une entreprise si la même entreprise ou une entreprise étroitement liée exerce des activités d'entreprise dans la même installation ou dans une autre installation dans le même État contractant et

a) cette installation ou cette autre installation constitue un établissement stable pour l'entreprise ou pour l'entreprise étroitement liée en vertu des dispositions du présent article, ou

b) l'activité d'ensemble résultant du cumul des activités exercées par les deux entreprises dans la même installation, ou par la même entreprise ou des entreprises étroitement liées dans les deux installations, ne revêt pas un caractère préparatoire ou auxiliaire,

si les activités d'entreprise exercées par les deux entreprises dans la même installation, ou par la même entreprise ou des entreprises étroitement liées dans les deux installations, constituent des fonctions complémentaires qui s'inscrivent dans un ensemble cohérent d'activités d'entreprise.

5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, mais sous réserve des dispositions du paragraphe 6, lorsqu'une personne agit dans un État contractant pour le compte d'une entreprise et, ce faisant, conclut habituellement des contrats ou joue habituellement le rôle principal menant à la conclusion de contrats qui, de façon routinière, sont conclus sans modification importante par l'entreprise, et que ces contrats sont

a) au nom de l'entreprise, ou

b) pour le transfert de la propriété de biens, ou pour la concession du droit d'utiliser des biens, appartenant à cette entreprise ou que l'entreprise a le droit d'utiliser, ou

c) pour la prestation de services par cette entreprise,

cette entreprise est considérée comme ayant un établissement stable dans cet État pour toutes les activités que cette personne exerce pour l'entreprise, à moins que les

toiminta rajoittuu sellaiseen, joka mainitaan 4 kohdassa ja joka, jos sitä harjoitettaisiin kiinteästä liikepaikasta (muusta kuin kiinteästä liikepaikasta, johon 4.1 kohtaa sovellettaisiin), ei tekisi tästä kiinteästä liikepaikasta kiinteää toimipaikkaa mainitun kohdan määräysten mukaan.

6. Tämän artiklan 5 kohtaa ei sovelleta, jos sopimusvaltiossa toisen sopimusvaltion yrityksen puolesta toimiva henkilö harjoittaa liiketoimintaa ensiksi mainitussa sopimusvaltiossa itsenäisenä edustajana ja toimii yrityksen lukuun tämän säännönmukaisessa liiketoiminnassa. Jos henkilö kuitenkin toimii pelkästään tai lähes pelkästään yhden tai useamman yrityksen puolesta, joihin henkilö on läheisesti sidoksissa, tätä henkilöä ei pidetä tässä kohdassa tarkoitettuna itsenäisenä edustajana minkään tällaisen yrityksen osalta.

7. Se seikka, että sopimusvaltiossa asuvalla yhtiöllä on määräämisvalta yhtiössä – tai siinä on määräämisvalta yhtiöllä –, joka asuu toisessa sopimusvaltiossa taikka joka tässä toisessa valtiossa harjoittaa liiketoimintaa (joko kiinteästä toimipaikasta tai muulla tavoin), ei itsestään tee kumpaakaan yhtiötä toisen kiinteäksi toimipaikaksi.

8. Tätä artiklaa sovellettaessa henkilö tai yritys on yritykseen läheisesti sidoksissa, jos kaikkien asiaa koskevien tosiasioiden ja olosuhteiden perusteella toisella on määräysvaltaa toiseen nähden tai molemmat ovat samojen henkilöiden tai yritysten määräysvallassa. Henkilön tai yrityksen katsotaan joka tapauksessa olevan läheisesti sidoksissa yritykseen, jos toinen omistaa suoraan tai välillisesti enemmän kuin 50 prosenttia toisen etuusintresseistä (tai yhtiön osalta enemmän kuin 50 prosenttia yhtiön osakkeiden kokonaisuudesta ja -arvosta tai yhtiön omapääomaetusintressistä) tai jos muu henkilö tai yritys omistaa suoraan tai välillisesti enemmän kuin 50 prosenttia henkilön tai yrityksen tai kahden yrityksen etuusintressistä (tai yhtiön osalta enemmän kuin 50 prosenttia yhtiön osakkeiden

aktivités de cette personne ne soient limitées à celles qui sont mentionnées au paragraphe 4 et qui, si elles étaient exercées par l'intermédiaire d'une installation fixe d'affaires (autre qu'une installation fixe d'affaires à laquelle le paragraphe 4.1 s'appliquerait), ne permettraient pas de considérer cette installation comme un établissement stable selon les dispositions de ce paragraphe.

6. Le paragraphe 5 ne s'applique pas lorsque la personne qui agit dans un État contractant pour le compte d'une entreprise de l'autre État contractant exerce dans le premier État une activité d'entreprise comme agent indépendant et agit pour l'entreprise dans le cadre ordinaire de cette activité. Toutefois, lorsqu'une personne agit exclusivement ou presque exclusivement pour le compte d'une ou de plusieurs entreprises auxquelles elle est étroitement liée, cette personne n'est pas considérée comme un agent indépendant au sens du présent paragraphe en ce qui concerne chacune de ces entreprises.

7. Le fait qu'une société qui est un résident d'un État contractant contrôle ou est contrôlée par une société qui est un résident de l'autre État contractant ou qui y exerce son activité (que ce soit par l'intermédiaire d'un établissement stable ou non) ne suffit pas, en lui-même, à faire de l'une quelconque de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

8. Aux fins du présent article, une personne ou une entreprise est étroitement liée à une entreprise si, compte tenu de l'ensemble des faits et circonstances pertinents, l'une contrôle l'autre ou toutes deux sont sous le contrôle des mêmes personnes ou entreprises. Dans tous les cas, une personne ou une entreprise sera considérée comme étroitement liée à une entreprise si l'une détient directement ou indirectement plus de 50 pour cent des droits ou participations effectifs dans l'autre (ou, dans le cas d'une société, plus de 50 pour cent du total des droits de vote et de la valeur des actions de la société ou des droits ou participations effectifs dans les capitaux propres de la société), ou si une autre personne ou entreprise détient directement ou indirectement plus de 50 pour cent des droits

kokonaisäänimäärästä ja -arvosta tai yhtiön omapääomaetuusintressistä).

6 artikla

Kiinteästä omaisuudesta saatu tulo

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa sijaitsevasta kiinteästä omaisuudesta (siihen luettuna maataloudesta tai metsätaloudesta saatu tulo), voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Sanonnalla ”kiinteä omaisuus” on sen sopimusvaltion lainsäädännön mukainen merkitys, jossa omaisuus sijaitsee. Sanonta käsittää kuitenkin aina kiinteän omaisuuden tarpeiston, maataloudesta ja metsätaloudesta käytetyn elävän ja elottoman irtaimiston, oikeudet, joihin sovelletaan yksityisoikeuden kiinteää omaisuutta koskevia määräyksiä, kiinteän omaisuuden käyttöoikeuden sekä oikeudet määrältään muuttuviin tai kiinteisiin korvauksiin, jotka saadaan kivennäsesiintymien, lähteiden ja muiden luonnonvarojen hyväksikäytöstä tai oikeudesta niiden hyväksikäyttöön; laivoja ja ilma-aluksia ei pidetä kiinteänä omaisuutena.

3. Tämän artiklan 1 kohtaa sovelletaan tuloon, joka saadaan kiinteän omaisuuden välittömästä käytöstä, sen vuokralle antamisesta tai muusta käytöstä.

4. Jos osakkeiden tai muiden yhtiöosuuksien omistus oikeuttaa osakkeiden tai yhtiöosuuksien omistajan hallitsemaan yhtiölle kuuluvaa kiinteää omaisuutta, voidaan tulosta, joka saadaan tällaisen hallintaoikeuden välittömästä käytöstä, vuokralleannosta tai muusta käytöstä, verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa kiinteä omaisuus on.

5. Tämän artiklan 1 ja 3 kohdan määräyksiä sovelletaan myös yrityksen kiinteästä omaisuudesta saatuun tuloon.

ou participations effectifs (ou, dans le cas d'une société, plus de 50 pour cent du total des droits de vote et de la valeur des actions de la société ou des droits ou participations effectifs dans les capitaux propres de la société) dans la personne et l'entreprise ou dans les deux entreprises.

Article 6

Revenus immobiliers

1. Les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de biens immobiliers (y compris les revenus des exploitations agricoles ou forestières) situés dans l'autre État contractant, sont imposables dans cet autre État.

2. L'expression « biens immobiliers » a le sens que lui attribue le droit de l'État contractant où les biens considérés sont situés. L'expression comprend en tous cas les accessoires, le cheptel et les équipements des exploitations agricoles et forestières, les droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, l'usufruit des biens immobiliers et les droits à des paiements variables ou fixes pour l'exploitation ou la concession de l'exploitation de gisements minéraux, sources et autres ressources naturelles ; les navires et aéronefs ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.

3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aux revenus provenant de l'exploitation directe, de la location ou de l'affermage, ainsi que de toute autre forme d'exploitation des biens immobiliers.

4. Lorsque la propriété d'actions ou d'autres parts sociales d'une société donne droit au propriétaire de telles actions ou parts sociales, à la jouissance de biens immobiliers détenus par la société, les revenus provenant de l'exploitation directe, de la location ou de l'affermage, ainsi que de toute autre forme d'exploitation d'un tel droit de jouissance sont imposables dans l'État contractant où les biens immobiliers sont situés.

5. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 s'appliquent également aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise.

7 artikla

Liiketulo

1. Sopimusvaltiossa olevan yrityksen saamasta tulosta verotetaan vain siinä valtiossa, paitsi jos yritys harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta. Jos yritys harjoittaa liiketoimintaa edellä sanotuin tavoin, voidaan toisessa valtiossa verottaa yrityksen saamasta tulosta, mutta vain niin suuresta tulon osasta, joka on luettava kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi.

2. Jos sopimusvaltiossa oleva yritys harjoittaa liiketoimintaa toisessa sopimusvaltiossa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta, luetaan, jollei 3 kohdan määräyksistä muuta johdu, kummassakin sopimusvaltiossa kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi se tulo, jonka toimipaikan olisi voitu olettaa tuottavan, jos se olisi ollut erillinen yritys, joka harjoittaa samaa tai samanlaista toimintaa samojen tai samanlaisten edellytysten vallitessa ja itsenäisesti päättää liiketoimista sen yrityksen kanssa, jonka kiinteä toimipaikka se on.

3. Kiinteän toimipaikan tuloa määritettäessä on vähennykseksi hyväksyttävä kiinteästä toimipaikasta johtuneet menot, niihin luettuina yrityksen johtamisesta ja yleisestä hallinnosta johtuneet menot, riippumatta siitä, ovatko ne syntyneet siinä valtiossa, jossa kiinteä toimipaikka on, vai muualla.

4. Mikäli sopimusvaltiossa noudatetun käytännön mukaan kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi luettava tulo määrätään jakamalla yrityksen kokonaistulo yrityksen eri osien kesken, 2 kohdan määräykset eivät estä tätä sopimusvaltiota määrittämästä verotettavaa tuloa näin menettelemällä. Valitun jakomenetelmän on kuitenkin oltava sellainen, että lopputulos on tässä artiklassa esitettyjen periaatteiden mukainen.

5. Tuloa ei lueta kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi pelkästään sen perusteella, että

Article 7

Bénéfices des entreprises

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un État contractant ne sont imposables que dans cet État, à moins que l'entreprise n'exerce son activité dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce son activité d'une telle façon, les bénéfices de l'entreprise sont imposables dans l'autre État mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables à cet établissement stable.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3, lorsqu'une entreprise d'un État contractant exerce son activité dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il est imputé, dans chaque État contractant, à cet établissement stable les bénéfices qu'il aurait pu réaliser s'il avait constitué une entreprise distincte exerçant des activités identiques ou analogues dans des conditions identiques ou analogues et traitant en toute indépendance avec l'entreprise dont il constitue un établissement stable.

3. Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses exposées aux fins poursuivies par cet établissement stable, y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration ainsi exposés, soit dans l'État où est situé cet établissement stable, soit ailleurs.

4. S'il est d'usage, dans un État contractant, de déterminer les bénéfices imputables à un établissement stable sur la base d'une répartition des bénéfices totaux de l'entreprise entre ses diverses parties, aucune disposition du paragraphe 2 n'empêche cet État contractant de déterminer les bénéfices imposables selon la répartition en usage ; la méthode de répartition adoptée doit toutefois être telle que le résultat obtenu soit conforme aux principes contenus dans le présent article.

5. Aucun bénéfice n'est imputé à un établissement stable du fait qu'il a

kiinteä toimipaikka ostaa tavaroita yrityksen lukuun.

6. Edeltäviä kohtia sovellettaessa on kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi luettava tulo määritettävä vuodesta toiseen samalla menetelmällä, jollei pätevistä ja riittävästä syistä muuta johdu.

7. Milloin liiketuloon sisältyy tuloja, joita käsitellään erikseen tämän sopimuksen muissa artikloissa, tämän artiklan määräykset eivät vaikuta sanottujen artiklojen määräyksiin.

8 artikla

Kansainvälinen kuljetus

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa laivan tai ilma-aluksen käyttämisestä kansainväliseen liikenteeseen, verotetaan vain tässä valtiossa.

2. Tämän artiklan 1 kohdan määräyksiä sovelletaan myös tuloon, joka saadaan osallistumisesta pooliin, yhteiseen liiketoimintaan tai kansainväliseen kuljetusjärjestöön.

9 artikla

Etuyhteydessä keskenään olevat yritykset

1. Milloin

a) sopimusvaltiossa oleva yritys välittömästi tai välillisesti osallistuu toisessa sopimusvaltiossa olevan yrityksen johtoon tai valvontaan tahi omistaa osan sen pääomasta, taikka

b) samat henkilöt välittömästi tai välillisesti osallistuvat sekä sopimusvaltiossa olevan yrityksen että toisessa sopimusvaltiossa olevan yrityksen johtoon tai valvontaan tahi omistavat osan niiden pääomasta,

ja jos jommassakummassa tapauksessa yritysten välillä kauppaa- tai rahoitussuhteissa sovitaan ehdoista tai määrätään ehtoja, jotka poikkeavat siitä, mistä riippumattomien yritysten välillä olisi sovittu, voidaan kaikki tulo, joka ilman näitä ehtoja olisi kertynyt toiselle näistä yrityksistä, mutta näiden

simplement acheté des marchandises pour l'entreprise.

6. Aux fins des paragraphes précédents, les bénéfices à imputer à l'établissement stable sont déterminés chaque année selon la même méthode, à moins qu'il n'existe des motifs valables et suffisants de procéder autrement.

7. Lorsque les bénéfices comprennent des éléments de revenu traités séparément dans d'autres articles de la présente Convention, les dispositions de ces articles ne sont pas affectées par les dispositions du présent article.

Article 8

Transport international

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un État contractant provenant de l'exploitation, en trafic international, de navires ou d'aéronefs ne sont imposables que dans cet État.

2. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aussi aux bénéfices provenant de la participation à un groupe (« pool »), une exploitation en commun ou un organisme international d'exploitation.

Article 9

Entreprises associées

1. Lorsque :

a) une entreprise d'un État contractant participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre État contractant, ou que

b) les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un État contractant et d'une entreprise de l'autre État contractant,

et que, dans l'un et l'autre cas, les deux entreprises sont, dans leurs relations commerciales ou financières, liées par des conditions convenues ou imposées, qui diffèrent de celles qui seraient convenues entre des entreprises indépendantes, les bénéfices qui, sans ces conditions, auraient

ehtojen vuoksi ei ole sille kertynyt, lukea tämän yrityksen tuloon ja verottaa siitä tämän mukaisesti.

2. Milloin sopimusvaltio tässä valtiossa olevan yrityksen tuloon lukee – ja tämän mukaisesti verottaa – tulon, josta toisessa sopimusvaltiossa olevaa yritystä on verotettu tässä toisessa valtiossa, ja siten mukaan luettu tulo on tuloa, joka olisi kertynyt ensiksi mainitussa valtiossa olevalle yritykselle, jos yritysten välillä sovitut ehdot olisivat olleet sellaisia, joista riippumattomien yritysten välillä olisi sovittu, tämän toisen valtion on asianmukaisesti oikaistava tästä tulosta siellä määrätyn veron määrä. Tällaista oikaisua tehtäessä on otettava huomioon tämän sopimuksen muut määräykset, ja sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on tarvittaessa neuvoteltava keskenään.

10 artikla

Osinko

1. Osingosta, jonka sopimusvaltiossa asuva yhtiö maksaa toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Sopimusvaltiossa asuvan yhtiön maksamasta osingosta voidaan kuitenkin verottaa myös tässä valtiossa tämän valtion lainsäädännön mukaan, mutta jos osinkoetuuden omistaja on toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö, näin määrätty vero

a) on 0 prosenttia osingon kokonaismäärästä, jos etuuden omistaja on yhtiö, joka asuu tässä toisessa sopimusvaltiossa ja joka välittömästi omistaa vähintään 5 prosenttia osingon maksavan yhtiön pääomasta koko sellaisena 365 päivän ajanjaksona, joka sisältää osingon maksupäivän (ajanjaksoa laskettaessa ei oteta huomioon omistusmuutoksia, jotka suoraan seuraisivat osakkeet omistavan tai osingon maksavan yhtiön toiminnan uudelleenjärjestelystä, kuten sulautumisesta tai jakautumisesta)

été réalisés par l'une des entreprises mais n'ont pu l'être en fait à cause de ces conditions, peuvent être inclus dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence.

2. Lorsqu'un État contractant inclut dans les bénéfices d'une entreprise de cet État - et impose en conséquence - des bénéfices sur lesquels une entreprise de l'autre État contractant a été imposée dans cet autre État, et que les bénéfices ainsi inclus sont des bénéfices qui auraient été réalisés par l'entreprise du premier État si les conditions convenues entre les deux entreprises avaient été celles qui auraient été convenues entre des entreprises indépendantes, l'autre État procède à un ajustement approprié du montant de l'impôt qui y a été perçu sur ces bénéfices. Pour déterminer cet ajustement, il est tenu compte des autres dispositions de la présente Convention et, si c'est nécessaire, les autorités compétentes des États contractants se consultent.

Article 10

Dividendes

1. Les dividendes payés par une société qui est un résident d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Toutefois, les dividendes payés par une société qui est un résident d'un État contractant sont aussi imposables dans cet État selon la législation de cet État, mais si le bénéficiaire effectif des dividendes est un résident de l'autre État contractant, l'impôt ainsi établi :

a) est nul si le bénéficiaire effectif des dividendes est une société qui est un résident de l'autre État contractant et qui détient directement au moins 5 pour cent du capital de la société qui paie les dividendes tout au long d'une période de 365 jours incluant le jour du paiement des dividendes (il n'est pas tenu compte, aux fins du calcul de cette période, des changements de détention qui résulteraient directement d'une réorganisation, telle qu'une fusion ou une scission de société, de la société qui détient les actions ou qui paie les dividendes) ;

b) ei saa olla suurempi kuin 15 prosenttia osingon bruttomäärästä kaikissa muissa tapauksissa.

Tämä kohta ei vaikuta yhtiön verottamiseen siitä voitosta, josta osinko maksetaan.

3. Sanonnalla ”osinko” tarkoitetaan tässä artiklassa tuloa, joka on saatu osakkeista, ”jouissance”-osakkeista tai ”jouissance”-oikeuksista, kaivososakkeista, perustajaosakkeista tai muista oikeuksista, jotka eivät ole saamisia ja jotka oikeuttavat voitto-osuuteen, samoin kuin muista yhtiöosuuksista saatavaa tuloa, jota voiton jakavan yhtiön asuinvaltion lainsäädännön mukaan kohdellaan verotuksessa samalla tavalla kuin osakkeista saatua tuloa. Ilmaisuuksista ”osinko” käsittää myös tulon, jota voiton jakavan yhtiön asuinvaltion lainsäädännön mukaan kohdellaan voitonjakona.

4. Tämän artiklan 1 ja 2 kohdan määräyksiä ei sovelleta, jos sopimusvaltiossa asuva osinkoetuuden omistaja harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa, jossa osingon maksava yhtiö asuu, liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta, ja osingon maksamisen perusteena oleva osuus tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan määräyksiä.

5. Jos sopimusvaltiossa asuva yhtiö saa tuloa toisesta sopimusvaltiosta, tämä toinen valtio ei saa verottaa yhtiön maksamasta osingosta, paitsi mikäli osinko maksetaan tässä toisessa valtiossa asuvalle henkilölle tai mikäli osingon maksamisen perusteena oleva osuus tosiasiallisesti liittyy tässä toisessa valtiossa olevaan kiinteään toimipaikkaan eikä myöskään määrätä yhtiön jakamattomasta voitosta tällaisesta voitosta suoritettavaa veroa, vaikka maksettu osinko tai jakamaton voitto kokonaan tai osaksi koostuisi tässä toisessa valtiossa kertyneestä tulosta.

6. Tämän artiklan 1 ja 2 kohdan määräysten estämättä

b) ne peut excéder 15 pour cent du montant brut des dividendes, dans tous les autres cas.

Le présent paragraphe n’affecte pas l’imposition de la société au titre des bénéfices qui servent au paiement des dividendes.

3. Le terme « dividendes » employé dans le présent article désigne les revenus provenant d’actions, actions ou bons de jouissance, parts de mine, parts de fondateur ou autres parts bénéficiaires à l’exception des créances, ainsi que les revenus d’autres parts sociales soumis au même régime fiscal que les revenus d’actions par la législation de l’État dont la société distributrice est un résident. Le terme « dividendes » comprend également les revenus soumis au régime des distributions par la législation fiscale de l’État contractant dont la société distributrice est un résident.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s’appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des dividendes, résident d’un État contractant, exerce dans l’autre État contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, une activité d’entreprise par l’intermédiaire d’un établissement stable qui y est situé, et que la participation génératrice des dividendes s’y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l’article 7 sont applicables.

5. Lorsqu’une société qui est un résident d’un État contractant tire des bénéfices ou des revenus de l’autre État contractant, cet autre État ne peut percevoir aucun impôt sur les dividendes payés par la société, sauf dans la mesure où ces dividendes sont payés à un résident de cet autre État ou dans la mesure où la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à un établissement stable situé dans cet autre État, ni prélever aucun impôt, au titre de l’imposition des bénéfices non distribués, sur les bénéfices non distribués de la société, même si les dividendes payés ou les bénéfices non distribués consistent en tout ou en partie en bénéfices ou revenus provenant de cet autre État.

6. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2 :

a) osingosta, joka kertyy 6 artiklassa tarkoitettusta kiinteästä omaisuudesta saadusta tulosta tai voitosta ja jonka maksaa sopimusvaltioon sijoittautunut sijoitusväline,

(i) joka jakaa suurimman osan tästä tulosta vuosittain ja

(ii) jonka edellä tarkoitettusta kiinteästä omaisuudesta saama tulo tai voitto vapautetaan verosta,

toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

b) Tällaisesta osingosta voidaan kuitenkin verottaa myös ensiksi mainitussa sopimusvaltiossa tämän valtion lakien mukaan, mutta näin perittävä vero ei saa olla suurempi kuin 15 prosenttia osingon kokonaismäärästä, jos osinkoetuuden omistaja on toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö, jolla on suoraan tai välillisesti hallussaan alle 10 prosentin osuus tämän välineen pääomasta.

Jos kyseisen osinkoetuuden omistajalla on suoraan tai välillisesti hallussaan vähintään 10 prosentin osuus tämän välineen pääomasta, osingosta voidaan verottaa sen sopimusvaltion kansallisissa laeissa säädetyn verokannan mukaan, josta osinko kertyy.

11 artikla

Korko

1. Korosta, joka kertyy sopimusvaltiosta ja jonka etuudenomistaja on toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö, verotetaan vain tässä toisessa sopimusvaltiossa.

2. Sanonnalla ”korko” tarkoitetaan tässä artiklassa tuloa, joka saadaan kaikenlaatuisista saamisista riippumatta siitä, onko ne turvattu kiinteistökiinnityksin vai ei, ja liittyykö niihin oikeus osuuteen velallisen voitosta vai ei. Sanonnalla tarkoitetaan erityisesti tuloa, joka saadaan valtion antamista arvopapereista, ja tuloa, joka saadaan obligaatioista tai debentureista, mukaan lukien tällaisiin arvopapereihin, obligaatioihin tai debentureihin liittyvät agiot ja voitot. Maksun viivästymisen johdosta suoritettavia sakkomaksuja ei pidetä korkona tätä artiklaa sovellettaessa.

a) Les dividendes payés à partir de revenus ou gains tirés de biens immobiliers au sens de l'article 6 par un véhicule d'investissement établi dans un État contractant,

(i) qui distribue la plus grande partie de ces revenus annuellement, et

(ii) dont les revenus ou les gains tirés de ces biens immobiliers sont exonérés d'impôts,

à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

b) Toutefois, ces dividendes sont aussi imposables dans le premier État contractant selon la législation de cet État, mais l'impôt ainsi établi ne peut excéder 15 pour cent du montant brut des dividendes si le bénéficiaire effectif est un résident de l'autre État contractant et s'il détient directement ou indirectement une participation représentant moins de 10 pour cent du capital de ce véhicule.

Lorsque le bénéficiaire effectif de tels dividendes détient, directement ou indirectement, une participation représentant 10 pour cent ou plus du capital de ce véhicule, les dividendes sont imposables au taux prévu par la législation nationale de l'État contractant d'où ils proviennent.

Article 11

Intérêts

1. Les intérêts provenant d'un État contractant et dont le bénéficiaire effectif est un résident de l'autre État contractant ne sont imposables que dans cet autre État.

2. Le terme « intérêts » employé dans le présent article désigne les revenus des créances de toute nature, assorties ou non de garanties hypothécaires ou d'une clause de participation aux bénéfices du débiteur, et notamment les revenus des fonds publics et des obligations d'emprunts, y compris les primes et lots attachés à ces titres. Les pénalisations pour paiement tardif ne sont pas considérées comme des intérêts au sens du présent article.

3. Tämän artiklan 1 kohdan määräyksiä ei sovelleta, jos sopimusvaltiossa asuva korkoetuuden omistaja harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa, josta korko kertyy, liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta, ja koron maksamisen perusteena oleva saaminen tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan määräyksiä.

4. Jos koron määrä maksajan ja korkoetuuden omistajan tai heidän molempien ja muun henkilön välisen erityisen suhteen vuoksi ylittää koron maksamisen perusteena olevaan saamiseen nähden määrän, josta maksaja ja korkoetuuden omistaja olisivat sopineet, jollei tällaista suhdetta olisi, tämän artiklan määräyksiä sovelletaan vain viimeksi mainittuun määrään. Tässä tapauksessa verotetaan tämän määrän ylittävistä maksun osasta kummankin sopimusvaltion lainsäädännön mukaan, ottaen huomioon tämän sopimuksen muut määräykset.

12 artikla

Rojalti

1. Rojaltista, joka kertyy sopimusvaltiosta ja jonka etuudenomistaja on toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö, verotetaan vain tässä toisessa valtiossa.

2. Sanonnalla ”rojalti” tarkoitetaan tässä artiklassa kaikkia suorituksia, jotka saadaan korvauksena kirjallisen, taiteellisen tai tieteellisen teoksen (siihen luettuina elokuvafilmi) tekijänoikeuden, patentin, tavaramerkin, mallin tai muotin, piirustuksen, salaisen kaavan tai valmistusmenetelmän käyttämisestä tai käyttöoikeudesta, taikka kokemuseräisestä teollis-, kaupallis- tai tieteellisuonteisesta tiedosta.

3. Tämän artiklan 1 kohdan määräyksiä ei sovelleta, jos sopimusvaltiossa asuva rojaltietuuden omistaja harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa, josta rojalti kertyy, liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä

3. Les dispositions du paragraphe 1 ne s’appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des intérêts, résident d’un État contractant, exerce dans l’autre État contractant d’où proviennent les intérêts, une activité d’entreprise par l’intermédiaire d’un établissement stable qui y est situé, et que la créance génératrice des intérêts s’y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l’article 7 sont applicables.

4. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l’un et l’autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des intérêts, compte tenu de la créance pour laquelle ils sont payés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l’absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s’appliquent qu’à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque État contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 12

Redevances

1. Les redevances provenant d’un État contractant et dont le bénéficiaire effectif est un résident de l’autre État contractant ne sont imposables que dans cet autre État.

2. Le terme « redevances » employé dans le présent article désigne les rémunérations de toute nature payées pour l’usage ou la concession de l’usage d’un droit d’auteur sur une œuvre littéraire, artistique ou scientifique, y compris les films cinématographiques, d’un brevet, d’une marque de fabrique ou de commerce, d’un dessin ou d’un modèle, d’un plan, d’une formule ou d’un procédé secrets et pour des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique.

3. Les dispositions du paragraphe 1 ne s’appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des redevances, résident d’un État contractant, exerce dans l’autre État contractant d’où proviennent les redevances

toimipaikasta, ja rojaltn maksamisen perusteena oleva oikeus tai omaisuus tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan määräyksiä.

4. Jos rojaltn määrä maksajan ja rojaltnomistajan tai heidän molempien ja muun henkilön välisen erityisen suhteen vuoksi ylittää rojaltn maksamisen perusteena olevaan käyttöön, oikeuteen tai tietoon nähden määrän, josta maksaja ja rojaltnomistaja olisivat sopineet, jollei tällaista suhdetta olisi, tämän artiklan määräyksiä sovelletaan vain viimeksi mainittuun määrään. Tässä tapauksessa verotetaan tämän määrän ylittävästä maksun osasta kummankin sopimusvaltion lainsäädännön mukaan, ottaen huomioon tämän sopimuksen muut määräykset.

13 artikla

Luovutusvoitto

1. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa 6 artiklassa tarkoitetun ja toisessa sopimusvaltiossa sijaitsevan kiinteän omaisuuden luovutuksesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Voitosta, joka saadaan sopimusvaltiossa olevan yrityksen toisessa sopimusvaltiossa olevan kiinteän toimipaikan liikeomaisuuteen kuuluvan irtaimen omaisuuden luovutuksesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa. Sama koskee tällaisen kiinteän toimipaikan luovutuksesta (erillisenä tai koko yrityksen mukana) saatua voittoa.

3. Voitosta, jonka laivoja tai ilma-aluksia kansainvälisessä liikenteessä käyttävä sopimusvaltiossa oleva yritys saa tällaisten laivojen tai ilma-alusten luovutuksesta tai niiden käyttämiseen liittyvän irtaimen omaisuuden luovutuksesta, verotetaan vain tässä valtiossa.

4. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa sellaisten osakkeiden, oikeuksien tai niihin verrattavien intressien, kuten yhtymä- tai trustiosuuksien, luovutuksesta, voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa,

une activité d'entreprise par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé et que le droit ou le bien générateur des redevances s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 sont applicables.

4. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des redevances, compte tenu de la prestation pour laquelle elles sont payées, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque État contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 13

Gains en capital

1. Les gains qu'un résident d'un État contractant tire de l'aliénation de biens immobiliers visés à l'article 6, et situés dans l'autre État contractant, sont imposables dans cet autre État.

2. Les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant a dans l'autre État contractant, y compris de tels gains provenant de l'aliénation de cet établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise), sont imposables dans cet autre État.

3. Les gains qu'une entreprise d'un État contractant qui exploite des navires ou des aéronefs en trafic international tire de l'aliénation de ces navires ou aéronefs, ou de biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires ou aéronefs, ne sont imposables que dans cet État.

4. Les gains qu'un résident d'un État contractant tire de l'aliénation d'actions ou de droits ou participations similaires, tels que des droits ou participations dans une société de personnes ou une fiducie (ou un trust),

jos milloin tahansa luovutusta edeltävien 365 päivän aikana nämä osakkeet, oikeudet tai niihin verrattavat intressit saivat suoraan tai välillisesti enemmän kuin 50 prosenttia arvostaan 6 artiklassa määritellystä kiinteästä omaisuudesta, joka sijaitsee tässä toisessa valtiossa.

5. Voitosta, joka saadaan muun kuin 1, 2, 3 ja 4 kohdassa tarkoitetun omaisuuden luovutuksesta, verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa luovuttaja asuu.

14 artikla

Työtulo

1. Jollei 15, 17 ja 18 artiklan määräyksistä muuta johdu, verotetaan palkasta ja muusta sellaisesta hyvityksestä, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa epäitsenäisestä työstä, vain tässä valtiossa, jollei työtä tehdä toisessa sopimusvaltiossa. Jos työ tehdään tässä toisessa valtiossa, työnteosta saadusta hyvityksestä voidaan verottaa siellä.

2. Tämän artiklan 1 kohdan määräysten estämättä verotetaan hyvityksestä, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa tekemästään epäitsenäisestä työstä, vain ensiksi mainitussa valtiossa, jos:

a) saaja oleskelee toisessa valtiossa yhdessä jaksossa, tai useassa jaksossa yhteensä, enintään 183 päivää kahdentoista kuukauden ajanjaksona, joka alkaa tai päättyy kysymyksessä olevan verovuoden aikana, ja

b) hyvityksen maksaa sellainen työnantaja tai se maksetaan sellaisen työnantajan puolesta, joka ei asu toisessa valtiossa; ja

c) hyvitys ei rasita kiinteää toimipaikkaa, joka työnantajalla on toisessa valtiossa.

3. Tämän artiklan edellä olevien määräysten estämättä voidaan hyvityksestä, joka saadaan sopimusvaltiossa olevan yrityksen kansainväliseen liikenteeseen käyttämässä laivassa tai ilma-aluksessa tehdystä epäitsenäisestä työstä, verottaa tässä valtiossa.

sont imposables dans l'autre État contractant si, à tout moment au cours des 365 jours qui précèdent l'aliénation, ces actions, droits ou participations similaires tirent directement ou indirectement plus de 50 pour cent de leur valeur de biens immobiliers, tels que définis à l'article 6, situés dans cet autre État.

5. Les gains provenant de l'aliénation de tous biens autres que ceux visés aux paragraphes 1, 2, 3 et 4 ne sont imposables que dans l'État contractant dont le cédant est un résident.

Article 14

Revenus d'emploi

1. Sous réserve des dispositions des articles 15, 17 et 18, les salaires, traitements et autres rémunérations similaires qu'un résident d'un État contractant reçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet État, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre État contractant. Si l'emploi y est exercé, les rémunérations reçues à ce titre sont imposables dans cet autre État.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les rémunérations qu'un résident d'un État contractant reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre État contractant ne sont imposables que dans le premier État si :

a) le bénéficiaire séjourne dans l'autre État pendant une période ou des périodes n'excédant pas au total 183 jours durant toute période de douze mois commençant ou se terminant durant l'année fiscale considérée, et

b) les rémunérations sont payées par un employeur, ou pour le compte d'un employeur, qui n'est pas un résident de l'autre État, et

c) la charge des rémunérations n'est pas supportée par un établissement stable que l'employeur a dans l'autre État.

3. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, les rémunérations reçues au titre d'un emploi salarié exercé à bord d'un navire ou d'un aéronef exploité en trafic international par une entreprise d'un État contractant, sont imposables dans cet État.

15 artikla

Johtajanpalkkio

Johtajanpalkkiosta ja muusta sellaisesta suorituksesta, jonka sopimusvaltiossa asuva saa toisessa sopimusvaltiossa asuvan yhtiön hallituksen tai hallintoneuvoston jäsenenä, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

16 artikla

Viihdetaiteilijat, urheilijat ja mallit

1. Tämän sopimuksen 14 artiklan määräysten estämättä voidaan tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa viihdetaiteilijana, kuten teatteri- tai elokuvanäyttelijänä, radio- tai televisiotaitelijana tai muusikkona, taikka urheilijana tai mallina, toisessa sopimusvaltiossa harjoittamastaan henkilökohtaisesta toiminnasta, verottaa tässä toisessa valtiossa.

Kun sopimusvaltiossa asuva viihdetaiteilija, urheilija tai malli saa toisesta sopimusvaltiosta tuloa suorituksista, joita ei voida pitää erillään ammatillisesta maineesta, tästä tulosta voidaan 14 ja 20 artiklan määräysten estämättä verottaa tässä toisessa sopimusvaltiossa.

2. Jos tulo, joka saadaan 1 kohdassa tarkoitetuista toimista tai suorituksista, ei mene viihdetaiteilijalle, urheilijalle tai mallille itselleen, vaan toiselle henkilölle riippumatta siitä, onko tämä sopimusvaltiossa asuva henkilö vai ei, voidaan tästä tulosta, 14 ja 20 artiklan määräysten estämättä, verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa viihdetaiteilijan, urheilijan tai mallin toimia tai suorituksia harjoitetaan, tarjotaan tai käytetään.

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kohdan määräyksiä ei sovelleta sopimusvaltiossa harjoitetuista, tarjotuista tai käytetyistä viihdetaiteilijan, urheilijan tai mallin toimista tai suorituksista saatuun tuloon, jos vierailu tässä valtiossa on kokonaan tai pääasiallisesti rahoitettu toisen

Article 15

Administrateurs de sociétés

Les tantièmes, jetons de présence et autres rétributions similaires qu'un résident d'un État contractant reçoit en sa qualité de membre du conseil d'administration ou de surveillance d'une société qui est un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

Article 16

Artistes, sportifs et mannequins

1. Nonobstant les dispositions de l'article 14, les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de ses activités personnelles exercées dans l'autre État contractant en tant qu'artiste du spectacle, tel qu'un artiste de théâtre, de cinéma, de la radio ou de la télévision, ou qu'un musicien, ou en tant que sportif ou mannequin, sont imposables dans cet autre État.

Nonobstant les dispositions des articles 14 et 20, lorsqu'un artiste, un sportif ou un mannequin, résident d'un État contractant, tire de l'autre État contractant des revenus correspondant à des prestations non indépendantes de sa notoriété professionnelle, ces revenus sont imposables dans cet autre État contractant.

2. Lorsque les revenus des activités ou correspondant à des prestations visées au paragraphe 1 sont attribués non pas à l'artiste, au sportif ou au mannequin lui-même mais à une autre personne, résident ou non d'un État contractant, ces revenus sont imposables, nonobstant les dispositions des articles 14 et 20, dans l'État contractant où les activités ou prestations de l'artiste, du sportif ou du mannequin sont exercées, fournies ou utilisées.

3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas aux revenus tirés d'activités ou de prestations exercées, fournies ou utilisées dans un État contractant par un artiste, un sportif ou un mannequin si sa visite dans cet État est financée totalement

sopimusvaltion, sen valtiollisten osien, sen paikallis- tai alueviranomaisten tai niiden julkisyhteisöjen julkisista varoista.

17 artikla

Eläkkeet ja samanluonteiset suoritukset

1. Jollei 18 artiklan 2 kohdan määräyksistä muuta johdu, verotetaan eläkkeestä ja muusta samanluonteisesta hyvityksestä, joka kertyy sopimusvaltiosta ja joka maksetaan toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle aikaisemman epäitsenäisen työn perusteella tai muutoin, vain tässä toisessa valtiossa.

2. Tämän artiklan 1 kohdan määräysten estämättä eläkkeestä ja muusta samanluonteisesta hyvityksestä voidaan verottaa ensiksi mainitussa sopimusvaltiossa, jos:

a) edunsaajan asianomaiseen eläkejärjestelmään maksamat eläkemaksut olivat vähennyskelpoisia edunsaajan verotettavasta tulosta ensiksi mainitussa sopimusvaltiossa tämän valtion lainsäädännön mukaan tai

b) työnantajan asianomaiseen eläkejärjestelmään maksamat eläkemaksut eivät olleet edunsaajan verotettavaa tuloa ensiksi mainitussa sopimusvaltiossa tämän valtion lainsäädännön mukaan tai

c) eläkkeet maksetaan ensiksi mainitun sopimusvaltion sosiaalivakuutuslainsäädännön mukaisesti.

18 artikla

Julkinen palvelus

1. a) Palkasta ja muusta sellaisesta hyvityksestä, jonka sopimusvaltio tai sen valtiollinen osa tai paikallis- tai alueviranomaisen tai niiden julkisyhteisö maksaa luonnolliselle henkilölle työstä, joka tehdään tämän valtion, valtiollisen osan, viranomaisen tai yhteisön palveluksessa, verotetaan vain tässä valtiossa.

b) Tällaisesta palkasta ja muusta sellaisesta hyvityksestä verotetaan kuitenkin vain

ou principalement par des fonds publics de l'autre État contractant, de ses subdivisions politiques, de ses collectivités locales ou territoriales ou de leurs personnes morales de droit public.

Article 17

Pensions et paiements similaires

1. Sous réserve des dispositions du paragraphe 2 de l'article 18, les pensions et autres rémunérations similaires, provenant d'un État contractant et payées à un résident de l'autre État contractant, au titre d'un emploi antérieur ou non, ne sont imposables que dans cet autre État.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, ces pensions et autres rémunérations similaires sont imposables dans le premier État lorsque :

a) les cotisations payées par le bénéficiaire au régime de pension correspondant étaient déductibles du revenu imposable du bénéficiaire dans le premier État en application de la législation de cet État ; ou

b) les cotisations payées par un employeur au régime de pension correspondant n'ont pas constitué pour le bénéficiaire un revenu imposable dans le premier État en application de la législation de cet État ; ou

c) les pensions sont payées en application de la législation sur la sécurité sociale du premier État.

Article 18

Fonctions publiques

1. a) Les salaires, traitements et autres rémunérations similaires payés par un État contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales ou territoriales ou par une de leurs personnes morales de droit public à une personne physique au titre de services rendus à cet État, subdivision, collectivité ou personne morale ne sont imposables que dans cet État.

b) Toutefois, ces salaires, traitements et autres rémunérations similaires ne sont

toisessa sopimusvaltiossa, jos työ tehdään tässä valtiossa ja henkilö asuu tässä valtiossa ja on tämän valtion kansalainen eikä ole samaan aikaan ensiksi mainitun valtion kansalainen.

2. a) Eläkkeestä ja muusta sellaisesta hyvityksestä, jonka sopimusvaltio tai sen valtiollinen osa tai paikallis- tai alueviranomaisen tai niiden julkisyhteisö maksaa tai joka maksetaan niiden perustamista rahastoista, luonnolliselle henkilölle työstä, joka on tehty tämän valtion, valtiollisen osan, viranomaisen tai yhteisön palveluksessa, verotetaan 1 kohdan määräysten estämättä vain tässä valtiossa.

b) Tällaisesta eläkkeestä ja muusta sellaisesta hyvityksestä verotetaan kuitenkin vain toisessa sopimusvaltiossa, jos henkilö asuu tässä valtiossa ja on tämän valtion kansalainen eikä ole samaan aikaan ensiksi mainitun valtion kansalainen.

3. Palkasta, eläkkeestä ja muusta sellaisesta hyvityksestä, jonka sopimusvaltio maksaa toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, jonka tässä toisessa sopimusvaltiossa sijaitseva diplomaattinen edustusto on palkannut paikalta, verotetaan 1 ja 2 kohdan määräysten estämättä vain tässä toisessa sopimusvaltiossa, jos tämän suorituksen saava henkilö on molempien sopimusvaltioiden kansalainen.

4. Tämän sopimuksen 14, 15, 16 ja 17 artiklan määräyksiä sovelletaan palkkaan, eläkkeeseen ja muuhun sellaiseen hyvitykseen, joka maksetaan sopimusvaltion tai sen valtiollisen osan tai paikallis- tai alueviranomaisen tai niiden julkisyhteisön harjoittaman liiketoiminnan yhteydessä tehdystä työstä.

19 artikla

Opiskelijat ja harjoittelijat

Rahamääristä, jotka opiskelija tai liikealan harjoittelija tai ammattioppilas, joka asuu tai välittömästi ennen oleskeluaan sopimusvaltiossa asui toisessa

imposables que dans l'autre État contractant si les services sont rendus dans cet État et si la personne physique est un résident de cet État et en possède la nationalité sans posséder en même temps la nationalité du premier État.

2. a) Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les pensions et autres rémunérations similaires payées par un État contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales ou territoriales ou par une de leurs personnes morales de droit public, soit directement soit par prélèvement sur des fonds qu'ils ont constitués, à une personne physique au titre de services rendus à cet État, subdivision, collectivité ou personne morale ne sont imposables que dans cet État.

b) Toutefois, ces pensions et autres rémunérations similaires ne sont imposables que dans l'autre État contractant si la personne physique est un résident de cet État et en possède la nationalité sans posséder en même temps la nationalité du premier État.

3. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, les salaires, traitements, pensions et autres rémunérations similaires payés par un État contractant à un résident de l'autre État contractant recruté localement par une mission diplomatique située dans cet autre État contractant, ne sont imposables que dans l'autre État contractant si la personne qui reçoit ce paiement possède la nationalité des deux États contractants.

4. Les dispositions des articles 14, 15, 16 et 17 s'appliquent aux salaires, traitements, pensions et autres rémunérations similaires payés au titre de services rendus dans le cadre d'une activité d'entreprise exercée par un État contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales ou territoriales ou par une de leurs personnes morales de droit public.

Article 19

Etudiants et apprentis

Les sommes qu'un étudiant, un apprenti ou un stagiaire qui est, ou qui était immédiatement avant de se rendre dans un État contractant, un résident de l'autre État

sopimusvaltiossa ja joka oleskelee ensiksi mainitussa valtiossa yksinomaan koulutuksensa tai harjoittelunsa vuoksi, saa elatustaan, koulutustaan tai harjoitteluaan varten, ei tässä valtiossa veroteta, edellyttäen, että nämä rahamäärät kertyvät tämän valtion ulkopuolella olevista lähteistä.

20 artikla

Muu tulo

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa ja jota ei käsitellä tämän sopimuksen edellisissä artikloissa, verotetaan vain tässä valtiossa, riippumatta siitä, mistä tulo kertyy.

2. Tämän artiklan 1 kohdan määräyksiä ei sovelleta tuloon, lukuun ottamatta 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua kiinteästä omaisuudesta saatua tuloa, jos sopimusvaltiossa asuva tulon saaja harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta, ja tulon maksamisen perusteena oleva oikeus tai omaisuus tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan määräyksiä.

3. Jos 1 kohdassa tarkoitettun tulon määrä 1 kohdassa tarkoitettun henkilön ja jonkin muun henkilön tai heidän molempien ja jonkin kolmannen henkilön välisen erityisen suhteen vuoksi ylittää määrän, josta he olisivat sopineet, jollei tällaista suhdetta olisi, tämän artiklan määräyksiä sovelletaan vain viimeksi mainittuun määrään. Tässä tapauksessa verotetaan tämän määrän ylittävästä tulon osasta kummankin sopimusvaltion lainsäädännön mukaan, ottaen huomioon tämän sopimuksen muut määräykset.

21 artikla

Kaksinkertaisen verotuksen poistaminen

1. Jollei Suomen lainsäädännöstä, joka koskee kansainvälisen kaksinkertaisen verotuksen poistamista, muuta johdu (sikäli

contractant et qui séjourne dans le premier État à seule fin d'y poursuivre ses études ou sa formation, reçoit pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation ne sont pas imposables dans cet État, à condition qu'elles proviennent de sources situées en dehors de cet État.

Article 20

Autres revenus

1. Les éléments du revenu d'un résident d'un État contractant, d'où qu'ils proviennent, qui ne sont pas traités dans les articles précédents de la présente Convention ne sont imposables que dans cet État.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas aux revenus autres que les revenus provenant de biens immobiliers tels qu'ils sont définis au paragraphe 2 de l'article 6, lorsque le bénéficiaire de tels revenus, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant une activité d'entreprise par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé et que le droit ou le bien générateur des revenus s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 sont applicables.

3. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre la personne visée au paragraphe 1 une autre personne, ou que l'une et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant du revenu visé au même paragraphe excède le montant éventuel dont elles seraient convenues en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire du revenu reste imposable selon la législation de chaque État contractant et compte tenu des autres dispositions applicables de la présente Convention.

Article 21

Élimination des doubles impositions

1. Sous réserve des dispositions de la législation finlandaise concernant l'élimination de la double imposition

kuin tämä lainsäädäntö ei vaikuta tässä esitettyyn yleiseen periaatteeseen), kaksinkertainen verotus poistetaan Suomessa seuraavasti:

a) Milloin Suomessa asuva henkilö saa tuloa, josta tämän sopimuksen mukaan voidaan verottaa Ranskassa, Suomen on, jollei jäljempänä olevan b) alakohdan määräyksistä muuta johdu, vähennettävä tämän henkilön Suomen verosta Ranskan lainsäädännön mukaan ja sopimuksen mukaisesti maksettua Ranskan veroa vastaava määrä, joka lasketaan saman tulon perusteella kuin minkä perusteella Suomen vero lasketaan.

b) Osinko, jonka Ranskassa asuva yhtiö maksaa yhtiölle, joka asuu Suomessa ja välittömästi hallitsee vähintään 10 prosenttia osingon maksavan yhtiön äänimäärästä, vapautetaan Suomen verosta.

c) Jos Suomessa asuvan henkilön tulo on sopimuksen määräyksen mukaan vapautettu verosta Suomessa, Suomi voi kuitenkin määrätessään tämän henkilön muusta tulosta suoritettavan veron määrää ottaa lukuun verosta vapautetun tulon.

2. Kaksinkertainen verotus poistetaan Ranskassa seuraavasti:

a) Tämän sopimuksen muiden määräysten estämättä tulo, josta voidaan verottaa Suomessa tai josta verotetaan vain Suomessa sopimuksen määräysten mukaisesti, otetaan huomioon Ranskan veron laskennassa, jos tätä tuloa ei ole vapautettu yhtiöverosta Ranskan kansallisen lainsäädännön mukaan. Tässä tapauksessa Suomen veroa ei voida vähentää tästä tulosta, vaan Ranskassa asuvalla henkilöllä on oikeus veronhyvitykseen Ranskan verosta, jollei (i) ja (ii) alakohdassa esitetyistä ehdoista ja rajoituksista muuta johdu. Tämän veronhyvityksen määrä on seuraava:

(i) kun kyseessä on muu kuin (ii) alakohdassa mainittu tulo, tästä tulosta kannettavan Ranskan veron määrä edellyttäen, että tämä tulo on Ranskassa asuvalle henkilölle veronalaista Suomessa;

internationale (qui n'affectent pas le principe général), la double imposition est éliminée en Finlande de la façon suivante :

a) Lorsqu'un résident de Finlande reçoit des revenus qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, sont imposables en France, la Finlande doit, sous réserve des dispositions de l'alinéa b), déduire de l'impôt finlandais dont ce résident est redevable, un montant égal à l'impôt français payé en vertu de la législation française et conformément à la présente Convention, calculé par rapport au même revenu que celui sur lequel l'impôt finlandais est calculé ;

b) Les dividendes payés par une société qui est un résident de France à une société qui est un résident de Finlande et qui contrôle directement au moins 10 % des droits de vote dans la société qui paie les dividendes sont exempts de l'impôt finlandais ;

c) Lorsque, conformément à une disposition quelconque de la Convention, les revenus qu'un résident de Finlande reçoit sont exempts d'impôt en Finlande, la Finlande peut néanmoins, pour calculer le montant de l'impôt sur le reste des revenus de ce résident, tenir compte des revenus exemptés.

2. En ce qui concerne la France, les doubles impositions sont éliminées de la manière suivante :

a) Nonobstant toute autre disposition de la présente Convention, les revenus qui sont imposables ou ne sont imposables qu'en Finlande conformément aux dispositions de la Convention sont pris en compte pour le calcul de l'impôt français lorsqu'ils ne sont pas exemptés de l'impôt sur les sociétés en application de la législation interne française. Dans ce cas, l'impôt finlandais n'est pas déductible de ces revenus, mais le résident de France a droit, sous réserve des conditions et limites prévues aux (i) et (ii), à un crédit d'impôt imputable sur l'impôt français. Ce crédit d'impôt est égal :

(i) pour les revenus non mentionnés au (ii), au montant de l'impôt français correspondant à ces revenus à condition que le bénéficiaire résident de France soit soumis à l'impôt finlandais à raison de ces revenus ;

(ii) kun kyseessä on 7 artiklassa ja 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu tulo, josta kannetaan yhtiöveroa, ja kun kyseessä on 10 artiklassa, 13 artiklan 1 ja 4 kohdassa, 14 artiklan 3 kohdassa, 15 artiklassa ja 16 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettu tulo, Suomessa näiden artiklojen määräysten mukaan maksetun veron määrä; tämä veronhyvitys ei voi kuitenkaan ylittää tästä tulosta kannettavan Ranskan veron määrää;

b) (i) Edellä a) alakohdassa käytetyllä sanonnalla ”tästä tulosta kannettavan Ranskan veron määrä” tarkoitetaan seuraavaa:

– kun kyseisestä tulosta kannettava vero lasketaan soveltamalla suhteellista verokantaa, kyseessä olevan nettotulon määrä kerrottuna tuloon tosiasiallisesti sovellettavalla verokannalla;

– kun kyseisestä tulosta kannettava vero lasketaan soveltamalla progressiivista asteikkoa, kyseessä olevan nettotulon määrä kerrottuna verokannalla, joka on Ranskan lainsäädännön mukaan verotettavasta kokonaisnettotulosta tosiasiallisesti maksettavan veron osuus suhteessa tähän kokonaisnettotulon määrään.

(ii) Edellä a) alakohdassa käytetyllä sanonnalla ”Suomessa maksetun veron määrä” tarkoitetaan sen Suomen veron määrää, joka sellaisen Ranskassa asuvan henkilön on sopimuksen määräysten mukaisesti tosiasiallisesti ja lopullisesti maksettava kyseessä olevista tuloista, jota verotetaan kyseisistä tuloista Ranskan lainsäädännön mukaan.

3. Milloin sopimusvaltiossa asuva henkilö saa tuloa, josta 17 artiklan 2 kohdan määräysten mukaan voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa, tämän toisen valtion on tämän artiklan 1 ja 2 kohdan estämättä vähennettävä tämän henkilön tuloverosta ensiksi mainitussa valtiossa maksettua tuloveroa vastaava määrä. Tällainen vähennys ei kuitenkaan saa ylittää sitä ennen vähennyksen tekemistä laskettua veron osaa, joka kohdistuu tällaiseen tuloon, josta voidaan verottaa tässä toisessa sopimusvaltiossa. Tässä tapauksessa tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja veronhyvityksiä ei myönnetä.

(ii) pour les revenus soumis à l’impôt sur les sociétés visés à l’article 7 et au paragraphe 2 de l’article 13 et pour les revenus visés à l’article 10, aux paragraphes 1 et 4 de l’article 13, au paragraphe 3 de l’article 14, à l’article 15 et aux paragraphes 1 et 2 de l’article 16, au montant de l’impôt payé en Finlande conformément aux dispositions de ces articles ; toutefois, ce crédit ne peut excéder le montant de l’impôt français correspondant à ces revenus.

b) (i) Il est entendu que l’expression « montant de l’impôt français correspondant à ces revenus » employée au a) désigne :

- lorsque l’impôt dû à raison de ces revenus est calculé par application d’un taux proportionnel, le produit du montant des revenus nets considérés par le taux qui leur est effectivement appliqué ;

- lorsque l’impôt dû à raison de ces revenus est calculé par application d’un barème progressif, le produit du montant des revenus nets considérés par le taux résultant du rapport entre l’impôt effectivement dû à raison du revenu net global imposable selon la législation française et le montant de ce revenu net global.

(ii) Il est entendu que l’expression « montant de l’impôt payé en Finlande » employée au a) désigne le montant de l’impôt finlandais effectivement supporté à titre définitif à raison des éléments de revenu considérés, conformément aux dispositions de la Convention, par le résident de France qui est imposé sur ces éléments de revenu selon la législation française.

3. Nonobstant les paragraphes 1 et 2, du présent article, lorsqu’un résident d’un État contractant reçoit des revenus qui, conformément aux dispositions du paragraphe 2 de l’article 17, sont imposables dans l’autre État contractant, cet autre État accorde sur l’impôt qu’il perçoit sur ces revenus, une déduction d’un montant égal à l’impôt sur le revenu supporté dans le premier État. Cette déduction ne peut, toutefois, excéder le montant de l’impôt correspondant à ces revenus dans cet autre État, tel que calculé avant déduction. Dans ce cas, les crédits d’impôts visés par les

dispositions des paragraphes 1 et 2 de cet article ne sont pas accordés.

22 artikla

Syrjintäkielto

1. Luonnollinen henkilö, joka on sopimusvaltion kansalainen, ei toisessa sopimusvaltiossa saa joutua sellaisen verotuksen tai siihen liittyvän velvoituksen kohteeksi, joka on muunlainen tai raskaampi kuin verotus tai siihen liittyvä velvoitus, jonka kohteeksi luonnollinen henkilö, joka on tämän toisen valtion kansalainen, samoissa, erityisesti asuinpaikkaa koskevissa olosuhteissa joutuu tai saattaa joutua.

2. Kansalaisuudeton henkilö, joka asuu sopimusvaltiossa, ei kummassakaan sopimusvaltiossa saa joutua sellaisen verotuksen tai siihen liittyvän velvoituksen kohteeksi, joka on muunlainen tai raskaampi kuin verotus tai siihen liittyvä velvoitus, jonka kohteeksi kyseessä olevan valtion kansalainen samoissa, erityisesti asuinpaikkaa koskevissa olosuhteissa joutuu tai saattaa joutua.

3. Verotus, joka kohdistuu sopimusvaltiossa olevan yrityksen toisessa sopimusvaltiossa olevaan kiinteään toimipaikkaan, ei tässä toisessa valtiossa saa olla epäedullisempi kuin verotus, joka kohdistuu tässä toisessa valtiossa olevaan samanlaista toimintaa harjoittavaan yritykseen. Tämän määräyksen ei katsota velvoittavan sopimusvaltiota myöntämään toisessa sopimusvaltiossa asuville henkilöille sellaisia henkilökohtaisia verovähennyksiä ja -vapauksia sekä veronalennuksia siviilisäädyn tai perheen huoltovelvollisuuden perusteella, joita sopimusvaltio myöntää siinä valtiossa asuville henkilöille.

4. Muussa kuin sellaisessa tapauksessa, jossa 9 artiklan 1 kohdan, 11 artiklan 4 kohdan, 12 artiklan 4 kohdan tai 20 artiklan 3 kohdan määräyksiä sovelletaan, ovat korko, rojalti ja muu maksu, jotka sopimusvaltiossa oleva yritys suorittaa toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, vähennyskelpoisia tämän yrityksen verotettavaa tuloa määritettäessä

Article 22

Non-discrimination

1. Les personnes physiques possédant la nationalité d'un État contractant ne sont soumises dans l'autre État contractant à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujetties les personnes physiques possédant la nationalité de cet autre État qui se trouvent dans la même situation, notamment au regard de la résidence.

2. Les apatrides qui sont des résidents d'un État contractant ne sont soumis dans l'un ou l'autre État contractant à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujettis les nationaux de l'État concerné qui se trouvent dans la même situation, notamment au regard de la résidence.

3. L'imposition d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant a dans l'autre État contractant n'est pas établie dans cet autre État d'une façon moins favorable que l'imposition des entreprises de cet autre État qui exercent la même activité. La présente disposition ne peut être interprétée comme obligeant un État contractant à accorder aux résidents de l'autre État contractant les déductions personnelles, abattements et réductions d'impôt en fonction de la situation ou des charges de famille qu'il accorde à ses propres résidents.

4. À moins que les dispositions du paragraphe 1 de l'article 9, du paragraphe 4 de l'article 11, du paragraphe 4 de l'article 12 ou du paragraphe 3 de l'article 20 ne soient applicables, les intérêts, redevances et autres dépenses payés par une entreprise d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant sont déductibles, pour la détermination des bénéficiaires imposables de

samoin ehdoin kuin maksu ensiksi mainitussa valtiossa asuvalle henkilölle.

5. Sopimusvaltiossa oleva yritys, jonka pääoman toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö tai siellä asuvat henkilöt välittömästi tai välillisesti joko kokonaan tai osaksi omistavat tai josta he tällä tavoin määräävät, ei ensiksi mainitussa valtiossa saa joutua sellaisen verotuksen tai siihen liittyvän velvoituksen kohteeksi, joka on muunlainen tai raskaampi kuin verotus tai siihen liittyvä velvoitus, jonka kohteeksi ensiksi mainitussa valtiossa oleva muu samanluonteinen yritys joutuu tai saattaa joutua.

6. Tämän artiklan määräysten ei katsota velvoittavan kumpaakaan sopimusvaltiota myöntämään luonnollisille henkilöille, jotka eivät asu tässä valtiossa, henkilökohtaisia verovähennyksiä ja -vapauksia sekä veronalennuksia, joita sopimusvaltio myöntää siinä valtiossa asuville luonnollisille henkilöille.

7. Jos muussa sopimusvaltioiden välisessä kahdenvälisessä sopimuksessa kuin tässä sopimuksessa on syrjäntäkieltolauseke tai suosituimmuuslauseke, näitä lausekkeitä ei sovelleta veroasioissa.

8. Tämän sopimuksen 2 artiklan määräysten estämättä tämän artiklan määräyksiä sovelletaan kaikenlaatuisiin veroihin.

23 artikla

Keskinäinen sopimusmenettely

1. Jos henkilö katsoo, että sopimusvaltion tai molempien sopimusvaltioiden toimenpiteet ovat johtaneet tai johtavat hänen osaltaan verotukseen, joka on tämän sopimuksen määräysten vastainen, hän voi saattaa asiansa kumman tahansa sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen käsiteltäväksi ilman, että tämä vaikuttaa hänen oikeuteensa käyttää näiden valtioiden sisäisessä oikeusjärjestyksessä olevia oikeussuojakeinoja. Asia on saatettava käsiteltäväksi kolmen vuoden kuluessa siitä,

cette entreprise, dans les mêmes conditions que s'ils avaient été payés à un résident du premier État.

5. Les entreprises d'un État contractant, dont le capital est en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents de l'autre État contractant, ne sont soumises dans le premier État à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujetties les autres entreprises similaires du premier État.

6. Aucune disposition du présent article ne peut être considérée comme obligeant l'un des États contractants à accorder aux personnes physiques qui ne sont pas résidentes de cet État les déductions personnelles, les abattements et les réductions qui sont accordés, pour l'application de l'impôt, aux personnes physiques résidentes.

7. Si un traité ou un accord bilatéral auquel les États contractants sont parties, autre que la présente Convention, comporte une clause de non-discrimination ou une clause de la nation la plus favorisée, il est entendu que de telles clauses ne sont pas applicables en matière fiscale.

8. Les dispositions du présent article s'appliquent, nonobstant les dispositions de l'article 2, aux impôts de toute nature ou dénomination.

Article 23

Procédure amiable

1. Lorsqu'une personne estime que les mesures prises par un État contractant ou par les deux États contractants entraînent ou entraîneront pour elle une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention, elle peut, indépendamment des recours prévus par le droit interne de ces États, soumettre son cas à l'autorité compétente de l'un ou l'autre État contractant. Le cas doit être soumis dans les trois ans qui suivent la première notification

kun henkilö sai ensimmäisen kerran tiedon toimenpiteestä, joka on aiheuttanut sopimuksen vastaisen verotuksen.

2. Jos toimivaltainen viranomaisen havaitsee huomautuksen perustelluksi mutta ei itse voi saada aikaan tyydyttävää ratkaisua, viranomaisen on pyrittävä toisen sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa keskinäisin sopimuksin ratkaisemaan asia siinä tarkoituksessa, että vältetään verotus, joka on sopimuksen vastainen. Tehty sopimus pannaan täytäntöön sopimusvaltioiden sisäisessä lainsäädännössä olevista aikarajoista riippumatta.

3. Sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on pyrittävä keskinäisin sopimuksin ratkaisemaan sopimuksen tulkinnassa tai soveltamisessa syntyvät vaikeudet tai epätietoisuutta aiheuttavat kysymykset. Ne voivat myös neuvotella keskenään kaksinkertaisen verotuksen poistamiseksi sellaisissa tapauksissa, joita ei säännellä sopimuksessa.

4. Sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat olla välittömässä yhteydessä keskenään, myös sellaisessa yhteisessä toimikunnassa, johon ne itse kuuluvat tai johon kuuluu heidän edustajiaan, sopimukseen pääsemiseksi siinä merkityksessä kuin tarkoitetaan edellä olevissa kohdissa.

24 artikla

Tietojen vaihtaminen

1. Sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on vaihdettava keskenään sellaisia tietoja, jotka ovat ennalta arvioiden olennaisia tämän sopimuksen soveltamiseksi tai sopimusvaltioiden tai niiden valtiollisten osien tai paikallis- tai alueviranomaisten lukuun määrättäviä kaikenlaatuisia veroja koskevan sisäisen lainsäädännön hallinnoimiseksi tai toimeenpanemiseksi, mikäli tämän lainsäädännön perusteella tapahtuva verotus ei ole sopimuksen vastainen. Sopimuksen 1 ja 2 artikla eivät rajoita tietojen vaihtamista.

de la mesure qui entraîne une imposition non conforme aux dispositions de la Convention.

2. L'autorité compétente s'efforce, si la réclamation lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'y apporter une solution satisfaisante, de résoudre le cas par voie d'accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre État contractant, en vue d'éviter une imposition non conforme à la Convention. L'accord est appliqué quels que soient les délais prévus par le droit interne des États contractants.

3. Les autorités compétentes des États contractants s'efforcent, par voie d'accord amiable, de résoudre les difficultés ou de dissiper les doutes auxquels peuvent donner lieu l'interprétation ou l'application de la Convention. Elles peuvent aussi se concerter en vue d'éliminer la double imposition dans les cas non prévus par la Convention.

4. Les autorités compétentes des États contractants peuvent communiquer directement entre elles, y compris au sein d'une commission mixte composée de ces autorités ou de leurs représentants, en vue de parvenir à un accord comme il est indiqué aux paragraphes précédents.

Article 24

Échange de renseignements

1. Les autorités compétentes des États contractants échangent les renseignements vraisemblablement pertinents pour appliquer les dispositions de la présente Convention ou pour l'administration ou l'application de la législation interne relative aux impôts de toute nature ou dénomination perçus pour le compte des États contractants, de leurs subdivisions politiques ou de leurs collectivités locales ou territoriales dans la mesure où l'imposition qu'elle prévoit n'est pas contraire à la Convention. L'échange de renseignements n'est pas restreint par les articles 1 et 2.

2. Sopimusvaltion 1 kohdan perusteella vastaanottamia tietoja on käsiteltävä salassa pidettävänä samalla tavalla kuin tämän valtion sisäisen lainsäädännön perusteella saatuja tietoja ja niitä saadaan ilmaista vain henkilöille tai viranomaisille (niihin luettuina tuomioistuimet ja hallintoelimet), jotka määräävät, kantavat tai perivät 1 kohdassa mainittuja veroja tai käsittelevät näitä veroja koskevia syytteitä tai valituksia, taikka valvovat edellä mainittuja toimia. Näiden henkilöiden tai viranomaisten on käytettävä tietoja vain tällaisiin tarkoituksiin. Ne saavat ilmaista tietoja julkisessa oikeudenkäynnissä tai tuomioistuimen ratkaisussa. Edellä olevan estämättä sopimusvaltion vastaanottamia tietoja voidaan käyttää muihin tarkoituksiin, kun näitä tietoja voidaan käyttää näihin muihin tarkoituksiin kummankin valtion lainsäädännön mukaan ja tietoja antavan valtion toimivaltainen viranomainen antaa luvan tällaiseen käyttöön.

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kohdan määräysten ei missään tapauksessa katsota velvoittavan sopimusvaltioita:

a) ryhtymään hallintotoimiin, jotka poikkeavat tämän sopimusvaltion tai toisen sopimusvaltion lainsäädännöstä ja hallintokäytännöstä;

b) antamaan tietoja, joita tämän sopimusvaltion tai toisen sopimusvaltion lainsäädännön mukaan tai säännönmukaisen hallintomenettelyn puitteissa ei voida hankkia;

c) antamaan tietoja, jotka paljastaisivat liikesalaisuuden taikka teollisen, kaupallisen tai ammatillisen salaisuuden tai elinkeinotoiminnassa käytetyn menettelytavan, taikka tietoja, joiden ilmaiseminen olisi vastoin yleistä järjestystä (*ordre public*).

4. Jos sopimusvaltio pyytää tietoja tämän artiklan mukaisesti, toisen sopimusvaltion on käytettävä tietojenhankintakeinojaan pyydettyjen tietojen hankkimiseksi, vaikka tämä toinen valtio ei ehkä tarvitsekaan näitä tietoja omiin verotuksellisiin tarkoituksiinsa. Edelliseen lauseeseen sisältyvän velvollisuuden osalta sovelletaan 3 kohdan

2. Les renseignements reçus en vertu du paragraphe 1 par un État contractant sont tenus secrets de la même manière que les renseignements obtenus en application de la législation interne de cet État et ne sont communiqués qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et organes administratifs) concernées par l'établissement ou le recouvrement des impôts mentionnés au paragraphe 1, par les procédures ou poursuites concernant ces impôts, par les décisions sur les recours relatifs à ces impôts, ou par le contrôle de ce qui précède. Ces personnes ou autorités n'utilisent ces renseignements qu'à ces fins. Elles peuvent révéler ces renseignements au cours d'audiences publiques de tribunaux ou dans des jugements. Nonobstant ce qui précède, les renseignements reçus par un État contractant peuvent être utilisés à d'autres fins si la législation des deux États l'autorise et si l'autorité compétente de l'État qui fournit ces renseignements autorise cette utilisation.

3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un État contractant l'obligation :

a) de prendre des mesures administratives dérogeant à sa législation et à sa pratique administrative ou à celles de l'autre État contractant ;

b) de fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale ou de celles de l'autre État contractant ;

c) de fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel, professionnel ou un procédé commercial ou des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public.

4. Si des renseignements sont demandés par un État contractant conformément à cet article, l'autre État contractant utilise les pouvoirs dont il dispose pour obtenir les renseignements demandés, même s'il n'en a pas besoin à ses propres fins fiscales. L'obligation qui figure dans la phrase précédente est soumise aux limitations

rajoituksia, mutta näiden rajoitusten ei voida milloinkaan katsoa sallivan sitä, että sopimusvaltio kieltäytyy antamasta tietoja vain sen vuoksi, että ne eivät sen osalta koske kansallista etua.

5. Tämän artiklan 3 kohdan ei voida milloinkaan katsoa sallivan sitä, että sopimusvaltio kieltäytyy antamasta tietoja vain sen vuoksi, että tiedot ovat pankin, muun rahoituslaitoksen, välittäjän tai edustajan tai uskotun miehen hallussa tai ne koskevat omistussuhteita henkilössä.

25 artikla

Virka-apu perinnässä

1. Sopimusvaltioiden on annettava toisilleen virka-apua verosaamisten perimisessä. Sopimuksen 1 ja 2 artikla eivät rajoita tätä virka-apua. Sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat keskinäisellä sopimuksella sopia tämän artiklan soveltamistavasta.

2. Sanonnalla "verosaaminen" tarkoitetaan tässä artiklassa sopimusvaltioiden tai niiden valtiollisten osien tai paikallis- ja alueviranomaisten puolesta määrättyjen kaikenlaatuisten verojen velkana olevaa määrää, mikäli niitä koskeva verotus ei ole vastoin tätä sopimusta tai muuta asiakirjaa, jonka osapuolia sopimusvaltiot ovat, samoin kuin tähän määrään liittyvää korkoa, hallinnollisia rangaistuksia ja perimis- tai turvaamiskuluja.

3. Kun sopimusvaltion verosaaminen on tämän valtion lakien mukaan täytäntöönpanokelpoinen ja velallinen on henkilö, joka ei sinä ajankohtana voi tämän valtion lakien mukaan estää sen perimistä, toisen sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen on tämän valtion toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä hyväksyttävä tämä verosaaminen perittäväksi. Tämän toisen valtion on

prévues au paragraphe 3 sauf si ces limitations sont susceptibles d'empêcher un État contractant de communiquer des renseignements uniquement parce que ceux-ci ne présentent pas d'intérêt pour lui dans le cadre national.

5. En aucun cas les dispositions du paragraphe 3 ne peuvent être interprétées comme permettant à un État contractant de refuser de communiquer des renseignements uniquement parce que ceux-ci sont détenus par une banque, un autre établissement financier, un mandataire ou une personne agissant en tant qu'agent ou fiduciaire ou parce que ces renseignements se rattachent aux droits de propriété d'une personne.

Article 25

Assistance en matière de recouvrement des impôts

1. Les États contractants se prêtent mutuellement assistance pour le recouvrement de leurs créances fiscales. Cette assistance n'est pas limitée par les articles 1 et 2. Les autorités compétentes des États peuvent régler d'un commun accord les modalités d'application du présent article.

2. Le terme « créance fiscale » tel qu'il est utilisé dans cet article désigne une somme due au titre d'impôts de toute nature ou dénomination perçus pour le compte des États contractants, de leurs subdivisions politiques ou collectivités locales ou territoriales, dans la mesure où l'imposition correspondante n'est pas contraire à cette Convention ou à tout autre instrument auquel ces États contractants sont parties, ainsi que les intérêts, pénalités administratives et coûts de recouvrement ou de conservation afférents à ces impôts.

3. Lorsqu'une créance fiscale d'un État contractant est recouvrable en vertu des lois de cet État et est due par une personne qui, à cette date, ne peut, en vertu de ces lois, empêcher son recouvrement, cette créance fiscale est, à la demande des autorités compétentes de cet État, acceptée en vue de son recouvrement par les autorités compétentes de l'autre État contractant. Cette créance fiscale est recouvrée par cet autre

perittävä tämä verosaaminen omien verojensa täytäntöönpanossa ja perimisessä sovellettavien lakiansa säännösten mukaisesti ikään kuin verosaaminen olisi tämän toisen valtion verosaaminen.

4. Kun sopimusvaltion verosaaminen on sellainen saaminen, jonka osalta tämä valtio voi lainsäädäntönsä mukaan ryhtyä turvaamistoimiin sen perimisen turvaamiseksi, toisen sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen on tämän valtion toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä hyväksyttävä tämä verosaaminen turvaamistoimien suorittamista varten. Tämän toisen valtion on suoritettava tätä verosaamista koskevat turvaamistoimet lakiansa säännösten mukaisesti ikään kuin verosaaminen olisi tämän toisen valtion verosaaminen, vaikka verosaaminen ei ole täytäntöönpanokelpoinen ensiksi mainitussa valtiossa tällaisten toimien suorittamisajankohtana tai velallinen on henkilö, jolla on oikeus estää sen periminen.

5. Tämän artiklan 3 ja 4 kohdan määräysten estämättä sopimusvaltion 3 tai 4 kohdan määräysten soveltamista varten hyväksymää verosaamista eivät tässä valtiossa koske ne määräajat, eikä niille myönnetä sitä etuoikeutta, joita sovelletaan tämän valtion lakien perusteella verosaamiseen sellaisenaan sen luonteen vuoksi. Sopimusvaltion 3 tai 4 kohdan soveltamista varten hyväksymällä verosaamisella ei ole tässä valtiossa myöskään toisen sopimusvaltion lakeihin perustuvaa tähän verosaamiseen sovellettavaa etuoikeutta.

6. Sopimusvaltion verosaamisen olemassaolosta, pätevyydestä tai määrästä ei voida käydä oikeutta toisen sopimusvaltion tuomioistuimissa tai hallintoelimissä.

7. Milloin jonakin ajankohtana sen jälkeen kun sopimusvaltio on tehnyt 3 tai 4 kohdan mukaisen pyynnön ja ennen kuin toinen sopimusvaltio on perinyt ja siirtänyt kyseisen verosaamisen ensiksi mainitulle valtiolle, tämä verosaaminen lakkaa olemasta

a) kun kyseessä on 3 kohtaan perustuva pyyntö, sellainen ensiksi mainitun valtion verosaaminen, joka on tämän valtion lakien

État conformément aux dispositions de sa législation applicable en matière de recouvrement de ses propres impôts comme si la créance en question était une créance fiscale de cet autre État.

4. Lorsqu'une créance fiscale d'un État contractant est une créance à l'égard de laquelle cet État peut, en vertu de sa législation, prendre des mesures conservatoires pour assurer son recouvrement, cette créance doit, à la demande des autorités compétentes de cet État, être acceptée aux fins de l'adoption de mesures conservatoires par les autorités compétentes de l'autre État contractant. Cet autre État doit prendre des mesures conservatoires à l'égard de cette créance fiscale conformément aux dispositions de sa législation comme s'il s'agissait d'une créance fiscale de cet autre État même si, au moment où ces mesures sont appliquées, la créance fiscale n'est pas recouvrable dans le premier État ou est due par une personne qui a le droit d'empêcher son recouvrement.

5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 3 et 4, les délais de prescription et la priorité applicables, en vertu de la législation d'un État contractant, à une créance fiscale en raison de sa nature en tant que telle ne s'appliquent pas à une créance fiscale acceptée par cet État aux fins du paragraphe 3 ou 4. En outre, une créance fiscale acceptée par un État contractant aux fins du paragraphe 3 ou 4 ne peut se voir appliquer aucune priorité dans cet État en vertu de la législation de l'autre État contractant.

6. Les procédures concernant l'existence, la validité ou le montant d'une créance fiscale d'un État contractant ne sont pas soumises aux tribunaux ou organes administratifs de l'autre État contractant.

7. Lorsqu'à tout moment après qu'une demande a été formulée par un État contractant en vertu du paragraphe 3 ou 4 et avant que l'autre État ait recouvré et transmis le montant de la créance fiscale en question au premier État, cette créance fiscale cesse d'être :

a) dans le cas d'une demande présentée en vertu du paragraphe 3, une créance fiscale du premier État qui est recouvrable en vertu des

mukaan täytäntöönpanokelpoinen ja jonka velallinen on henkilö, joka sinä ajankohtana ei voi tämän valtion lakien mukaan estää sen perimistä, tai

b) kun kyseessä on 4 kohtaan perustuva pyyntö, ensiksi mainitun valtion sellainen verosaaminen, jonka osalta tämä valtio voi lakiansa mukaan suorittaa turvaamistoimia sen perimisen turvaamiseksi,

ensiksi mainitun valtion toimivaltaisen viranomaisen on viipymättä ilmoitettava tästä toisen sopimusvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle ja ensiksi mainitun valtion on, toisen valtion valinnan mukaan, lykättävä pyyntöään tai peruutettava se.

8. Tämän artiklan määräysten ei milloinkaan katsota velvoittavan sopimusvaltiota:

a) ryhtymään hallintotoimiin, jotka poikkeavat tämän sopimusvaltion tai toisen sopimusvaltion lainsäädännöstä ja hallintokäytännöstä;

b) suorittamaan toimia, jotka olisivat vastoin yleistä järjestystä (*ordre public*);

c) antamaan virka-apua, jos toinen sopimusvaltio ei ole käyttänyt kaikkia kohtuullisia perimis- tai turvaamistoimia, jotka ovat käytettävissä sen lainsäädännön tai hallintokäytännön mukaan;

d) antamaan virka-apua tapauksissa, joissa hallinnollinen rasitus tälle valtiolle on selvästi suhteettoman suuri verrattuna siihen etuun, jonka toinen sopimusvaltio voi saada.

26 artikla

Diplomaattisen edustuston ja konsuliedustuston jäsenet

1. Tämä sopimus ei vaikuta niihin verotusta koskeviin erioikeuksiin, jotka kansainvälisen oikeuden yleisten sääntöjen tai erityisten sopimusten määräysten mukaan myönnetään diplomaattisen edustuston tai konsuliedustuston jäsenelle ja kansainvälisen järjestön pysyvän valtuuskunnan jäsenelle.

lois de cet État et est due par une personne qui, à ce moment, ne peut, en vertu des lois de cet État, empêcher son recouvrement, ou

b) dans le cas d'une demande présentée en vertu du paragraphe 4, une créance fiscale du premier État à l'égard de laquelle cet État peut, en vertu de sa législation, prendre des mesures conservatoires pour assurer son recouvrement,

les autorités compétentes du premier État notifient promptement ce fait aux autorités compétentes de l'autre État et le premier État, au choix de l'autre État, suspend ou retire sa demande.

8. Les dispositions du présent article ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un État contractant l'obligation :

a) de prendre des mesures administratives dérogeant à sa législation et à sa pratique administrative ou à celles de l'autre État contractant ;

b) de prendre des mesures qui seraient contraires à l'ordre public ;

c) de prêter assistance si l'autre État contractant n'a pas pris toutes les mesures raisonnables de recouvrement ou de conservation, selon le cas, qui sont disponibles en vertu de sa législation ou de sa pratique administrative ;

d) de prêter assistance dans les cas où la charge administrative qui en résulte pour cet État est nettement disproportionnée par rapport aux avantages qui peuvent en être tirés par l'autre État contractant.

Article 26

Membres des missions diplomatiques et consulaires

1. Les dispositions de la présente Convention ne portent pas atteinte aux privilèges fiscaux dont bénéficient les membres des missions diplomatiques ou postes consulaires et les membres des délégations permanentes auprès d'organisations internationales en vertu soit des règles générales du droit international, soit des dispositions d'accords particuliers.

2. Tämän sopimuksen 4 artiklan määräysten estämättä sopimusvaltion toisessa sopimusvaltiossa tai kolmannessa valtiossa sijaitsevan diplomaattisen edustuston, konsuliedustuston tai pysyvän edustuston jäsenen katsotaan tämän sopimuksen soveltamiseksi olevan lähetävässä valtiossa asuva, jos hänellä on lähetävässä valtiossa samat kokonaistulon verotusta koskevat velvoitteet kuin tässä valtiossa asuvalla henkilöllä.

3. Sopimusta ei sovelleta kansainvälisiin järjestöihin, niiden elimiin tai viranhaltijoihin ja kolmannen valtion diplomaattisen edustuston, konsuliedustuston tai pysyvän edustuston jäseniin, jotka ovat sopimusvaltiossa ja joita ei kummassakaan sopimusvaltiossa katsota sopimusvaltiossa asuvaksi henkilöksi tuloverotuksen osalta.

27 artikla

Sopimukseen perustuvien etuuksien epääminen

Tämän sopimuksen muiden määräysten estämättä tähän sopimukseen perustuvaa etuutta ei pidä tulon osalta myöntää, jos on kohtuullista päätellä, kun otetaan huomioon kaikki asiaa koskevat tosiasiat ja olosuhteet, että tämän etuuden hankkiminen oli yksi sellaisen järjestelyn tai transaktion pääasiallisista tarkoituksista, joka välittömästi tai välillisesti johti tähän etuuteen, paitsi jos osoitetaan, että tämän etuuden myöntäminen näissä olosuhteissa olisi tämän sopimuksen asiaa koskevien määräysten tavoitteen ja tarkoituksen mukaista.

28 artikla

Soveltamistapa

1. Sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat sopia tämän sopimuksen soveltamistavasta.

2. Nonobstant les dispositions de l'article 4, toute personne physique qui est membre d'une mission diplomatique, d'un poste consulaire ou d'une délégation permanente d'un État contractant, situé dans l'autre État contractant ou dans un État tiers, est considérée, aux fins de la Convention, comme un résident de l'État accréditant, à condition qu'elle soit soumise dans l'État accréditant aux mêmes obligations, en matière d'impôts sur l'ensemble de son revenu, que les résidents de cet État.

3. La Convention ne s'applique pas aux organisations internationales, à leurs organes ou à leurs fonctionnaires, ni aux personnes qui sont membres d'une mission diplomatique, d'un poste consulaire ou d'une délégation permanente d'un État tiers, lorsqu'ils se trouvent sur le territoire d'un État contractant et ne sont pas traités comme des résidents dans l'un ou l'autre État contractant en matière d'impôts sur le revenu.

Article 27

Refus d'octroi des avantages conventionnels

Nonobstant les autres dispositions de la présente Convention, un avantage au titre de celle-ci ne sera pas accordé au titre d'un élément de revenu s'il est raisonnable de conclure, compte tenu de l'ensemble des faits et circonstances propres à la situation, que l'octroi de cet avantage était l'un des objets principaux d'un montage ou d'une transaction ayant permis, directement ou indirectement, de l'obtenir, à moins qu'il soit établi que l'octroi de cet avantage dans ces circonstances serait conforme à l'objet et au but des dispositions pertinentes de la présente Convention.

Article 28

Modalités d'application

1. Les autorités compétentes des États contractants peuvent régler les modalités d'application de la présente Convention.

2. Erityisesti 10, 11 ja 12 artiklassa tarkoitettujen etuuksien saamiseksi sopimusvaltiossa on toisessa sopimusvaltiossa asuvan henkilön esitettävä ensiksi mainitun valtion edellyttämät asiakirjat.

29 artikla

Voimaantulo

1. Molemmat sopimusvaltiot ilmoittavat toisilleen, kun tämän sopimuksen voimaantulon edellyttämät menettelyt on toteutettu. Sopimus tulee voimaan kolmekymmentä päivää ilmoituksista myöhemmän päivämäärän jälkeen.

2. Sopimuksen määräyksiä sovelletaan

a) Suomessa:

(i) lähteellä pidättävien verojen osalta, tuloon, joka saadaan sopimuksen voimaantuloavuotta lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen;

(ii) muiden tulosta suoritettavien verojen osalta, veroihin, jotka määrätään sopimuksen voimaantuloavuotta lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen alkavilta verovuosilta;

(iii) muiden verojen osalta, verotukseen, kun verot aiheuttava tapahtuma tapahtuu sen kalenterivuoden jälkeen, jona sopimus tulee voimaan;

b) Ranskassa:

(i) lähteellä pidättävien tulosta perittävien verojen osalta, määriin, jotka verotetaan sen kalenterivuoden jälkeen, jona sopimus tulee voimaan;

(ii) niiden tulosta perittävien verojen osalta, joita ei pidätetä lähteellä, tuloon, joka liittyy tapauksen mukaan mihin tahansa kalenterivuoteen tai tilikauteen, joka alkaa sen kalenterivuoden jälkeen, jona sopimus tulee voimaan;

(iii) muiden verojen osalta, verotukseen, kun verot aiheuttava tapahtuma tapahtuu sen kalenterivuoden jälkeen, jona sopimus tulee voimaan.

2. En particulier, pour obtenir dans un État contractant les avantages prévus aux articles 10, 11 et 12, les résidents de l'autre État contractant doivent présenter la documentation requise par le premier État.

Article 29

Entrée en vigueur

1. Chacun des États contractants notifie à l'autre l'accomplissement des procédures requises pour l'entrée en vigueur de la présente Convention. Celle-ci entre en vigueur le trentième jour suivant la date de réception de la dernière de ces notifications.

2. Les dispositions de la Convention s'appliquent :

a) en Finlande :

(i) en ce qui concerne les impôts perçus par voie de retenue à la source, sur les revenus perçus à compter du premier janvier de l'année civile qui suit celle au cours de laquelle la Convention est entrée en vigueur ;

(ii) en ce qui concerne les autres impôts sur le revenu, aux impôts dus pour toute année d'imposition commençant à compter du premier janvier de l'année civile qui suit celle au cours de laquelle la Convention est entrée en vigueur;

(iii) en ce qui concerne les autres impôts, aux impositions dont le fait générateur interviendra après l'année civile au cours de laquelle la Convention est entrée en vigueur.

b) en France :

(i) en ce qui concerne les impôts sur le revenu perçus par voie de retenue à la source, aux sommes imposables après l'année civile au cours de laquelle la Convention est entrée en vigueur ;

(ii) en ce qui concerne les impôts sur le revenu qui ne sont pas perçus par voie de retenue à la source, aux revenus afférents, suivant les cas, à toute année civile ou tout exercice commençant après l'année civile au cours de laquelle la Convention est entrée en vigueur ;

(iii) en ce qui concerne les autres impôts, aux impositions dont le fait générateur intervient après l'année civile au cours de laquelle la Convention est entrée en vigueur.

3. Helsingissä 11 päivänä syyskuuta 1970 Ranskan tasavallan hallituksen ja Suomen tasavallan hallituksen välillä tulon ja omaisuuden kaksinkertaisen verotuksen ja veron kiertämisen estämiseksi allekirjoitetun sopimuksen (jäljempänä ”vuoden 1970 sopimus”) soveltaminen lakkaa tämän sopimuksen soveltamisalaan kuuluvien verojen osalta 2 kohdan määräysten mukaisesti. Vuoden 1970 sopimus lakkaa olemasta voimassa sinä viimeisenä ajankohtana, jona sitä edellä olevan tämän kohdan määräyksen mukaan sovelletaan.

4. Jos luonnollinen henkilö

a) oli sopimusvaltiossa asuva sopimuksen allekirjoituspäivänä, ja

b) sai tuona ajankohtana toisesta sopimusvaltiosta eläkettä tai muuta samanluonteista hyvitystä, jota vuoden 1970 sopimuksen 18 tai 21 artiklan määräysten mukaan verotetaan vain ensiksi mainitussa valtiossa,

tällaista eläkettä tai muuta samanluonteista hyvitystä verotetaan sopimuksen 17 artiklan määräysten estämättä vain ensiksi mainitussa valtiossa. Tämän kohdan määräyksiä sovelletaan vain niin kauan kuin henkilö keskeytyksettä asuu ensiksi mainitussa valtiossa.

5. Jos luonnollinen henkilö

a) oli sopimusvaltiossa asuva sopimuksen allekirjoituspäivänä, ja

b) sai tuona ajankohtana hyvitystä, mukaan lukien eläkettä, jonka toinen sopimusvaltio tai sen paikallis- tai alueviranomaisen tai niiden julkinen laitos maksaa tai joka maksetaan niiden perustamista rahastoista, työstä, joka on tehty tämän toisen valtion, paikallis- tai alueviranomaisen tai julkisen laitoksen palveluksessa julkisten tehtävien hoitamiseksi,

tästä hyvityksestä, myös eläkkeestä, verotetaan 18 artiklan määräysten estämättä edelleen vuoden 1970 sopimuksen 19 artiklan mukaisesti.

3. La Convention entre le Gouvernement de la République française et le Gouvernement de la République de Finlande tendant à éviter les doubles impositions et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, signée à Helsinki le 11 septembre 1970 (ci-après dénommée « la Convention de 1970 »), cessera de produire ses effets en ce qui concerne les impôts auxquels la présente Convention s'applique conformément aux dispositions du paragraphe 2. La Convention de 1970 prendra fin à la date à laquelle elle sera applicable pour la dernière fois conformément aux dispositions précédentes du présent paragraphe.

4. Lorsqu'une personne physique :

a) était un résident de l'un des États contractants à la date de signature de la Convention, et

b) qu'à cette date, percevait des pensions ou autres rémunérations similaires provenant de l'autre État contractant qui, en application des dispositions de l'article 18 ou 21 de la Convention de 1970, n'étaient imposables que dans le premier État,

ces pensions ou autres rémunérations similaires, nonobstant les dispositions de l'article 17 de la Convention, ne sont imposables que dans le premier État. Les dispositions du présent paragraphe ne s'appliquent qu'aussi longtemps que la personne physique est, sans interruption, un résident du premier État.

5. Lorsqu'une personne physique :

a) était un résident de l'un des États contractants à la date de signature de la Convention, et

b) qu'à cette date, percevait des rémunérations, y compris des pensions, payées directement ou sur des fonds créés par l'autre État contractant ou une collectivité locale ou territoriale de celui-ci, ou un établissement public de cet autre État, au titre de services rendus à cet autre État ou collectivité locale ou territoriale ou établissement public dans l'exercice de fonctions à caractère public,

ces rémunérations, y compris les pensions, nonobstant les dispositions de l'article 18, restent imposables conformément à l'article 19 de la Convention de 1970.

6. Tämän sopimuksen voimaantulon estämättä luonnollisella henkilöllä, jolla on oikeus vuoden 1970 sopimuksen 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin etuuksiin tämän sopimuksen tullessa voimaan, on edelleen oikeus näihin etuuksiin siihen asti, kun henkilöllä ei olisi enää oikeutta näihin etuuksiin, jos vuoden 1970 sopimus olisi pysynyt voimassa.

30 artikla

Päättyminen

1. Tämä sopimus on voimassa toistaiseksi. Kumpikin sopimusvaltio voi kuitenkin irtisanoa sopimuksen antamalla irtisanomisilmoituksen diplomaattista tietä vähintään kuusi kuukautta ennen jonkin kalenterivuoden päättymistä.

2. Tässä tapauksessa sopimuksen soveltaminen lakkaa

a) Suomessa:

(i) lähteellä pidätettävien verojen osalta, tuloon, joka saadaan ilmoituksen antamisvuotta lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen;

(ii) muiden tulosta suoritettavien verojen osalta, veroihin, jotka määrätään ilmoituksen antamisvuotta lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen alkavilta verovuosilta;

(iii) muiden verojen osalta, verotukseen, kun verot aiheuttava tapahtuma tapahtuu sen kalenterivuoden jälkeen, jona ilmoitus annetaan;

b) Ranskassa:

(i) lähteellä pidätettävien tulosta perittävien verojen osalta, määriin, jotka verotetaan sen kalenterivuoden jälkeen, jona ilmoitus annetaan;

(ii) niiden tulosta perittävien verojen osalta, joita ei pidetä lähteellä, tuloon, joka liittyy tapauksen mukaan mihin tahansa kalenterivuoteen tai tilikauteen, joka alkaa sen kalenterivuoden jälkeen, jona ilmoitus annetaan;

6. Nonobstant l'entrée en vigueur de la présente Convention, une personne physique qui a droit aux avantages du paragraphe 2 de l'article 20 de la Convention de 1970 au moment de l'entrée en vigueur de la présente Convention, continue d'avoir droit à ces avantages jusqu'à la date à laquelle la personne physique aurait cessé d'avoir droit à de tels avantages si la Convention de 1970 était restée en vigueur.

Article 30

Dénonciation

1. La présente Convention demeurera en vigueur sans limitation de durée. Toutefois, chacun des États contractants pourra la dénoncer moyennant un préavis notifié par la voie diplomatique au moins six mois avant la fin de toute année civile.

2. Dans ce cas, la Convention ne sera plus applicable :

a) en Finlande :

(i) en ce qui concerne les impôts perçus par voie de retenue à la source, sur les revenus perçus à compter du premier janvier de l'année civile qui suit celle au cours de laquelle la dénonciation aura été notifiée ;

(ii) en ce qui concerne les autres impôts sur le revenu, aux impôts dus pour toute année d'imposition commençant à compter du premier janvier de l'année civile qui suit celle au cours de laquelle la dénonciation aura été notifiée ;

(iii) en ce qui concerne les autres impôts, aux impositions dont le fait générateur interviendra après l'année civile au cours de laquelle la dénonciation aura été notifiée ;

b) en France :

(i) en ce qui concerne les impôts sur le revenu perçus par voie de retenue à la source, aux sommes imposables après l'année civile au cours de laquelle la dénonciation aura été notifiée ;

(ii) en ce qui concerne les impôts sur le revenu qui ne sont pas perçus par voie de retenue à la source, aux revenus afférents, suivant les cas, à toute année civile ou tout exercice commençant après l'année civile au cours de laquelle la dénonciation aura été notifiée ;

(iii) muiden verojen osalta, verotukseen, kun verot aiheuttava tapahtuma tapahtuu sen kalenterivuoden jälkeen, jona ilmoitus annetaan.

Tämän vakuudeksi ovat allekirjoittaneet, asianmukaisesti siihen valtuutettuina, allekirjoittaneet tämän sopimuksen.

Tehty Helsingissä 4 päivänä huhtikuuta 2023, kahtena suomen- ja ranskankielisenä kappaleena molempien tekstien ollessa yhtä todistusvoimaiset.

(iii) en ce qui concerne les autres impôts, aux impositions dont le fait générateur interviendra après l'année civile au cours de laquelle la dénonciation aura été notifiée.

EN FOI DE QUOI, les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé la présente Convention.

FAIT à Helsinki, le 4 avril 2023, en double exemplaire, en langues finlandaise et française, les deux textes faisant également foi.

Suomen tasavallan
hallituksen puolesta

Annika Saarikko
Valtiovarainministeri

Ranskan tasavallan
hallituksen puolesta

Agnès Cukierman
Ranskan Suomen-suurlähettiläs

Pour le Gouvernement
de la République de Finlande

Annika Saarikko
Ministre des Finances

Pour le Gouvernement
de la République française

Agnès Cukierman
Ambassadrice de France en Finlande

PÖYTÄKIRJA

Suomen tasavallan hallituksen ja Ranskan tasavallan hallituksen välillä tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen poistamiseksi ja veron kiertämisen ja välttämisen estämiseksi tehdyn sopimuksen allekirjoittamisen yhteydessä hallitukset ovat sopineet seuraavista määräyksistä, jotka ovat erottamaton osa sopimusta.

1. Sopimuksen 3 artiklan 1 kohdan c alakohdan osalta Ranskan merentakaiset yhteisöt ovat Guadeloupe, Ranskan Guayana, Martinique, Réunion ja Mayotte. Ranskan toimivaltainen viranomaisilmoittaa Suomen toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista muutoksista tähän luetteloon.

2. Sopimuksen 6 artiklan osalta sanonta ”kiinteä omaisuus” käsittää rakennuksen tai laitoksen, joka on jonkun toisen maalla ja joka yhdessä kyseistä maata koskevan hallintaoikeuden kanssa voidaan siirtää kolmannelle osapuolelle ilman maanomistajan suostumusta.

3. Tämän sopimuksen muiden määräysten estämättä yhteissijoitusyrityksiä koskevan direktiivin 2009/65/EY (UCITS) soveltamisalaan kuuluva sopimusvaltioon sijoittautunut yhteissijoitusväline saa 10 ja 11 artiklassa tarkoitetut etuudet. Muu kuin edellä tarkoitettu sopimusvaltioon sijoittautunut yhteissijoitusväline, joka toisen sopimusvaltion lainsäädännön mukaan rinnastetaan sen yhteissijoitusvälineeseen, saa 10 ja 11 artiklassa tarkoitetut etuudet siitä tulon osasta, joka vastaa oikeuksia, jotka ovat henkilöillä, jotka ovat sopimusvaltiossa asuvia tai jotka asuvat sellaisessa valtiossa, jonka kanssa sopimusvaltio, josta osinko tai korko kertyy, on tehnyt virka-apua koskevan sopimuksen veron kiertämisen ja välttämisen estämiseksi.

PROTOCOLE

Au moment de procéder à la signature de la Convention entre le Gouvernement de la République française et le Gouvernement de la République de Finlande pour l'élimination de la double imposition en matière d'impôts sur le revenu et la prévention de l'évasion et de la fraude fiscales, les Gouvernements sont convenus des dispositions suivantes qui font partie intégrante de la Convention.

1. En ce qui concerne le sous-paragraphe c) du paragraphe 1 de l'article 3, les collectivités territoriales d'outre-mer sont la Guadeloupe, la Guyane, la Martinique, la Réunion et Mayotte. L'autorité compétente française notifie à l'autorité compétente finlandaise toute modification de cette liste.

2. En ce qui concerne l'article 6, il est entendu que l'expression « biens immobiliers » comprend les constructions ou installations situées sur le terrain d'autrui et qui, avec le droit d'occuper ce terrain, peuvent être transférées à un tiers sans le consentement du propriétaire.

3. Nonobstant toute autre disposition de la présente Convention, les organismes de placement collectif établis dans un État contractant couverts par la Directive 2009/65/CE (OPCVM) bénéficient des avantages des articles 10 et 11. Les organismes de placement collectif qui ne constituent pas des OPVCM, établis dans un État contractant, qui sont assimilés selon la législation de l'autre État contractant à ses organismes de placement collectif, bénéficient des avantages des articles 10 et 11 pour la fraction de ces revenus correspondant aux droits détenus par des personnes qui sont résidentes d'un État contractant ou par des personnes résidentes de tout autre État avec lequel l'État contractant d'où proviennent les dividendes ou les intérêts a conclu une convention d'assistance administrative en vue de lutter contre l'évasion et la fraude fiscales.

4. Sopimuksen 14 artiklan 2 kappaleen määräyksiä ei sovelleta vuokrattuun työntekijään. Edellä olevaa lausetta sovellettaessa pidetään sopimusvaltiossa asuvaa työntekijää vuokrattuna, milloin joku henkilö (vuokranantaja) asettaa hänet toisen henkilön käytettäväksi tekemään työtä tämän toisen henkilön (toimeksiantajan) liiketoiminnassa toisessa sopimusvaltiossa, edellyttäen, että toimeksiantaja asuu tai hänellä on kiinteä toimipaikka tässä toisessa sopimusvaltiossa ja että vuokranantaja ei vastaa työn tuloksesta eikä kannaa siihen liittyvää riskiä.

Kun määritetään sitä, onko työntekijä katsottava vuokratuksi, on suoritettava laaja arviointi, jossa erityisesti otetaan huomioon:

- a) kuuluuko työn yleinen johto ja ohjaus toimeksiantajalle;
- b) tehdäänkö työ työpaikalla, joka on toimeksiantajan määräysvallassa ja josta hän vastaa;
- c) lasketaanko vuokranantajalle suoritettava hyvitys käytetyn ajan mukaan tai muun, hyvityksen ja työntekijän saaman palkan välisen yhteyden perusteella;
- d) asettaako toimeksiantaja suurimman osan työvälineistä ja tarvikkeista käytettäväksi; ja
- e) jos vuokranantaja ei yksipuolisesti määrää työntekijöiden lukumäärää ja niiden soveliaisuutta.

5. Sopimuksen 19 artiklan osalta sanonta ”liikealan harjoittelija tai ammattioppilas” käsittää henkilöt, jotka tekevät vapaaehtoistyötä kansainvälisissä olosuhteissa, jotka on määritetty Ranskan varusmiespalvelusta koskevan lain (code du service national) ensimmäisen kirjan II osaston II luvun L122-1 §:ssä ja sitä seuraavissa pykälissä tai muissa samanlaisissa tai olennaisilta osin samanlaisissa määräyksissä, jotka ovat tulleet sopimusvaltiossa voimaan sopimuksen allekirjoituspäivän jälkeen.

Tämän vakuudeksi ovat allekirjoittaneet, asianmukaisesti siihen valtuutettuina, allekirjoittaneet tämän pöytäkirjan.

4. Les dispositions du paragraphe 2 de l'article 14 ne s'appliquent pas au prêt de main d'œuvre. Aux fins de la phrase précédente, un salarié, qui est un résident d'un État contractant, est considéré comme faisant l'objet d'un prêt de main d'œuvre s'il est mis à la disposition d'une autre personne par une personne (le prêteur) pour effectuer un travail dans l'entreprise de cette autre personne (l'emprunteur) dans l'autre État contractant, à condition que l'emprunteur soit un résident de cet autre État ou y dispose d'un établissement stable et que le prêteur n'assume aucune responsabilité ni aucun risque quant au résultat du travail.

Pour déterminer si un salarié doit être considéré comme faisant l'objet d'un prêt de main d'œuvre, un examen complet doit être effectué, en particulier afin de déterminer si :

- a) la supervision générale du travail incombe à l'emprunteur ;
- b) le travail est exécuté dans un lieu de travail qui est à la disposition de l'emprunteur et dont il a la responsabilité ;
- c) la rémunération du prêteur est calculée en fonction du temps passé ou par référence à tout autre rapport entre la rémunération et le salaire perçu par le salarié ;
- d) la majeure partie de l'outillage et du matériel est fournie par l'emprunteur ; et
- e) le prêteur ne décide pas unilatéralement du nombre de salariés ou de leurs qualifications.

5. En ce qui concerne l'article 19, il est entendu que les termes « apprenti ou stagiaire » comprennent toute personne qui accomplit un volontariat international tel que défini par les articles L. 122-1 et suivants du chapitre II du titre II du livre Ier du code du service national français, ou toute autre disposition identique ou analogue qui entrerait en vigueur dans un État contractant après la date de signature de la Convention.

EN FOI DE QUOI, les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé le présent Protocole.

Tehty Helsingissä 4 päivänä huhtikuuta 2023, kahtena suomen- ja ranskankielisenä kappaleena molempien tekstien ollessa yhtä todistusvoimaiset.

FAIT à Helsinki, le 4 avril 2023, en double exemplaire, en langues finlandaise et française, les deux textes faisant également foi.

Suomen tasavallan
hallituksen puolesta

Annika Saarikko
Valtiovarainministeri

Pour le Gouvernement
de la République de Finlande

Annika Saarikko
Ministre des Finances

Ranskan tasavallan
hallituksen puolesta

Agnès Cukierman
Ranskan Suomen-suurlähettiläs

Pour le Gouvernement
de la République française

Agnès Cukierman
Ambassadrice de France en Finlande